

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

του: Προεδρείου

προς: τη Συνέλευση

Θέμα : Σχέδιο κειμένου τμημάτων του Μέρους III με σχόλια

1. Τα μέλη της Συνέλευσης έλαβαν το πλήρες σχέδιο κειμένου του Μέρους III του Συντάγματος με το έγγραφο CONV 725/03 (μαζί με σχέδιο κειμένου των μερών II και IV).
2. Προκειμένου να διευκολυνθεί η εξέταση του σχεδίου κειμένου του Μέρους III, εκ μέρους των μελών της Συνέλευσης, στο παρόν έγγραφο περιλαμβάνει το κείμενο των τμημάτων του Μέρους III στα οποία το Προεδρείο επιφέρει αλλαγές σε σχέση με τα προηγούμενα κείμενα, κατόπιν τροπολογιών, συζητήσεων στην ολομέλεια και των αποτελεσμάτων των Κύκλων συζήτησης. Οι προσαρμογές αυτές εμφανίζονται με μαύρα στοιχεία, οι δε επεξηγηματικές σημειώσεις προηγούνται των κειμένων. Επίσης περιλαμβάνονται και άλλα κείμενα που δεν υπήρχαν στις συνθήκες, για τα οποία δεν έχει ακόμη συζητήσει η Συνέλευση.
3. Σημειωτέον ότι οι διατάξεις σχετικά με τα όργανα περιλαμβάνουν τις τροποποιήσεις που θα πρέπει να επέλθουν οπωσδήποτε, ανεξάρτητα από τις επιλογές που θα γίνουν επί των ουσιαστικών θεμάτων. Για ορισμένες διατάξεις, αναφέρεται μόνον ο τίτλος προς υπόμνηση. Οι διατάξεις αυτές θα πρέπει συνεπώς να συμπληρωθούν και προσαρμοσθούν ανάλογα με την οριστική διατύπωση των θεσμικών διατάξεων του Μέρους I.

4. Τα κείμενα που ακολουθούν αφορούν :
- φορολογικές διατάξεις, στο Παράρτημα I,
 - οικονομική και νομισματική πολιτική και πρωτόκολλο για την Ευρωζώνη, στο Παράρτημα II,
 - χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, στο Παράρτημα III,
 - εξωτερική δράση της Ένωσης, στο Παράρτημα IV,
 - θεσμικές διατάξεις, στο Παράρτημα V,
 - χρηματοοικονομικές διατάξεις, στο Παράρτημα VI,
 - νέες νομικές βάσεις, στο Παράρτημα VII.
5. Επισυνάπτεται επίσης ως παράρτημα VIII για τα μέλη της Συνέλευσης κατάλογος των διατάξεων του Μέρους III για τις οποίες το Προεδρείο προτείνει τροποποίηση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.
-

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΤΜΗΜΑ 5
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Το συνημμένο τμήμα περιλαμβάνει τροπολογίες των άρθρων περί φορολογίας. Οι τροπολογίες αυτές απηχούν αιτήματα της Ομάδας για ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία στα φορολογικά θέματα, ενώ παράλληλα πολλά μέλη της Συνέλευσης, και στην Ομάδα και στην ολομέλεια, αναγνωρίζουν ότι το θέμα απαιτεί λεπτούς χειρισμούς. Στην πρόταση καθορίζονται σαφώς τα σημεία για τα οποία θα εφαρμοσθεί η ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία, και εισάγει μηχανισμό με τον οποίον το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει ένα προτεινόμενο μέτρο μόνον εφόσον έχει επιβεβαιωθεί προηγουμένως ομόφωνα ότι το μέτρο εμπίπτει στα σημεία για τα οποία εφαρμόζεται ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία.

ΣΧΕΔΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Άρθρο III-56 (πρώην άρθρο 90)

Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει άμεσα ή έμμεσα στα προϊόντα άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους οποιασδήποτε φύσεως, ανωτέρους από εκείνους που επιβαρύνουν άμεσα ή έμμεσα τα ομοειδή εθνικά προϊόντα.

Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει στα προϊόντα των άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους, η φύση των οποίων οδηγεί έμμεσα στην προστασία άλλων προϊόντων.

Άρθρο III-57 (πρώην άρθρο 91)

Για τα προϊόντα που εξάγονται από κράτος μέλος προς την επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους η επιστροφή εσωτερικών φόρων δεν δύναται να είναι ανώτερη των εσωτερικών φόρων που τους έχουν επιβληθεί άμεσα ή έμμεσα.

Άρθρο III-58 (πρώην άρθρο 92)

Ως προς τους άλλους φόρους, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων καταναλώσεως και των λοιπών εμμέσων φόρων, δεν είναι δυνατό να χορηγηθούν απαλλαγές και επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τα άλλα κράτη μέλη ούτε να θεσπισθούν εξισωτικές εισφορές κατά την εισαγωγή εκ κρατών μελών, παρά μόνο αν τα προβλεπόμενα μέτρα έχουν προηγουμένως εγκριθεί για μια περιορισμένη περίοδο με ευρωπαϊκή απόφαση που ελήφθη από το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής.

Άρθρο III-59 (πρώην άρθρο 93)

- 1. Ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος-πλαίσιο του Συμβουλίου θεσπίζει τα μέτρα για την εναρμόνιση των νομοθεσιών περί των φόρων κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων καταναλώσεως και των λοιπών εμμέσων φόρων, εφόσον η εναρμόνιση αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Ο νόμος ή ο νόμος-πλαίσιο ομόφωνα αποφασίζεται με διαβούλευση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.**
- 2. Όταν το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής, διαπιστώσει ότι τα μέτρα της παραγράφου 1 αφορούν τη διοικητική συνεργασία ή την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, εκδίδει με ειδική πλειοψηφία τον ευρωπαϊκό νόμο ή νόμο-πλαίσιο με τον οποίο θεσπίζονται αυτά τα μέτρα, κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1.**

Άρθρο III-60 (νέο άρθρο)

Εφόσον το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής, διαπιστώσει ότι τα μέτρα για τη φορολογία των επιχειρήσεων αφορούν τη διοικητική συνεργασία ή την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία νόμο ή νόμο-πλαίσιο με τον οποίο θεσπίζονται αυτά τα μέτρα, εφόσον είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.

Ο νόμος ή ο νόμος-πλαίσιο αποφασίζεται με διαβούλευση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Στα άρθρα που περιέχονται κατωτέρω στο κεφάλαιο II περιλαμβάνονται προσαρμογές οι οποίες εμπίπτουν σε τρεις βασικές κατηγορίες.

Τροποποιήσεις επί της ουσίας (συστάσεις της Ομάδας «Οικονομική Διακυβέρνηση»).

2. Στο κείμενο έχουν ενσωματωθεί προτάσεις που διατυπώθηκαν στην Ομάδα «Οικονομική Διακυβέρνηση» και εν συνεχεία στις συζητήσεις της ολομέλειας. Περιλαμβάνουν κάποιες αλλαγές στις διαδικασίες των Γενικών Προσανατολισμών των Οικονομικών Πολιτικών [άρθρο III-68 (πρώην άρθρο 99)], και στη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος [άρθρο III-73 (πρώην άρθρο 104)]. Υπάρχει επίσης νέο άρθρο [άρθρο III-81] για την εξωτερική εκπροσώπηση του ευρώ. Οι αλλαγές αυτές επήλθαν κατόπιν ειδικών συστάσεων που διατυπώθηκαν στην Ομάδα, αλλά και προκειμένου να ληφθούν υπόψιν παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν και κατά τις εργασίες της Ομάδας και εν συνεχεία κατά της συζητήσεις της ολομέλειας.

Τροποποιήσεις επί των διαδικασιών (συστάσεις της Ομάδας «Απλούστευση»)

3. Στα άρθρα λαμβάνονται επίσης υπόψιν οι προτάσεις της Ομάδας «Απλούστευση» για τροποποίηση των διαδικασιών για ορισμένες νομικές βάσεις οι οποίες εμπίπτουν στο κεφάλαιο ONE (ιδίως δε εκείνων που υπάγονται επί του παρόντος στη διαδικασία συνεργασίας, η οποία πρόκειται να καταργηθεί). Κατά σύσταση της Ομάδας «Απλούστευση», από τις διατάξεις που υπόκεινται στη διαδικασία συνεργασίας, τα άρθρα III-68 παράγραφος 6 (πρώην άρθρο 99 παρ. 5) και III-75 παράγραφος 2 (πρώην άρθρο 106 παρ. 2) θα πρέπει να περάσουν στη συναπόφαση (νομοθετική διαδικασία) και τα άρθρα III-71 παράγραφος 2 (πρώην άρθρο 102 παρ. 2) και III-72 παράγραφος 2 (πρώην άρθρο 103 παρ. 2) πρέπει να περάσουν στην απλή διαβούλευση. Κατά σύστασή της επίσης, η διαδικασία διαβούλευσης δυνάμει του άρθρου III-74 παράγραφος 6 (πρώην άρθρο 105 παρ. 6) και III-76 παράγραφος 5 (πρώην άρθρο 107 παρ. 5) θα πρέπει επίσης να περάσουν στη συναπόφαση (νομοθετική διαδικασία). Στο προτεινόμενο κείμενο λαμβάνονται υπόψιν αυτές οι συστάσεις εκτός από το άρθρο III-75 παράγραφος 2 (εναρμόνιση των τεχνικών προδιαγραφών των κερμάτων) η οποία, λόγω του εξαιρετικά τεχνικού της χαρακτήρα, θα πρέπει μάλλον να υπαχθεί στη διαδικασία διαβούλευσης παρά στη νομοθετική διαδικασία.

Τεχνικές τροποποιήσεις

4. Οι τροποποιήσεις επί της ουσίας έγιναν σε κείμενο στο οποίο οι γλωσσομαθείς νομικοί είχαν ήδη επιφέρει, κατ' αίτηση του Προεδρείου, ορισμένες τεχνικές αλλαγές. Οι αλλαγές αυτές αφορούν κυρίως τη δημιουργία νέας οριστικής νομικής βάσης για τη νομισματική πολιτική (άρθρο III-80) και αναδιοργάνωση του τμήματος περί μεταβατικών διακανονισμών (τμήμα 4).

Πρόσθετα θέματα

5. Σημειώνεται ότι δεν έχουν επέλθει αλλαγές στα άρθρα σχετικά με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, μολονότι προτείνεται η εισαγωγή ορισμένων εκ των ισχυουσών διατάξεων περί ΕΚΤ στον Τίτλο IV (Όργανα) του Μέρους Ι. Οι λόγοι είναι δύο. Πρώτον, υπήρξε γενική συναίνεση εντός της Ομάδας να μην γίνουν αλλαγές στο καθεστώς ή τις λειτουργίες της ΕΚΤ. Δεύτερον, επειδή ο ρόλος της ΕΚΤ είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τις διατάξεις περί νομισματικής πολιτικής, είναι πολύ δύσκολος ο εντοπισμός των διατάξεων που έχουν καθαρά «θεσμικό» χαρακτήρα. Ως εκ τούτου, προτείνεται να διατηρηθούν οι επιμέρους διατάξεις του Μέρους ΙΙΙ περί ΕΚΤ στο κεφάλαιο ONE, αντί να μεταφερθούν στο Μέρος ΙΙΙ στο κεφάλαιο περί οργάνων.
6. Η ύπαρξη της ευρωομάδας αναγνωρίζεται τυπικά για πρώτη φορά σε πρωτόκολλο συναπτόμενο στο Σύνταγμα. Οι τυπικές αποφάσεις για τα οικονομικά και δημοσιονομικά θέματα θα εξακολουθήσουν να λαμβάνονται εντός του πλαισίου του Συμβουλίου (συνήθως στο Συμβούλιο ECOFIN), περιλαμβανομένων και των τομέων που καθορίζονται ιδιαιτέρως στο Σύνταγμα στους οποίους τα κράτη μέλη τα οποία δεν είναι μέλη της ευρωζώνης αποκλείονται της ψηφοφορίας. Ωστόσο, το κείμενο περιλαμβάνει νέα παράγραφο 3 στο άρθρο [ΙΙΙ-86 (πρώην άρθρο 122)] με την οποία επιτρέπεται στα μέλη της ευρωζώνης να θεσπίζουν μέτρα, μεταξύ τους, στους τομείς των προσανατολισμών οικονομικής πολιτικής, δημοσιονομικής πειθαρχίας και πολυμερούς εποπτείας, τα οποία μέτρα υπερβαίνουν τα μέτρα που προβλέπονται σε άλλα σημεία του παρόντος Κεφαλαίου.

ΣΧΕΔΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΤΜΗΜΑ 1

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο III-66 (πρώην άρθρο 4)

1. Για τους σκοπούς του άρθρου I-3, η δράση των κρατών μελών και της Ένωσης περιλαμβάνει, σύμφωνα με τους όρους και με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει το Σύνταγμα, τη θέσπιση μιας οικονομικής πολιτικής, που βασίζεται στο στενό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών, στην εσωτερική αγορά, καθώς και στον καθορισμό κοινών στόχων, και ασκείται σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό.
2. Παράλληλα, και σύμφωνα με τους όρους, το χρονοδιάγραμμα και τις διαδικασίες που προβλέπει το Σύνταγμα, η δράση αυτή περιλαμβάνει την καθιέρωση ενιαίου νομίσματος, του ευρώ, και τον καθορισμό και την άσκηση ενιαίας νομισματικής και συναλλαγματικής πολιτικής, πρωταρχικός στόχος των οποίων είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών, και, υπό την επιφύλαξη του στόχου αυτού, η υποστήριξη των γενικών οικονομικών πολιτικών στην Ένωση, σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό.
3. Οι δράσεις αυτές των κρατών μελών και της Ένωσης συνεπάγονται την τήρηση των ακόλουθων κατευθυντήριων αρχών : Σταθερές τιμές, υγιή δημόσια οικονομικά, υγιείς νομισματικές συνθήκες και σταθερό ισοζύγιο πληρωμών.

Άρθρο III-67 (πρώην άρθρο 98)

Τα κράτη μέλη ασκούν την οικονομική τους πολιτική με σκοπό να συμβάλλουν στην υλοποίηση των στόχων της Ένωσης, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο I-3, και στα πλαίσια των γενικών προσανατολισμών που αναφέρονται στο [άρθρο III-68, παράγραφος 2]. Τα κράτη μέλη και η Ένωση δρουν σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων, και σύμφωνα με τις αρχές του [άρθρου III-66].

Άρθρο III-68 (πρώην άρθρο 99)

1. Τα κράτη μέλη θεωρούν τις οικονομικές τους πολιτικές θέμα κοινού ενδιαφέροντος και τις συντονίζουν στα πλαίσια του Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του [άρθρου III-67].
2. Το Συμβούλιο, μετά από σύσταση της Επιτροπής, συντάσσει σχέδιο των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης και απευθύνει έκθεση με τα πορίσματά του στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, αποφασίζοντας με βάση την έκθεση αυτή του Συμβουλίου, συζητά τα συμπεράσματα για τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης.

Με βάση τα συμπεράσματα αυτά, το Συμβούλιο, εκδίδει σύσταση όπου εκτίθενται αυτοί οι γενικοί προσανατολισμοί, και ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3. Προκειμένου να εξασφαλισθεί στενότερος συντονισμός των οικονομικών πολιτικών και συνεχής σύγκλιση των οικονομικών επιδόσεων των κρατών μελών, το Συμβούλιο, βάσει εκθέσεων που υποβάλλει η Επιτροπή, παρακολουθεί τις οικονομικές εξελίξεις σε κάθε κράτος μέλος και στην Ένωση, καθώς και τη συνέπεια των οικονομικών πολιτικών με τους γενικούς προσανατολισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και προβαίνει τακτικά σε συνολική αξιολόγηση.

Για τους σκοπούς αυτής της πολυμερούς εποπτείας, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα σημαντικά μέτρα που λαμβάνουν στον τομέα της οικονομικής τους πολιτικής και της διαβιβάζουν όποιες άλλες πληροφορίες κρίνουν αναγκαίες.

4. Όταν διαπιστώνεται, στα πλαίσια της διαδικασίας της παραγράφου 3, ότι η οικονομική πολιτική ενός κράτους μέλους αντιβαίνει προς τους γενικούς προσανατολισμούς της παραγράφου 2 ή ότι ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την καλή λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, **η Επιτροπή μπορεί να απευθύνει προειδοποίηση στο εν λόγω κράτος μέλος. Το Συμβούλιο, μετά από σύσταση της Επιτροπής, μπορεί να εκδώσει τις αναγκαίες συστάσεις τις οποίες απευθύνει προς το εν λόγω κράτος μέλος. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία να ανακοινώσει δημοσία τις συστάσεις του.**

Στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, το Συμβούλιο αποφασίζει χωρίς να λάβει υπόψη την ψήφο του αντιπροσώπου του εν λόγω κράτους μέλους, η δε ειδική πλειοψηφία ορίζεται ως πλειοψηφία των άλλων κρατών μελών, που αντιπροσωπεύει τουλάχιστον τα τρία πέμπτα του πληθυσμού τους.

5. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και η Επιτροπή διαβιβάζουν έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα αποτελέσματα της πολυμερούς εποπτείας. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου μπορεί να κληθεί να εμφανισθεί ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εάν το Συμβούλιο έχει ανακοινώσει δημοσία τις συστάσεις του.

6. **Ο ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος-πλαίσιο μπορεί να θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για τη διαδικασία πολυμερούς εποπτείας που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4.**

Άρθρο III-69 (πρώην άρθρο 100)

1. Με την επιφύλαξη άλλων διαδικασιών που προβλέπονται στο Σύνταγμα, ευρωπαϊκός νόμος του Συμβουλίου μπορεί να θεσπίζει τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση της οικονομικής κατάστασης, ιδίως εάν ανακύψουν σοβαρές δυσκολίες στον εφοδιασμό με ορισμένα προϊόντα.

2. Όταν ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει δυσκολίες ή διατρέχει μεγάλο κίνδυνο να αντιμετωπίσει σοβαρές δυσκολίες, οφειλόμενες σε φυσικές καταστροφές ή έκτακτες περιστάσεις που εκφεύγουν από τον έλεγχό του, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, μπορεί θεσπίσει ευρωπαϊκή απόφαση για τη χορήγηση, υπό ορισμένους όρους, χρηματοδοτικής ενίσχυσης της Ένωσης στο εν λόγω κράτος μέλος. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο III-70 (πρώην άρθρο 101)

1. Απαγορεύονται οι υπεραναλήψεις ή οποιουδήποτε άλλου είδους πιστωτικές διευκολύνσεις από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή από τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών, οι οποίες εφεξής αποκαλούνται «Εθνικές κεντρικές τράπεζες», προς όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, κεντρικές κυβερνήσεις, περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις των κρατών μελών· απαγορεύεται επίσης να αγοράζουν απευθείας χρεόγραφα από τους οργανισμούς ή τους φορείς αυτούς, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή οι εθνικές κεντρικές τράπεζες.

2. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τα πιστωτικά ιδρύματα που ανήκουν στο δημόσιο, στα οποία οφείλουν να επιφυλάσσουν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα την ίδια μεταχείριση όπως και στα ιδιωτικά πιστωτικά ιδρύματα όσον αφορά τη διάθεση αποθεμάτων από τις κεντρικές τράπεζες.

Άρθρο III-71 (πρώην άρθρο 102)

1. Απαγορεύεται κάθε μέτρο ή διάταξη που θεσπίζει προνομιακή πρόσβαση των οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης, των κεντρικών κυβερνήσεων, των περιφερειακών, τοπικών ή άλλων δημόσιων αρχών, των άλλων οργανισμών δημοσίου δικαίου ή των δημόσιων επιχειρήσεων των κρατών μελών στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, εφόσον δεν υπαγορεύεται από λόγους προληπτικής εποπτείας.

2. Το Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να θεσπίζει τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς ή αποφάσεις που καθορίζουν ορισμούς για την εφαρμογή της απαγόρευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Αποφασίζει δε μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο III-72 (πρώην άρθρο 103)

1. Η Ένωση δεν ευθύνεται για τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν οι κεντρικές κυβερνήσεις, οι περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλοι οργανισμοί δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις των κρατών μελών, ούτε τις αναλαμβάνει, με την επιφύλαξη των αμοιβαίων χρηματοοικονομικών εγγυήσεων για την από κοινού εκτέλεση ενός συγκεκριμένου έργου. Κανένα κράτος μέλος δεν ευθύνεται για τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν οι κεντρικές κυβερνήσεις, οι περιφερειακές, τοπικές ή άλλες δημόσιες αρχές, άλλοι οργανισμοί δημοσίου δικαίου ή δημόσιες επιχειρήσεις άλλου κράτους μέλους, ούτε τις αναλαμβάνει, με την επιφύλαξη των αμοιβαίων χρηματοοικονομικών εγγυήσεων για την από κοινού εκτέλεση ενός συγκεκριμένου έργου.

2. Το Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να θεσπίζει τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς ή αποφάσεις που καθορίζουν ορισμούς για την εφαρμογή των απαγορεύσεων που αναφέρονται στο [άρθρο III-70] και στο παρόν άρθρο. Αποφασίζει δε μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο III-73 (πρώην άρθρο 104)

1. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα.
2. Η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της δημοσιονομικής κατάστασης και το ύψος του δημοσίου χρέους στα κράτη μέλη προκειμένου να εντοπίζει τις μεγάλες αποκλίσεις. Ειδικότερα, εξετάζει την τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, με βάση τα εξής δύο κριτήρια :
 - α) κατά πόσον ο λόγος του προβλεπομένου ή υφισταμένου δημοσιονομικού ελλείμματος προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς, εκτός εάν :
 - i) είτε ο λόγος αυτός σημειώνει ουσιαστική και συνεχή πτώση και έχει φθάσει σε επίπεδο παραπλήσιο της τιμής αναφοράς,
 - ii) είτε, εναλλακτικά, η υπέρβαση της τιμής αναφοράς είναι απλώς έκτακτη και προσωρινή και ο λόγος παραμένει κοντά στην τιμή αναφοράς,
 - β) κατά πόσον ο λόγος του δημοσίου χρέους προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς, εκτός εάν ο λόγος μειώνεται επαρκώς και πλησιάζει την τιμή αναφοράς με ικανοποιητικό ρυθμό.

Οι τιμές αναφοράς ορίζονται στο Πρωτόκολλο για τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος.

3. Εάν ένα κράτος μέλος δεν εκπληρώνει τους όρους ενός από τα κριτήρια αυτά ή αμφοτέρων των κριτηρίων, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση. Η έκθεση της Επιτροπής λαμβάνει επίσης υπόψη το κατά πόσον το δημόσιο έλλειμμα υπερβαίνει τις δαπάνες δημοσίων επενδύσεων καθώς και όλους τους άλλους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της μεσοπρόθεσμης οικονομικής και δημοσιονομικής κατάστασης του κράτους μέλους.

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να συντάξει έκθεση εάν, μολονότι εκπληρώνονται οι όροι των κριτηρίων, θεωρεί ότι υπάρχει σε ένα κράτος μέλος ο κίνδυνος υπερβολικού ελλείμματος.

4. Η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή διατυπώνει γνώμη για την έκθεση της Επιτροπής.
5. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι υπάρχει ή ότι μπορεί να εμφανισθεί υπερβολικό έλλειμμα σε ένα κράτος μέλος, τότε απευθύνει γνώμη στο εν λόγω κράτος μέλος.

6. Το Συμβούλιο, **προτάσει της Επιτροπής**, αφού λάβει υπόψη τυχόν παρατηρήσεις του εν λόγω κράτους μέλους και μετά από συνολική εκτίμηση, αποφασίζει αν υφίσταται υπερβολικό έλλειμμα. Εάν αποφασίσει ότι υφίσταται, εκδίδει, με τις ίδιες διαδικασίες, συστάσεις που απευθύνονται στο εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να τερματιστεί η κατάσταση αυτή εντός καθορισμένου χρονικού διαστήματος. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 8, οι συστάσεις αυτές δεν ανακοινώνονται δημοσία.

Στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, το Συμβούλιο αποφασίζει χωρίς να λάβει υπόψη την ψήφο του αντιπροσώπου του εν λόγω κράτους μέλους, η δε ειδική πλειοψηφία ορίζεται ως πλειοψηφία των άλλων κρατών μελών, που αντιπροσωπεύει τουλάχιστον τα τρία πέμπτα του πληθυσμού τους.

7. Το Συμβούλιο, μετά από σύσταση της Επιτροπής, θεσπίζει με ειδική πλειοψηφία **τις ευρωπαϊκές αποφάσεις και συστάσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 8 έως 11. Αποφασίζει χωρίς ψήφο του ενδιαφερόμενου κράτους και η ειδική πλειοψηφία ορίζεται ως η πλειοψηφία των άλλων κρατών μελών, η οποία αντιπροσωπεύει τουλάχιστον τα τρία πέμπτα του πληθυσμού τους.**

8. Εάν το Συμβούλιο διαπιστώσει ότι δεν ανελήφθη αποτελεσματική δράση σε εφαρμογή των συστάσεων του εντός του καθορισμένου χρονικού διαστήματος, τότε μπορεί να τις ανακοινώσει δημόσια.

9. Εάν ένα κράτος μέλος επιμένει να μην εφαρμόζει τις συστάσεις του Συμβουλίου, τότε το Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει ευρωπαϊκή απόφαση με την οποία προειδοποιείται το κράτος μέλος να λάβει, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος την οποία το Συμβούλιο κρίνει αναγκαία για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή.

Σε αυτή την περίπτωση, το Συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από το κράτος μέλος αυτό να υποβάλλει εκθέσεις σύμφωνα με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, για να εξετάσει τις προσπάθειες προσαρμογής που καταβάλλει αυτό το κράτος μέλος.

10. Το Συμβούλιο, εφόσον ένα κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με ευρωπαϊκή απόφαση που έχει εκδοθεί σύμφωνα με την παράγραφο 9, μπορεί να αποφασίσει να εφαρμόσει ή να εντείνει ένα ή περισσότερα από τα εξής μέτρα :

- α) να απαιτήσει να δημοσιεύει το εν λόγω κράτος μέλος πρόσθετες πληροφορίες τις οποίες ορίζει το Συμβούλιο, προτού εκδώσει ομολογίες και χρεόγραφα,
- β) να καλέσει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να αναθεωρήσει την πολιτική δανεισμού που ασκεί έναντι του εν λόγω κράτους μέλους,
- γ) να απαιτήσει από το εν λόγω κράτος μέλος να καταθέσει ατόκως στην Ένωση ποσό κατάλληλου ύψους, έως ότου το Συμβούλιο κρίνει ότι διορθώθηκε το υπερβολικό έλλειμμα,
- δ) να επιβάλει πρόστιμα εύλογου ύψους.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα λαμβανόμενα μέτρα.

11. Το Συμβούλιο καταργεί ορισμένα ή όλα τα μέτρα του που αναφέρονται στις παραγράφους 6 και 8 έως 10, εφόσον κρίνει ότι έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος. Εάν το Συμβούλιο έχει προηγουμένως ανακοινώσει δημοσία συστάσεις, τότε, μόλις καταργηθεί η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 8, προβαίνει σε δημόσια δήλωση περί του ότι δεν υφίσταται πλέον υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος.

12. Τα δικαιώματα προσφυγής που προβλέπονται στα [άρθρα III-261 και III-262] δεν μπορούν να ασκηθούν στα πλαίσια των παραγράφων 1 έως 6 και 8 και 9.

13. Περαιτέρω διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας του παρόντος άρθρου προβλέπονται στο Πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος.

Τα κατάλληλα μέτρα για την αντικατάσταση του εν λόγω Πρωτοκόλλου θεσπίζονται με ευρωπαϊκό νόμο του Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει ομόφωνα μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας παραγράφου, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω Πρωτοκόλλου. Αποφασίζει δε μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

ΤΜΗΜΑ 2

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο III-74 (πρώην άρθρο 105)

1. Πρωταρχικός στόχος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Με την επιφύλαξη του στόχου αυτού, το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές στην Ένωση, προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων της που ορίζονται στο άρθρο I-3. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών ενεργεί σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της ανοιχτής αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, που ευνοεί την αποτελεσματική κατανομή των πόρων, και σύμφωνα με τις αρχές που εξαγγέλλονται στο [άρθρο III-66].
2. Τα βασικά καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών είναι :
 - α) να χαράζει και να εφαρμόζει τη νομισματική πολιτική της Ένωσης,
 - β) να διενεργεί πράξεις συναλλάγματος σύμφωνα με τις διατάξεις του [άρθρου III-223],
 - γ) να κατέχει και να διαχειρίζεται τα επίσημα συναλλαγματικά διαθέσιμα των κρατών μελών,
 - δ) να προωθεί την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών.
3. Η παράγραφος 2, σημείο γ), δεν θίγει την εκ μέρους των κυβερνήσεων των κρατών μελών κατοχή και διαχείριση τρεχόντων ταμειακών υπολοίπων σε συνάλλαγμα.
4. Η γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ζητείται :
 - α) για κάθε προτεινόμενη πράξη της Ένωσης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς της,
 - β) από τις εθνικές αρχές για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς της, εντός όμως των ορίων και υπό τους όρους που ορίζει το Συμβούλιο με τη διαδικασία του [άρθρου III-76, παράγραφος 6].

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα μπορεί να υποβάλλει γνώμες στα όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης ή στις εθνικές αρχές για θέματα της αρμοδιότητάς της.

5. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών συμβάλλει στην εκ μέρους των αρμόδιων αρχών ομαλή άσκηση πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

6. **Ο ευρωπαϊκός νόμος ή ο νόμος πλαίσιο μπορεί να αναθέσει στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ειδικά καθήκοντα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και των λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, εξαιρέσει των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Θεσπίζεται δε μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.**

Άρθρο III-75 (πρώην άρθρο 106)

1. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει την έκδοση ~~του τραπεζογραμμάτιου του ευρώ, νομίσματος της Ένωσης. στην Ένωση.~~ Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να εκδίδουν τέτοια τραπεζογραμμάτια ευρώ, ~~Τα τραπεζογραμμάτια που εκδίδονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες που~~ είναι τα μόνα τραπεζογραμμάτια που αποτελούν νόμιμο χρήμα μέσα στην Ένωση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εκδίδουν κέρματα ευρώ, η ποσότητα των οποίων τελεί υπό την έγκριση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. **Ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος πλαίσιο του Συμβουλίου μπορεί να θεσπίζει μέτρα για την εναρμόνιση της ονομαστικής αξίας και των τεχνικών προδιαγραφών όλων των κερμάτων που πρόκειται να κυκλοφορήσουν, στο βαθμό που είναι απαραίτητο για την ομαλή κυκλοφορία τους μέσα στην Ένωση. Ο νόμος αυτός αποφασίζεται μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.**

Άρθρο III-76 (πρώην άρθρο 107)

1. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών αποτελείται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.

2. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει νομική προσωπικότητα.

3. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών διοικείται από τα όργανα λήψης αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, τα οποία είναι το διοικητικό συμβούλιο και η εκτελεστική επιτροπή.

4. Το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών παρατίθεται στο πρωτόκολλο για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

5. Τα άρθρα 5 παρ. 1, 5 παρ. 2, 5 παρ. 3, 17, 18, 19 παρ. 1, 22, 23, 24, 26, 32 παρ. 2, 32 παρ. 3, 32 παρ. 4, 32 παρ. 6, 33 παρ. 1 α) και 36 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών μπορούν να τροποποιηθούν:

- α) από τον ευρωπαϊκό νόμο που εκδίδεται μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα,
- β) από ευρωπαϊκό νόμο του Συμβουλίου, που εκδίδεται με σύσταση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας μετά από έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και διαβούλευση με την Επιτροπή.

6. Το Συμβούλιο θεσπίζει τα μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 4, 5 παρ. 4, 19 παρ. 2, 20, 28 παρ. 1, 29 παρ. 2, 30 παρ. 4, και 34 παρ. 3 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών. Αποφασίζει μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:

- α) είτε προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα,
- β) είτε συστάσει της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή.

Άρθρο III-77 (πρώην άρθρο 108)

Κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και υποχρεώσεων που τους ανατίθενται από το Σύνταγμα και το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών, ούτε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε κανένα μέλος των οργάνων λήψης αποφάσεων των ιδρυμάτων αυτών, δεν ζητάει ούτε δέχεται υποδείξεις από τα όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, από την κυβέρνηση κράτους μέλους ή από άλλο οργανισμό. Τα όργανα ή οργανισμοί της Ένωσης καθώς και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών αναλαμβάνουν την υποχρέωση να τηρούν την αρχή αυτή και να μην επιδιώκουν να επηρεάζουν τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή των εθνικών κεντρικών τραπεζών, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο III-78 (πρώην άρθρο 109)

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι η εθνική νομοθεσία του, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής του τράπεζας, συμφωνεί με το Σύνταγμα και το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών.

Άρθρο III-79 (πρώην άρθρο 110)

1. Για την εκπλήρωση της αποστολής που έχει ανατεθεί στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα εκδίδει, σύμφωνα με τις διατάξεις του Συντάγματος και υπό τους όρους που καθορίζει το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών:

- α) ευρωπαϊκούς κανονισμούς αναγκαίους για την εκτέλεση των καθηκόντων που ορίζονται στο άρθρο 3 παρ. 1, πρώτη περίπτωση, στα άρθρα 19 παρ. 1, 22 ή 25 παρ. 2 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών, καθώς και στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις πράξεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στο [άρθρο III-76, παράγραφος 6],
- β) τις ευρωπαϊκές αποφάσεις τις αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που ανατίθενται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών από το Σύνταγμα και το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών,
- γ) συστάσεις και γνώμες.

2. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα μπορεί να αποφασίσει να δημοσιεύσει τις ευρωπαϊκές αποφάσεις, συστάσεις και γνώμες της.

3. Εντός των ορίων και υπό τους όρους που θεσπίζονται από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του [άρθρου III-76, παράγραφος 6], η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δικαιούται να επιβάλλει πρόστιμα ή περιοδικές χρηματικές ποινές στις επιχειρήσεις λόγω μη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς ή τις ευρωπαϊκές αποφάσεις της.

Άρθρο III-80 (πρώην άρθρο 23 παράγραφος 4)

Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος-πλαίσιο θεσπίζει τις διατάξεις τις αναγκαίες για τη χρήση του ευρώ ως ενιαίου νομίσματος των κρατών μελών. Ο νόμος εκδίδεται μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Άρθρο 16 (πρώην άρθρο 111)

1.— Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 300, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από σύσταση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή της Επιτροπής, μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με σκοπό να επιτύχει γενική συναίνεση σύμφωνα με το στόχο της σταθερότητας των τιμών και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικαστικές ρυθμίσεις της παραγράφου 3, να συνάπτει τυπικές συμφωνίες για ένα σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών για το ευρώ, έναντι μη κοινοτικών νομισμάτων. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή της Επιτροπής, και μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με σκοπό να επιτύχει γενική συναίνεση σύμφωνα με το στόχο της σταθερότητας των τιμών, μπορεί να εγκρίνει, να προσαρμόσει ή να εγκαταλείψει τις κεντρικές ισοτιμίες του ευρώ εντός του συστήματος συναλλαγματικών ισοτιμιών. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την έγκριση, την προσαρμογή ή την εγκατάλειψη της κεντρικής ισοτιμίας του ευρώ.

2.— Εφόσον δεν υπάρχει σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών έναντι ενός ή περισσότερων μη κοινοτικών νομισμάτων, κατά την έννοια της παραγράφου 1, το Συμβούλιο μπορεί, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία είτε μετά από σύσταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, είτε μετά από σύσταση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, να διατυπώνει γενικούς προσανατολισμούς για την πολιτική των συναλλαγματικών ισοτιμιών έναντι αυτών των νομισμάτων. Αυτοί οι γενικοί προσανατολισμοί δεν θίγουν τον πρωταρχικό στόχο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών, που είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών.

3.— Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 300, όταν χρειάζεται να διαπραγματευθεί η Κοινότητα συμφωνίες για νομισματικά ή συναλλαγματικά θέματα με ένα ή περισσότερα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία ύστερα από σύσταση της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αποφασίζει τη μεθόδευση των διαπραγματεύσεων και της σύναψης των συμφωνιών αυτών. Η μεθόδευση αυτή εξασφαλίζει ότι η Κοινότητα εκφράζει μια ενιαία θέση. Η Επιτροπή συμπράττει πλήρως στις διαπραγματεύσεις.

Οι συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο είναι δεσμευτικές για τα όργανα της Κοινότητας, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τα κράτη μέλη.

~~4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αποφασίζει, με ειδική πλειοψηφία, σχετικά με τη θέση της Κοινότητας σε διεθνές επίπεδο για τα θέματα που αφορούν ιδιαίτερα την οικονομική και νομισματική ένωση και σχετικά με την εκπροσώπησή της, σύμφωνα με τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων που προβλέπεται στα άρθρα 99 και 105.~~

~~5. Με την επιφύλαξη της κοινοτικής αρμοδιότητας και των κοινοτικών συμφωνιών για την οικονομική και νομισματική ένωση, τα κράτη μέλη μπορούν να διαπραγματεύονται στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.~~

Άρθρο III-81 (νέο)

1. Για να εξασφαλιστεί θέση του ευρώ στο διεθνές νομισματικό σύστημα, τα κράτη μέλη που έχουν νόμισμα το ευρώ συντονίζουν τις μεταξύ δράσεις τους καθώς και με την Επιτροπή, για την υιοθέτηση κοινών θέσεων επί νομισματικών θεμάτων στα πλαίσια των αρμόδιων διεθνών χρηματοοικονομικών οργανισμών και διασκέψεων, τις οποίες κοινές θέσεις υποστηρίζουν και προωθούν.

Στην περίπτωση της νομισματικής πολιτικής ή θεμάτων που συνδέονται έμμεσα μαζί της, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα συμπράττει πλήρως σ' αυτό το συντονισμό, χωρίς αυτό να θίγει το καθεστώς ανεξαρτησίας της.

2. Με βάση τον προαναφερόμενο συντονισμό, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, δύναται να θεσπίσει τα κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση της ενιαίας εκπροσώπησης στα πλαίσια των αρμόδιων διεθνών χρηματοοικονομικών οργανισμών και διασκέψεων.

ΤΜΗΜΑ 3

ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο III-82 (πρώην άρθρο 112)

1. Το διοικητικό συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας απαρτίζεται από τα μέλη της Εκτελεστικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και τους διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση.

2. α) Η Εκτελεστική Επιτροπή απαρτίζεται από τον Πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο και τέσσερα άλλα μέλη.

β) Ο Πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα λοιπά μέλη της Εκτελεστικής επιτροπής διορίζονται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε νομισματικά ή τραπεζικά θέματα, με κοινή συμφωνία από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, κατά σύσταση του Συμβουλίου, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το διοικητικό συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Η θητεία τους είναι οκταετής και μη ανανεώσιμη.

Μόνον υπήκοοι κράτους μέλους μπορούν να γίνονται μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Άρθρο III-83 (πρώην άρθρο 113)

1. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και ένα μέλος της Επιτροπής μπορούν να συμμετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου μπορεί να υποβάλλει προτάσεις προς εξέταση και ψήφιση από το διοικητικό συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

2. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας καλείται να συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου όταν εξετάζονται θέματα σχετικά με τους στόχους και τα καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών.

3. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα απευθύνει ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και για τη νομισματική πολιτική του προηγούμενου και του τρέχοντος έτους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας παρουσιάζει την έκθεση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, το οποίο μπορεί να προβαίνει σε γενική συζήτηση σε αυτή τη βάση.

Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και τα άλλα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής μπορούν, αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή με δική τους πρωτοβουλία, να εμφανίζονται ενώπιον των αρμοδίων επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο III-84 (πρώην άρθρο 114)

1. Για την προώθηση του συντονισμού της πολιτικής των κρατών μελών στο βαθμό που είναι αναγκαίος για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, συνιστάται μια Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή.

2. Η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή έχει την εξής αποστολή :

- α) να διατυπώνει γνώμες προς το Συμβούλιο ή την Επιτροπή είτε αιτήσει τους είτε με δική της πρωτοβουλία,
- β) να παρακολουθεί την οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση των κρατών μελών και της Ένωσης και να συντάσσει τακτικά εκθέσεις προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τα θέματα αυτά, ιδίως όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές σχέσεις με τις τρίτες χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς,
- γ) με την επιφύλαξη του [άρθρου III-242], να συμβάλλει στην προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου που αναφέρονται στα [άρθρα III-45 και III-219, στο άρθρο III-68, παράγραφοι 2, 3, 4 και 6, στα άρθρα III-69, III-71, III-72 και III-73, στο άρθρο III-74, παράγραφος 6, στο άρθρο III-75, παράγραφος 2, στο άρθρο III-76, παράγραφοι 5 και 6, στα άρθρα III-223 και III-90, στο άρθρο III-91, παράγραφοι 2 και 3, στο άρθρο III-86, παράγραφος 2, και στο άρθρο III-87, παράγραφοι 2 και 3] και να εκτελεί τα άλλα συμβουλευτικά και προπαρασκευαστικά καθήκοντα που της αναθέτει το Συμβούλιο,

- δ) να εξετάζει, τουλάχιστον μία φορά το έτος, την κατάσταση ως προς την ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων και την ελευθερία των πληρωμών, όπως προκύπτουν από την εφαρμογή του Συντάγματος και των μέτρων που θεσπίζει το Συμβούλιο. Η εξέταση αυτή καλύπτει όλα τα μέτρα που έχουν σχέση με κινήσεις κεφαλαίων και πληρωμές. Η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή συντάσσει έκθεση προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής.

Κάθε κράτος μέλος, η Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα διορίζουν μέχρι και δύο μέλη της επιτροπής αυτής.

3. Το Συμβούλιο εκδίδει, προτάσει της Επιτροπής, ευρωπαϊκή απόφαση με την οποία καθορίζονται λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τη σύνθεση της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής. Αποφασίζει μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη σχετική απόφαση.

4. Εκτός από τα καθήκοντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και εφόσον υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση σύμφωνα με τα [άρθρα III-86, III-87 και III-88], η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή παρακολουθεί τη νομισματική και χρηματοπιστωτική κατάσταση και το γενικό σύστημα αυτών των κρατών μελών και υποβάλλει τακτικά έκθεση προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τα θέματα αυτά.

Άρθρο III-85 (πρώην άρθρο 115)

Για θέματα που εμπίπτουν [στο άρθρο III-68, παράγραφος 4, στο άρθρο III-73, εξαιρέσει της παραγράφου 13, στα άρθρα III-223, III-87, III-86 και III-87 παράγραφος 3], το Συμβούλιο ή ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση ή σύσταση, ανάλογα με την περίπτωση. Η Επιτροπή εξετάζει το αίτημα αυτό και υποβάλλει τα συμπεράσματά της στο Συμβούλιο χωρίς καθυστέρηση.

ΤΜΗΜΑ 4

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο III-86 (πρώην άρθρο 122)

1. Τα κράτη μέλη για τα οποία το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει ότι πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ, τυγχάνουν της παρέκκλισης που ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Αυτά τα κράτη μέλη αποκαλούνται εφεξής «κράτη μέλη με παρέκκλιση».

2. Η κατά την έννοια της παραγράφου 1 παρέκκλιση συνεπάγεται ότι οι κατωτέρω διατάξεις του Συντάγματος δεν εφαρμόζονται στο εν λόγω κράτος μέλος:

- α) υιοθέτηση των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών που αφορούν τη ζώνη του ευρώ γενικά (άρθρο III-68, παράγραφος 2),
- β) δεσμευτικά μέσα διόρθωσης του υπερβολικού ελλείμματος (άρθρο III-73, παράγραφοι 9 και 11),

- γ) στόχοι και καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (άρθρο III-74, παράγραφοι 1, 2, 3 και 5),
- δ) έκδοση του ευρώ (άρθρο III-75),
- ε) πράξεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (άρθρο III-79),
- στ) μέτρα σχετικά με τη χρήση του ευρώ (άρθρο III-80),
- ζ) νομισματικές συμφωνίες (άρθρο III-223),
- η) εξωτερική εκπροσώπηση του ευρώ (άρθρο III-81),
- θ) διορισμός των μελών της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (άρθρο III-82, παράγραφος 2, σημείο β).

Η εξαίρεση του κράτους μέλους αυτού και της εθνικής κεντρικής του τράπεζας από τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών προσδιορίζεται στο κεφάλαιο IX του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών.

3. Για την προαγωγή της καλής λειτουργίας της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, και σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Συντάγματος, μπορούν να εγκριθούν επιπρόσθετα μέτρα τα οποία αφορούν τα κράτη μέλη που έχουν ως νόμισμα το ευρώ, ιδίως προκειμένου να ενισχυθεί ο συντονισμός των οικονομικών τους πολιτικών και η δημοσιονομική πειθαρχία. Τα μέτρα αυτά αφορούν τους προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής και την εποπτεία τους [άρθρο III-68 παράγραφοι 2 και 3] καθώς και τα υπερβολικά ελλείμματα (άρθρο III-3, παράγραφοι 6, 8 και 11. Εφαρμόζεται η παράγραφος 5.

4. Στα άρθρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ως «κράτη μέλη» εννοούνται τα κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση.

5. Τα δικαιώματα ψήφου των κρατών μελών με παρέκκλιση αναστέλλονται προκειμένου για τα μέτρα του Συμβουλίου που προβλέπονται στα άρθρα του Συντάγματος που απαριθμούνται στην παράγραφο 2. **Η ειδική πλειοψηφία ορίζεται ως η πλειοψηφία των ψήφων των αντιπροσώπων των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση, που αντιπροσωπεύει τα τρία πέμπτα τουλάχιστον του συνολικού πληθυσμού των εν λόγω κρατών.** Για κάθε πράξη που απαιτεί ομοφωνία απαιτείται ομοφωνία αυτών των κρατών μελών.

Άρθρο III-87 (πρώην άρθρο 121, 122 παράγραφος 2 και 123 παράγραφος 5)

1. Τουλάχιστον μία φορά κάθε δύο χρόνια, ή όποτε το ζητήσει κράτος μέλος με παρέκκλιση, η Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα υποβάλλουν έκθεση στο Συμβούλιο για την πρόοδο που έχουν επιτελέσει τα κράτη μέλη με παρέκκλιση στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους για την επίτευξη της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Οι εκθέσεις αυτές εξετάζουν ιδίως εάν η εθνική νομοθεσία κάθε ενός από τα εν λόγω κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζάς του, συμβιβάζεται με τα [άρθρα III-77 και III-78] του Συντάγματος και με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών. Οι εκθέσεις εξετάζουν επίσης κατά πόσον έχει επιτευχθεί υψηλός βαθμός σταθερής σύγκλισης, με γνώμονα την πλήρωση των ακόλουθων κριτηρίων από κάθε ένα από τα εν λόγω κράτη μέλη :

- α) επίτευξη υψηλού βαθμού σταθερότητας τιμών· αυτό καταδεικνύεται από ένα ποσοστό πληθωρισμού του κράτους αυτού που προσεγγίζει το αντίστοιχο ποσοστό των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών,

- β) σταθερότητα των δημοσίων οικονομικών· αυτό καταδεικνύεται από την επίτευξη δημοσιονομικής κατάστασης χωρίς υπερβολικό δημοσιονομικό έλλειμμα, κατά την έννοια του [άρθρου III-73, παράγραφος 6],
- γ) τήρηση των κανονικών περιθωρίων διακύμανσης που προβλέπονται από τον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών επί δύο τουλάχιστον χρόνια, χωρίς υποτίμηση του νομίσματος έναντι του ευρώ,
- δ) διάρκεια της σύγκλισης που θα έχει επιτευχθεί από το κράτος μέλος με παρέκκλιση και της συμμετοχής του στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, αντανakλώμενη στα επίπεδα των μακροπρόθεσμων επιτοκίων.

Τα τέσσερα κριτήρια που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο πρέπει αυτά να επιτευχθούν, αναπτύσσονται περαιτέρω στο πρωτόκολλο σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης. Οι εκθέσεις της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας λαμβάνουν επίσης υπόψη τα αποτελέσματα της ολοκλήρωσης των αγορών, την κατάσταση και την εξέλιξη των ισοζυγίων τρεχουσών συναλλαγών και μια εξέταση των εξελίξεων του κατά μονάδα κόστους εργασίας και άλλων δεικτών τιμών.

2. Μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αφού συζητηθεί το θέμα στο Συμβούλιο, συνεργώμενο σε επίπεδο Αρχηγών Κρατών ή Κυβερνήσεων, το Συμβούλιο αποφασίζει ποια κράτη μέλη με παρέκκλιση πληρούν, βάσει των κριτηρίων [της παραγράφου 1], τις αναγκαίες προϋποθέσεις, και καταργεί τις παρεκκλίσεις για τα συγκεκριμένα κράτη μέλη.

3. Εάν αποφασιστεί, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 διαδικασία, να καταργηθεί μια παρέκκλιση, το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής και με ομόφωνη απόφαση των μελών του Συμβουλίου που εκπροσωπούν τα κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση και το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, καθορίζει οριστικά και αμετάκλητα την ισοτιμία με την οποία το ευρώ αντικαθιστά το νόμισμα του συγκεκριμένου κράτους μέλους και αποφασίζει τα λοιπά μέτρα που είναι αναγκαία για την εισαγωγή του ευρώ ως ενιαίου νομίσματος στο εν λόγω κράτος μέλος. Το Συμβούλιο αποφασίζει μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Άρθρο III-88 (πρώην άρθρο 123, παράγραφος 3 και 117 παράγραφος 2)

1. Εφόσον υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση, και με την επιφύλαξη του [άρθρου III-76, παράγραφος 3], του Συντάγματος, το Γενικό Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που αναφέρεται στο άρθρο 45 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών συγκροτείται ως τρίτο όργανο λήψεως αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

2. Εφόσον υπάρχουν κράτη μέλη με παρέκκλιση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όσον αφορά τα εν λόγω κράτη μέλη :

- α) ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών,
- β) ενισχύει το συντονισμό των νομισματικών πολιτικών των κρατών μελών, με στόχο την εξασφάλιση της σταθερότητας των τιμών,
- γ) παρακολουθεί τη λειτουργία του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών,

- δ) διεξάγει διαβουλεύσεις για θέματα της αρμοδιότητας των εθνικών κεντρικών τραπεζών που επηρεάζουν τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματαγορών,
- ε) ασκεί τα παλαιά καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Νομισματικής Συνεργασίας τα οποία είχε αναλάβει προηγουμένως το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα.

Άρθρο ΙΙΙ-89 (πρώην άρθρο 124 παράγραφος 1)

Κάθε κράτος μέλος με παρέκκλιση αντιμετωπίζει τη συναλλαγματική του πολιτική ως πρόβλημα κοινού ενδιαφέροντος. Προς τούτο, λαμβάνει υπόψη του την πείρα που έχει αποκτηθεί από τη συνεργασία στα πλαίσια του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Άρθρο ΙΙΙ-90 (πρώην άρθρο 119)

1. Σε περίπτωση δυσχερειών ή σοβαρής απειλής δυσχερειών στο ισοζύγιο πληρωμών ενός κράτους μέλους με παρέκκλιση, οι οποίες οφείλονται είτε σε ολική διατάραξη του ισοζυγίου πληρωμών είτε στο είδος των συναλλαγμάτων που διαθέτει και οι οποίες είναι σε θέση ιδίως να θέσουν σε κίνδυνο τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ή την πραγματοποίηση της κοινής εμπορικής πολιτικής, η Επιτροπή εξετάζει αμελλητί την κατάσταση αυτού του κράτους, καθώς και τα μέτρα που αυτό έλαβε ή δύναται να λάβει σύμφωνα με το Σύνταγμα, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που διαθέτει. Η Επιτροπή υποδεικνύει τα μέτρα, τη λήψη των οποίων συνιστά στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Αν η δράση που ανέλαβε ένα κράτος μέλος με παρέκκλιση και τα μέτρα που υπέδειξε η Επιτροπή αποδεικνύονται ανεπαρκή για να εξαλείψουν τις δυσχέρειες ή την απειλή δυσχερειών, η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, συνιστά στο Συμβούλιο την παροχή αμοιβαίας συνδρομής και τις κατάλληλες μεθόδους.

Η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά το Συμβούλιο περί της καταστάσεως και της εξελίξεώς της.

2. Το Συμβούλιο παρέχει την αμοιβαία συνδρομή, εκδίδει ευρωπαϊκούς νόμους-πλαίσια ή ευρωπαϊκές αποφάσεις που καθορίζουν τους όρους και τις λεπτομέρειές της. Η αμοιβαία συνδρομή δύναται ιδίως να συνίσταται :

- α) σε συντονισμένη δράση ενώπιον άλλων διεθνών οργανισμών, στους οποίους τα κράτη μέλη με παρέκκλιση δύνανται να προσφεύγουν,
- β) σε μέτρα που είναι αναγκαία για την αποφυγή εκτροπών του εμπορίου, αν το ευρισκόμενο σε δυσχέρεια κράτος μέλος με παρέκκλιση διατηρεί ή επανεισάγει ποσοτικούς περιορισμούς έναντι τρίτων χωρών,
- γ) σε χορήγηση περιορισμένων πιστώσεων εκ μέρους άλλων κρατών μελών, εφόσον αυτά συμφωνούν.

3. Αν η προτεινομένη από την Επιτροπή αμοιβαία συνδρομή δεν παρασχεθεί από το Συμβούλιο ή αν η παρασχεθείσα αμοιβαία συνδρομή και τα ληφθέντα μέτρα είναι ανεπαρκή, η Επιτροπή επιτρέπει στο κράτος μέλος με παρέκκλιση που ευρίσκεται σε δυσχέρεια να λάβει μέτρα διασφάλισης, των οποίων οι όροι και οι λεπτομέρειες καθορίζονται από την Επιτροπή.

Το Συμβούλιο δύναται κατόπιν ιδίας πρωτοβουλίας να ανακαλεί την άδεια αυτή και να τροποποιεί τους όρους και τις λεπτομέρειές της.

Άρθρο ΙΙΙ-91 (πρώην άρθρο 120)

1. Σε περίπτωση αιφνίδιας κρίσεως του ισοζυγίου πληρωμών και αν δεν ληφθεί αμέσως απόφαση κατά την έννοια του [άρθρου ΙΙΙ-90, παράγραφος 2], ένα κράτος μέλος με παρέκκλιση δύναται να λάβει, συντηρητικώς, τα αναγκαία μέτρα διασφάλισης. Τα μέτρα αυτά δεν επιτρέπεται να προκαλούν παρά την ελάχιστη διαταραχή στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ούτε να υπερβαίνουν τα απολύτως απαραίτητα όρια για την αντιμετώπιση των αιφνίδιων δυσχερειών που ανέκυψαν.

2. Η Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη ενημερώνονται για τα μέτρα διασφάλισης το αργότερο κατά την έναρξη ισχύος τους. Η Επιτροπή δύναται να συστήσει στο Συμβούλιο την αμοιβαία συνδρομή σύμφωνα με τους όρους του [άρθρου ΙΙΙ-90].

3. Μετά από γνώμη της Επιτροπής και διαβούλευση με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει ότι το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει να τροποποιήσει, αναστείλει ή καταργήσει τα ανωτέρω μέτρα διασφάλισης.

Πρωτόκολλο σχετικά με την Ευρωομάδα

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη,

Επιθυμώντας να ευνοήσουν τις προϋποθέσεις μιας ισχυρότερης οικονομικής μεγέθυνσης στην Ευρώπη, και προς τούτο να αναπτύξουν διαρκώς στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών στη ζώνη του ευρώ,

Με επίγνωση της ανάγκης να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για έναν ενισχυμένο διάλογο μεταξύ των κρατών της ζώνης του ευρώ, εν αναμονή της ένταξης όλων των κρατών μελών της ΕΕ σ' αυτήν,

Συμφώνησαν ως προς τις παρακάτω διατάξεις, οι οποίες προσαρτώνται στο Σύνταγμα :

Άρθρο 1

Οι Υπουργοί των κρατών της ζώνης του ευρώ πραγματοποιούν άτυπες συναντήσεις μεταξύ τους. Οι συναντήσεις αυτές λαμβάνουν χώρα, ανάλογα με τις ανάγκες, για να συζητούνται τα θέματα που συνδέονται με τις ιδιαίτερες ευθύνες τις οποίες συνυπέχουν στο θέμα του ενιαίου νομίσματος. Η Επιτροπή και η ΕΚΤ καλούνται να συμμετέχουν σ' αυτές τις συναντήσεις, οι οποίες προετοιμάζονται από τους αντιπροσώπους των επί των Οικονομικών Υπουργών των κρατών της ζώνης ευρώ.

Άρθρο 2

Οι Υπουργοί των κρατών της ζώνης του ευρώ εκλέγουν ανά διετία πρόεδρο, με την πλειοψηφία των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV

ΧΩΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Γενικές διατάξεις

Τα πρώτα οκτώ άρθρα περιέχουν οριζόντιες διατάξεις που αφορούν τα κύρια γνωρίσματα του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και τις ειδικές του διαδικασίες ή τις διαδικασίες που παρεκκλίνουν των κοινών κανόνων.

Το άρθρο [III-153] εκφράζει το περιεχόμενο των άλλων διατάξεων και καθορίζει το γενικό πεδίο παρέμβασης της ευρωπαϊκής δράσης. Έτυχε ευνοϊκής υποδοχής στο σύνολό του και οι τροπολογίες που υποβλήθηκαν είναι κυρίως συντακτικού χαρακτήρα. Ορισμένα μέλη της Συνέλευσης πρότειναν να προστεθεί η «πρόληψη κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας» (Duhamel + 10, Voggenhuber, Michel + 5, Dybkjaer, De Rossa, Carey και Gabaglio). Η πρόταση αυτή έγινε δεκτή. Ως εκ τούτου, κρίθηκε σκόπιμο να ορίζεται ρητά ότι οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζονται και στους ανιθαγενείς. Στο υπόλοιπο κείμενο, οι λέξεις «υπήκοοι τρίτων χωρών» καλύπτουν επομένως και τους ανιθαγενείς χωρίς να απαιτείται ρητή σχετική μνεία.

Τα άρθρα [III-154] και [III-155] δεν τροποποιήθηκαν ουσιαστικά. Ορισμένοι ζητούν την απαλοιφή τους, αλλά οι περισσότεροι τάχθηκαν υπέρ της διατήρησής τους σύμφωνα με τα συμπεράσματα της ομάδας εργασίας X. Προτείνεται το περιεχόμενο του άρθρου [III-154] να περιληφθεί σε αυτό το κεφάλαιο και όχι στο άρθρο [I-20] του Συντάγματος που αφορά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Όσον αφορά το άρθρο [III-155] σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων, η μόνη προτεινόμενη αλλαγή είναι η παραπομπή, στο Πρωτόκολλο σχετικά με τις αρχές της επικουρικότητας και αναλογικότητας, της διάταξης που περιλαμβάνονταν αρχικά στην παράγραφο 2.

Προτείνεται η διατήρηση του **άρθρου [III-156]**, παρά το γεγονός ότι ορισμένα μέλη της Συνέλευσης ζήτησαν την εξάλειψή του (Duff + 20, Fischer, Kaufmann, Kohout, Michel + 5, Teufel, Tiilikainen + 5). Πράγματι, η καθιέρωση της μεθόδου αμοιβαίας αξιολόγησης αποτελεί τμήμα του πολιτικού συμβιβασμού που προέκυψε στα πλαίσια της Ομάδας Εργασίας X και επικροτήθηκε από αρκετά άλλα μέλη. Επίσης, δεν έγιναν δεκτές οι τροπολογίες με θέμα την ενίσχυση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Kosta + 1, Duhamel + 8), δεδομένου ότι δεν πρόκειται, στην περίπτωση αυτή, περί νομοθετικής δραστηριότητας αλλά μάλλον περί διοικητικών διαδικασιών για μια αξιολόγηση εκ μέρους των κρατών μελών. Κρίθηκε επίσης σκόπιμο να αναφέρεται ότι η αμοιβαία αξιολόγηση αποσκοπεί μεταξύ άλλων στην προαγωγή της αμοιβαίας αναγνώρισης, πράγμα που επιτρέπει να δοθεί θετική απάντηση στον προβληματισμό ορισμένων μελών της Συνέλευσης (Villepin, Lequiller).

Όσον αφορά το **άρθρο [III-157]** σχετικά με την επιχειρησιακή συνεργασία, προτείνεται να προβλεφθεί ότι η επιτροπή συγκροτείται και, ως εκ τούτου, δεν πρόκειται περί απλής δυνατότητας του Συμβουλίου. Αυτό ανταποκρίνεται σε μια σειρά τροπολογιών και ευθυγραμμίζεται με τα άλλα άρθρα του Συντάγματος τα οποία αναφέρουν τις επιτροπές στα πλαίσια του Συμβουλίου. Το κείμενο τροποποιήθηκε ούτως ώστε να μην αναφέρει ρητά τις αρμόδιες αρχές, οι οποίες θα αποτελέσουν το αντικείμενο του σχεδιαζόμενου συντονισμού, αφήνοντας με τον τρόπο αυτό στις αντιπροσωπίες στα πλαίσια του Συμβουλίου ευρύ περιθώριο εκτίμησης, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες των διοικητικών δομών τους. Επίσης, προτείνεται να προστεθεί ότι τα εθνικά κοινοβούλια ενημερώνονται όπως ακριβώς και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τις εργασίες της επιτροπής, δεδομένου ότι σήμερα, τα επιχειρησιακά μέσα εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.

Όσον αφορά το **άρθρο [III-160]** σχετικά με το δικαίωμα πρωτοβουλίας των κρατών μελών, ορισμένα μέλη διερωτήθηκαν ως προς τη διάταξη αυτή, κυρίως επειδή θεωρούν αναγκαίο να θεσπισθεί και σε αυτόν τον τομέα το μονοπώλιο πρωτοβουλίας της Επιτροπής (Michel + 5 μέλη, Voggenhuber + 2, Wittbrodt, Costa). Ωστόσο, από τη συζήτηση της ολομέλειας προέκυψε σαφώς ότι άλλα μέλη εμμένουν στο δικαίωμα πρωτοβουλίας των κρατών μελών, ως σημείο εξισορρόπησης των άλλων πτυχών, όπου προβλέφθηκε η χρήση της νομοθετικής διαδικασίας. Όσον αφορά το απαιτούμενο κατώτατο όριο, ορισμένοι πρότειναν τρία κράτη τουλάχιστον (Fischer και Vries), άλλοι το εν τρίτο των κρατών μελών (van Dijk +1 μέλος, Santer +3 μέλη)· επίσης, άλλοι προτείνουν εν πέμπτο (Figel +3 μέλη). Η συζήτηση κατά την ολομέλεια ενίσχυσε την πρώτη πρόταση του Προεδρείου (εν τέταρτο των κρατών μελών), η οποία φαίνεται ότι αποτελεί συμβιβαστική λύση ικανή να οδηγήσει σε συναίνεση.

Όσον αφορά το **πρώην άρθρο 9 (τωρινό άρθρο III-279)** σχετικά με το δικαστικό έλεγχο, το Προεδρείο διαπίστωσε ότι αρκετά μέλη τάχθηκαν κατά της διάταξης αυτής, τονίζοντας τις πράξεις που θεσπίζονται στα πλαίσια του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης σε συνάρτηση με τις επιπτώσεις στα δικαιώματα των προσώπων (Farnleitner, Fischer, Brok+ 32, Duhamel + 9, Wittbrodt + 1, Duff, Voggenhuber +2, Michel + 5, Borrell + 1, Tiilikainen + 5). Όμως, άλλα μέλη ενέμειναν στην ανάγκη διατήρησης της διάταξης αυτής. Ορισμένοι επιθυμούν ακόμη και να επαναληφθεί επακριβώς η διατύπωση του άρθρου 35, παράγραφος 5 ΣΕΕ, δηλαδή χωρίς τη φράση «όταν οι πράξεις αυτές εμπίπτουν στο εσωτερικό δίκαιο» (Hain, de Villepin, Teufel, Fini, Hjelm-Wallén και Lekberg, Lopes και Lobo Antunes, Queiró, Schlüter, Tiilikainen+4). Υπό αυτές τις συνθήκες, το Προεδρείο έκρινε ότι το προτεινόμενο κείμενο του άρθρου συνιστά την καλή και ισορροπημένη συμβιβαστική λύση. Δεδομένου ότι το άρθρο αυτό αφορά την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, εντάσσεται στο κεφάλαιο του Μέρους III του Συντάγματος σχετικά με το Δικαστήριο (περιλαμβάνεται ως άρθρο [III-279]).

Τμήμα 1: Πολιτικές σχετικά με τον έλεγχο στα σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση

Το **άρθρο [III-161]** σχετικά με τον έλεγχο των προσώπων στα σύνορα απλώς βελτιώθηκε όσον αφορά τη διατύπωσή του. Όντως, στο εδάφιο α) της δεύτερης παραγράφου, προτείνεται μια διατύπωση συντομότερη και απλούστερη, η οποία καλύπτει όλες τις πτυχές της πολιτικής χορήγησης θεωρήσεων και άλλων τίτλων παραμονής μικρής διάρκειας που αναφέρονταν στην προηγούμενη διατύπωση.

Όσον αφορά το εδάφιο δ) της παραγράφου αυτής, υπήρξαν τροπολογίες και παρεμβάσεις με την προοπτική να δημιουργηθεί, μακροπρόθεσμα, κοινή δομή ή φρουρά των συνόρων, ευνοώντας το συντονισμό των εθνικών μεθοριακών φρουρών και υποστηρίζοντάς τις (Fischer, Kuneva, Vastagh, αλλά βλ. και τις τροπολογίες των Lennmarker + Kvist, Tiilikainen + 5 που κινούνται στην αντίθετη κατεύθυνση). Το Προεδρείο προτίμησε να διατηρήσει τη σημερινή διατύπωση, την οποία φαίνεται ότι αποδέχονται όλα τα μέλη.

Επίσης, σχετικά με το εδάφιο ε), το Προεδρείο δεν θεώρησε απαραίτητο να αποδεχθεί ορισμένες τροπολογίες που είχαν ως στόχο να αναφέρεται ρητά ότι ένα κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να επαναφέρει προσωρινά τους ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα, όπως επιτρέπεται από το άρθρο 2 § 2 της Σύμβασης Σένγκεν. Πράγματι, δεδομένου ότι, σήμερα, η Σύμβαση Σένγκεν έχει νομικό καθεστώς παράγωγου δικαίου της Ένωσης, ο εν λόγω κανόνας θα παραμείνει, εν πάση περιπτώσει, εν ισχύ μετά την έναρξη ισχύος του Συντάγματος. Ως εκ τούτου, το άρθρο 2 § 2 της Σύμβασης Σένγκεν θα αποτελεί "νόμο", κατά την έννοια του παρόντος άρθρου [III-161] § 2 και πλήρως συμβατό με αυτό.

Τέλος, προσετέθη μια παράγραφος προκειμένου να διευκρινίζεται ότι η διάταξη αυτή δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά το γεωγραφικό καθορισμό των συνόρων τους.

Όσον αφορά το **άρθρο [III-162]** που αφορά το άσυλο, το Προεδρείο διαπίστωσε την ύπαρξη ευρείας συναίνεσης κατά τη σύνοδο ολομέλειας σχετικά με το περιεχόμενο της παραγράφου 2. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να αποδεχθεί μία μόνο τροπολογία ουσίας, δηλαδή την προσθήκη του εδαφίου ζ), όπου θα τονίζεται, σύμφωνα με την τροπολογία του κ. Hain, η σημασία της εξωτερικής συνιστώσας της πολιτικής για το άσυλο και ιδίως την εισαγωγή της έννοιας της εταιρικής σχέσης και συνεργασίας με τρίτες χώρες, με στόχο την καλύτερη διαχείριση των ροών των αιτούντων άσυλο.

Επίσης, προτείνεται να τροποποιηθεί ελαφρώς η διατύπωση του εδαφίου γ), ώστε να διευκρινίζεται ότι η κοινή διαδικασία δεν πρέπει υποχρεωτικά να είναι η ίδια για την αναγνώριση του καθεστώτος ασύλου αφενός και της επικουρικής προστασίας αφετέρου (τρ. Brok + 33, Duff + 20). Επίσης, επελέγη μια ελαφρώς διαφορετική διατύπωση σχετικά με την προσωρινή προστασία, δεδομένου ότι η δράση της Ένωσης στον εν λόγω τομέα αφορά κυρίως ένα κοινό σύστημα που επιτρέπει στην Ένωση να αντιμετωπίσει τις μαζικές ροές αλλά όχι υποχρεωτικά ένα ενιαίο καθεστώς των εν λόγω προσώπων ούτε μια ενιαία διαδικασία σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Όσον αφορά το **άρθρο [III-163]** σχετικά με τη μετανάστευση, το Προεδρείο αποδέχθηκε τις τροπολογίες που ζητούν την απαλοιφή του εδαφίου σχετικά με την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων (Farnleitner, Fischer, Hain + Tomlinson, Hjelm-Wallen). Πράγματι, η συγκεκριμένη πτυχή της δράσης της Ένωσης καλύπτεται αφενός από την προσθήκη της εμπορίας ανθρώπων στον κατάλογο εγκλημάτων στο άρθρο [17] όσον αφορά αφενός την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων με πράξεις ποινικού δικαίου· αφετέρου, φαίνεται ότι το εδάφιο γ) («λαθρομετανάστευση και παράνομη διαμονή») καλύπτει μεγάλο μέρος της καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων, με μέσα που δεν εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο (ήτοι κάθε διευκόλυνση παράνομης εισόδου και διαμονής στην Ένωση). Στην παράγραφο 4, προσετέθη ο αποκλεισμός κάθε εναρμόνισης, ακολουθώντας τη διάταξη του άρθρου [18] (πρόληψη του εγκλήματος) που καλύπτει, με ανάλογο τρόπο, μόνο τα μέτρα ενθάρρυνσης και στήριξης.

Όσον αφορά το **άρθρο [III-164]** (αρχή της αλληλεγγύης), προτείνεται να διατηρηθεί αναλλοίωτο, διότι έχουν υποβληθεί πολύ λίγες τροπολογίες που κινούνται σε αντίθετες κατευθύνσεις· ορισμένοι επιθυμούν να απαλειφθεί το άρθρο (Fischer, Heathcoat-Amory, Kirkhope), ενώ άλλοι επιθυμούν να απαλειφθεί η φράση «ακόμη και σε οικονομικό επίπεδο» (de Vries, Hjelm-Wallen + 4) ή, αντίθετα, να περιορισθεί το άρθρο στην αμιγώς οικονομική αλληλεγγύη (de Villepin). Το Προεδρείο θεώρησε ότι η σημερινή διατύπωση υπήρξε ο καρπός ενός συμβιβασμού, ο οποίος προέκυψε μετά από μακρά διαπραγμάτευση στα πλαίσια της Ομάδας και έτυχε ευνοϊκής υποδοχής κατά τη σύνοδο ολομέλειας από τα περισσότερα μέλη της Συνέλευσης, ιδίως από τα νέα κράτη μέλη.

Κεφάλαιο 2: Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις

Όσον αφορά το **άρθρο [III-165]** (δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις), κρίθηκε σκόπιμο να προστεθεί στην παράγραφο 1 η φράση «που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις» (de Vries + 1, Teufel, Roche, Hjelm-Wallen + 4, Haenel και Hübner). Εξυπακούεται ότι η εν λόγω αρχή θα πρέπει να εφαρμόζεται στα μέτρα που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 της διάταξης αυτής.

Όσον αφορά την τρίτη παράγραφο, ορισμένα μέλη υπενθύμισαν ότι η Ένωση πρέπει να νομοθετεί μόνο όσον αφορά τις διασυνοριακές πτυχές του οικογενειακού δικαίου (Voggenhuber + 2, Duhamel + 10, Borrell + 2). Η πρόταση αυτή εγκρίθηκε προκειμένου να αποφευχθεί η όποια παρανόηση, έστω και αν στην παράγραφο 1, αναφέρεται ήδη ότι η Ένωση νομοθετεί στον εν λόγω τομέα μόνο όταν υπάρχουν διασυνοριακές επιπτώσεις.

Το Προεδρείο διαπίστωσε ότι οι γνώμες των μελών της Συνέλευσης δίστανται σχετικά με το αν το Συμβούλιο πρέπει να αποφασίζει με ομοφωνία ή σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία όσον αφορά το οικογενειακό δίκαιο. Αρκετά μέλη υποστήριξαν ότι το Συμβούλιο πρέπει να αποφασίζει με ομοφωνία (Teufel, de Vries και de Bruijn, Roche, Hjelm-Wallen, Hain, Fini, Lopes, Queiró και Schlüter). Άλλα μέλη θεωρούν ότι πρέπει να εφαρμόζεται η συνήθης νομοθετική διαδικασία (Duff + 19, Farnleitner, Santer + 3, Voggenhuber + 2) και ορισμένα μέλη υποστηρίζουν ότι το οικογενειακό δίκαιο δεν πρέπει να αναφέρεται χωριστά και γι' αυτό προτείνουν την απαλοιφή της παραγράφου 3 (Michel + 5, Haenel + 1, Fischer και Meyer). Υπό αυτές τις συνθήκες, το Προεδρείο αποφάσισε να διατηρηθεί η ομοφωνία, όπως προβλέπεται στη Συνθήκη της Νίκαιας.

Όσον αφορά τη δυνατότητα εξαίρεσης για τη γονική μέριμνα και πρόβλεψης της νομοθετικής διαδικασίας, ορισμένα μέλη τάχθηκαν κατά κι άλλα επεσήμαναν ότι θα ήταν δύσκολο να γίνει η διάκριση αυτή στην πράξη (Teufel, de Vries και de Bruijn, Roche, Hjelm - Wallén, Hain, Lopes, Queiró, Wuermeling, Schlüter). Υπό το φως των παρατηρήσεων αυτών, το Προεδρείο προτίμησε να διαγράψει της μνεία της «γονικής μέριμνας» και έκρινε αναγκαίο να προσθέσει μια τελευταία παράγραφο, η οποία επιτρέπει στο Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ομοφωνία, να καθιστά εφαρμοστέα τη νομοθετική διαδικασία σε πτυχές του οικογενειακού δικαίου που καλύπτονται από το εν λόγω άρθρο. Με τη ρήτρα αυτή επιτρέπεται η τροποποίηση του Συντάγματος, χωρίς την περίπλοκη διαδικασία αναθεώρησης.

Τμήμα 3: Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις

Το Προεδρείο θεώρησε ότι τα **πρώην άρθρα 15 και 16** (δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και ποινική διαδικασία) θα πρέπει να παρουσιάζονται μαζί και να συγχωνευθούν στο νέο **άρθρο [III-166]** στο μέτρο που η προσέγγιση της ποινικής δικονομίας μπορεί να αποδειχθεί απαραίτητη ώστε να διευκολυνθεί η πλήρης αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων.

Το Προεδρείο εξέτασε τις τροπολογίες που υπέβαλαν ορισμένα μέλη, τα οποία επέμειναν στη διατήρηση του κανόνα της ομοφωνίας για κάθε πράξη που θεσπίζεται βάσει των άρθρων [III-166 έως III-172] (Farnleitner, Lopes, Roche, Schlüter, de Vries, Santer μόνο για τα άρθρα [III-171] και [III-172], Hain μόνο για το άρθρο [III-166, παρ. 2]). Το Προεδρείο δεν αποδέχθηκε τις εν λόγω τροπολογίες, λαμβάνοντας υπόψη τις συστάσεις της Ομάδας (η οποία προέβλεπε πάλι ομοφωνία για ορισμένες, ιδιαίτερα ευαίσθητες, περιπτώσεις και περιόρισε τις αρμοδιότητες της Ένωσης σε σχέση με τη σημερινή συνθήκη), την ευρεία πλειοψηφία των μελών κατά την ολομέλεια της 3ης Απριλίου που τάχθηκε υπέρ των διατάξεων αυτών, μια σειρά τροπολογιών που κινούνταν προς την κατάργηση της ομοφωνίας ακόμη και για τις περιπτώσεις που προβλεπόταν στο σχέδιο του Προεδρείου (πρβ. για τα άρθρα [III-166, παρ. 2, III-167, (III-170, III-171] ή για κάποια από αυτά: Duff + ορισμένα μέλη, de Villepin, Michel + 5, Berger + Einem, Van Lancker, Duhamel + ορισμένα μέλη, Voggenhuber + 2, van der Linden + Timmermans, Brok + 32 μέλη (για το άρθρο [III-170])).

Όσον αφορά το πρώην άρθρο 16 (το οποίο έγινε η παράγραφος 2 του άρθρου [III-166, παρ. 2]), πολλά μέλη επέμειναν ότι η Ένωση πρέπει να θεσπίζει ελάχιστους κανόνες μόνο όταν αυτό δικαιολογείται από μια διασυννοριακή διάσταση (Heathcoat-Amory, Schlüter, Teufel, Fischer, Wuermeling, Queiró Heanel και Tiilikainen). Ως εκ τούτου, αναθεωρήθηκε η πρώτη παράγραφος και προστέθηκε η φράση «ποινικές υποθέσεις που έχουν διασυννοριακή διάσταση».

Τονίζεται επίσης ότι η διάταξη αυτή, παρότι αφορά τη θέσπιση ελάχιστων κανόνων όσον αφορά το παραδεκτό των αποδείξεων, ουδόλως έχει ως στόχο την εναρμόνιση του παραδεκτού ούτε την αξιολόγηση των αποδείξεων που αποτελεί πλήρη και αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών δικαστών. Μόνος στόχος είναι να θεσπισθούν ελάχιστοι κανόνες, ώστε οι αποδείξεις που συγκεντρώνονται σύμφωνα με αυτούς να μπορούν εν συνεχεία να χρησιμοποιούνται στις διαδικασίες άλλων κρατών μελών· αυτό όμως δεν θίγει την ελευθερία του δικαστή να αξιολογεί άλλες αποδείξεις δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας (βλ. ιδίως τις τροπολογίες Svensson και Hjelm-Wallén). Προκειμένου να αποφευχθούν οι παρανοήσεις, προτείνεται να γραφεί «αμοιβαία παραδεκτό των αποδείξεων μεταξύ των κρατών μελών» στο εδάφιο α) της παραγράφου 2.

Ορισμένα μέλη ζήτησαν η Ένωση να νομοθετεί μόνο με νόμους πλαίσια (Schlüter, Farnleitner, Teufel, de Vries, de Villepin, Fischer, Queiró). Ορισμένοι επεσήμαναν ότι απαιτείται η συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων και ότι δικαιολογείται στο συγκεκριμένο τομέα η μεταφορά του δικαίου της Ένωσης στο εθνικό δίκαιο. Το Προεδρείο αποδέχθηκε το αίτημα αυτό και διέγραψε τη λέξη «νόμους» από το άρθρο.

Επίσης, το Προεδρείο προσέθεσε μια τελευταία φράση, η οποία προτάθηκε από τον κ. Roche και τονίζει τη δυνατότητα των κρατών μελών να προβλέπουν αυστηρότερους κανόνες προστασίας.

Όσον αφορά το **άρθρο [III-167]** (ουσιαστικό ποινικό δίκαιο), προτείνεται να διατηρηθεί το πρώτο εδάφιο του άρθρου στη σημερινή του διατύπωση (το οποίο έγινε παράγραφος 1 για λόγο αμιγώς τεχνικό), εξαιτίας της ευρείας υποστήριξης της οποίας έτυχε. Όσον αφορά τα υπόλοιπα, το μόνο από τα αιτήματα για προσθήκη άλλων τομέων εγκληματικότητας στον κατάλογο της πρώτης περίπτωσης, το οποίο αξίζει να σημειωθεί αφορά το ρατσισμό και την ξενοφοβία, προσθήκη η οποία έγινε στο άρθρο [III-153].

Όσον αφορά τη **δεύτερη παράγραφο**, τροποποιήθηκε προκειμένου, ιδίως, να ληφθούν υπόψη ορισμένες τροπολογίες (Hjelm-Wallen, Fini, Teufel, Roche, Schlüter, Hain, Tiilikainen). Με τον τρόπο αυτό, η νέα διατύπωση περιέχει αρκετούς σημαντικούς περιορισμούς της εμβέλειας της δεύτερης παραγράφου, ήτοι:

- οι εν λόγω αξιόποινες πράξεις πρέπει να συνδέονται με μέτρα εναρμόνισης στο επίπεδο της Ένωσης. Ως εκ τούτου, αποκλείεται ιδίως η σύνδεση με τις πολιτικές της Ένωσης για τις οποίες δεν προβλέπεται εναρμόνιση (τομείς στήριξης, π.χ. πολιτισμός), διότι δεν θα ήταν λογικό να επιτρέπεται η προσέγγιση των ποινικών νομοθεσιών σε τομείς όπου ακόμη και η εναρμόνιση των μη ποινικών κυρώσεων είναι ανέφικτη,
- πρέπει να υπάρχει σύνδεση με μέτρα εναρμόνισης που έχει ήδη θεσπίσει η Ένωση. Ως εκ τούτου, δεν αρκεί, για να χρησιμοποιηθεί αυτή η νομική βάση, να μπορεί η Ένωση να διεξάγει θεωρητικά μια πολιτική, ακόμη και αν δεν έχει ασκήσει τις αρμοδιότητές της. Η προσέγγιση των ποινικών νομοθεσιών έχει νόημα μόνο για σε συνδυασμό με ήδη ληφθέντα μέτρα εναρμόνισης στα πλαίσια πολιτικής της Ένωσης. Ο εν λόγω κανόνας μειώνει βεβαίως αισθητά την εμβέλεια της παραγράφου αυτής, απαντά όμως στον προβληματισμό που εξέφρασαν αρκετά μέλη ότι το άρθρο [III-167] δεν μπορεί να επιτρέπει υπερβολικά συχνή και ταχεία επιβολή ποινικών κυρώσεων. Πράγματι, ο νομοθέτης πρέπει να αξιολογεί εάν η προσέγγιση των ποινικών νομοθεσιών αποδεικνύεται απαραίτητη για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής της συγκεκριμένης πολιτικής,

- εφόσον τα μέτρα εναρμόνισης με τα οποία συνδέεται η παρούσα περίπτωση υπάγονται στον κανόνα ομοφωνίας στα πλαίσια του Συμβουλίου, η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται και στα πλαίσια του παρόντος άρθρου. Είναι λογικό να προβλεφθεί αυτή η αντιστοιχία, η οποία θα εφαρμόζεται π.χ. στην προσέγγιση σχετικά με τα αδικήματα του ρατσισμού και της ξеноφοβίας (που συνδέονται με το πρώην άρθρο 13 ΣΕΚ) και της απάτης και φοροαποφυγής (που συνδέονται με το άρθρο [III-59]).

Το **άρθρο [III-168]** (πρόληψη του εγκλήματος) παρέμεινε αναλλοίωτο, διότι διαπιστώθηκε η ύπαρξη συναίνεσης.

Το **άρθρο [III-169]** (Eurojust) έτυχε θετικής υποδοχής εκ μέρους των μελών της Συνέλευσης. Είναι γεγονός ότι ορισμένοι πρότειναν ο νόμος που ορίζει τα καθήκοντα της Eurojust να εκδοθεί από το Συμβούλιο με ομοφωνία και όχι με ειδική πλειοψηφία (Kvist, Roche, Lopes, Queiró, Schlüter, de Vries, Tajani και Farnleitner). Αλλά, συνολικά, η νομοθετική διαδικασία γίνεται δεκτή από την ευρεία πλειοψηφία. Προτάθηκε η διατύπωση «στήριξη και ενίσχυση του συντονισμού» (Schlüter, Teufel) η οποία φαίνεται καταλληλότερη για τον καθορισμό των καθηκόντων της Eurojust.

Όσον αφορά τη δεύτερη παράγραφο, εδάφιο α), ορισμένα μέλη διατύπωσαν επιφυλάξεις ως προς τη δυνατότητα της Eurojust να κινεί ποινική δίωξη (Roche, Queiró, de Vries, Hain, Fini, Teufel, Hjelm-Wallén, Muscardini), αλλά φαίνεται ότι η γενική ιδέα τυγχάνει αποδοχής, εφόσον γραφεί ότι οι ποινικές διώξεις ασκούνται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Πρόκειται στο μέλλον να ενισχυθούν στο σημείο αυτό οι αρμοδιότητες της Eurojust, η οποία ήδη σήμερα δύναται να ζητεί από τις εθνικές αρχές να ασκούνται οι ποινικές διώξεις βάσει συγκεκριμένων περιστατικών. Οι εθνικές αρχές μπορούν, ωστόσο, να αποφασίσουν να μην δώσουν συνέχεια (βλ. άρθρο 8 της απόφασης του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2002 σχετικά με τη σύσταση της Eurojust, ΕΕ L 63/1, 6.3.2002). Στο αυτό εδάφιο, το Προεδρείο θέλησε να τονίσει τη σημασία της έναρξης ποινικών διώξεων για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Πρόκειται για έναν τομέα όπου είναι σημαντικό να καταστεί αποτελεσματικότερη η δράση της Ένωσης· ως εκ τούτου, προσετέθη η εν λόγω μνεία.

Όσον αφορά την «ενδεδειγμένη εποπτεία» της Ευρωπόλ (πρώην τρίτη περίπτωση), ορισμένα μέλη αντιτάχθηκαν στη συμπερίληψη του εν λόγω καθήκοντος στο άρθρο (Roche, Queiró, Schlüter, Tajani, Hain, Farnleitner, Teufel, Hjelm-Wallén). Ορισμένοι επεσήμαναν ότι δεν προκύπτει σαφώς σε τι συνίσταται η «εποπτεία». Πρέπει κατά πρώτον να διευκρινισθεί ότι θεωρητικά είναι δυνατόν να υπάρχουν δύο είδη εποπτείας των δραστηριοτήτων της Ευρωπόλ (όπως οι δράσεις της αστυνομίας στα κράτη μέλη: μια εποπτεία «εκ των προτέρων» ή μια εποπτεία «εκ των υστέρων». Ο στόχος της προτεινόμενης διάταξης ήταν, εν πάση περιπτώσει, η πρόβλεψη μιας εκ των προτέρων εποπτείας για τις επιχειρησιακές δράσεις της Ευρωπόλ, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο ο οργανισμός αυτός να δρα και να θίγει ατομικά δικαιώματα χωρίς εποπτεία των ενεργειών του. Προς τούτο, πρέπει να κατανοηθεί η διάταξη αυτή σε συνάρτηση με το άρθρο [III-172], παράγραφος 3, σχετικά με την Ευρωπόλ, όπου ορίζεται ότι «όλες οι επιχειρησιακές δράσεις της Ευρωπόλ πρέπει να διεξάγονται σε συνεργασία και με τη σύμφωνη γνώμη των αρχών του κράτους μέλους ή των κρατών μελών στο έδαφος του οποίου ή των οποίων διεξάγονται». Συνεπάγεται ότι απαιτείται ήδη εκ των προτέρων εποπτεία πριν αναλάβει η Ευρωπόλ επιχειρησιακή δράση στο έδαφος κράτους μέλους. Σε αυτά τα πλαίσια, η απαίτηση επιπλέον εποπτείας από την Eurojust δεν φαίνεται αναγκαία, ακόμη και αν ο ρόλος αυτός θα μπορούσε να αποβεί χρήσιμος σε περίπτωση δράσεων κοινών ομάδων ερευνών σε διάφορα κράτη. Ως εκ τούτου, το Προεδρείο αποδέχθηκε τις τροπολογίες που υπέβαλαν τα προαναφερόμενα μέλη και διέγραψε την εν λόγω περίπτωση. Ταυτοχρόνως, αποφάσισε να προσθέσει στο άρθρο [III-172] παρ. 2 εδάφιο β), σχετικά με τα καθήκοντα της Ευρωπόλ, τη φράση «ενδεχομένως σε σύνδεση με την Eurojust» (πρβ. το συγκεκριμένο άρθρο).

Το **άρθρο [III-170]** (Ευρωπαϊκή Εισαγγελία) αποτέλεσε αντικείμενο μακράς συζήτησης που διεξήχθη αρχικά στο πλαίσιο της Ομάδας (η οποία μόνο σε αυτό το σημείο μεταξύ των θεμάτων της εντολής της δεν υπέβαλε συναινετική σύσταση) και εν συνεχεία στην ολομέλεια της Συνέλευσης στις 6 Δεκεμβρίου 2002. Η προτεινόμενη διάταξη καθιερώνει μια νομική βάση που επιτρέπει στο Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει ομόφωνα και με τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να δημιουργήσει Ευρωπαϊκή Εισαγγελία εάν το κρίνει σκόπιμο, χωρίς όμως και να εμπεριέχει σχετική υποχρέωση. Συνεπώς, οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 θα είχαν εφαρμογή μόνο στην περίπτωση που το Συμβούλιο λάβει μια τέτοια απόφαση. Οι διατάξεις αυτές αφήνουν σκοπίμως ευρύ περιθώριο στο νομοθέτη όσον αφορά το συγκεκριμένο καθορισμό των λεπτομερειών της ενδεχόμενης δημιουργίας της Εισαγγελίας (ήτοι της δομής, της λειτουργίας της, των καθηκόντων και των εξουσιών της), και περιορίζονται να δηλώνουν στο Σύνταγμα μόνο τα απαραίτητα στοιχεία των εν λόγω λεπτομερειών.

Ένας μεγάλος αριθμός μελών τάχθηκε κατά της δημιουργίας Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (Hain, de Vries, Roche, Schlüter, Queiró, Wuermeling, Hjelm-Wallén, Farnleitner, Tajani, Heathcoat-Amory, Muscardini, Tiilikainen). Ορισμένοι επεσήμαναν ότι δεν είναι προφανής η ανάγκη αυτή, άλλοι τόνισαν ότι η Eurojust άρχισε να λειτουργεί μόλις πρόσφατα και χρειάζεται χρόνος για να αξιολογηθεί η ανάγκη δημιουργίας Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Όμως, αρκετά μέλη τάσσονται υπέρ της σύστασης Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ((Fayot, Haenel, Costa, Duff, Brok, Michel, Borrell, de Villepin, Fischer, Badinter, Lequiller, Voggenhuber, Kohout, Kaufmann, Teufel, Floch, Meyer, Wittbrodt και Fogler). Ορισμένοι επιθυμούν η δημιουργία της να προβλέπεται στο Σύνταγμα (Fischer, Badinter) και άλλοι να επιβάλλεται δυνάμει του Συντάγματος στο Συμβούλιο η υποχρέωση θέσπισης του νόμου για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Κατά τη συζήτηση, οι γνώμες των μελών διχάστηκαν ως προς το σημείο αυτό. Το Προεδρείο θεωρεί ότι, με βάση τα προηγηθέντα, η αρχική του πρόταση αποτελεί εύλογο συμβιβασμό: η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν δημιουργείται από το Σύνταγμα ούτε το Συμβούλιο υποχρεούται να θεσπίσει νόμο για τη σύστασή της. Το άρθρο προβλέπει μόνο ότι το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίσει νόμο (με ομοφωνία και με σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου) για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας με βάση την Eurojust. Ως εκ τούτου, προτείνεται να παραμείνει το άρθρο αναλλοίωτο. Προκειμένου να αποφευχθούν οι παρανοήσεις, προτείνεται να γραφεί ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν δημιουργείται «στα πλαίσια» της Eurojust αλλά «με βάση» την Eurojust, όπως ζητούν ορισμένα μέλη (Voggenhuber, Michel, Kaufmann, de Villepin, Fischer, Badinter, Wuermeling, Kohout). Επίσης, η προσθήκη της φράσης «ενδεχομένως σε σύνδεση με την Ευρώπη» (παράγραφος 2) θα δώσει στο Συμβούλιο, σε περίπτωση θέσπισης νόμου για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, την ευκαιρία να ρυθμίσει τις σχέσεις εργασίας του με την Ευρώπη.

Τμήμα 4: Αστυνομική συνεργασία

Όσον αφορά το **άρθρο [III-171]** (συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων αρχών) ~~σε θέματα ασφάλειας~~ η τροποποίηση της πρώτης παραγράφου είναι απόρροια σειράς τροπολογιών που ζητούσαν η αστυνομική συνεργασία περί της οποίας το παρόν άρθρο να διατηρήσει ακριβώς το ίδιο πεδίο εφαρμογής με το πεδίο εφαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 30 ΣΕΕ. Στη δεύτερη παράγραφο, γίνεται λόγος μόνο για «υποστήριξη για την κατάρτιση» του αστυνομικού προσωπικού. Πρόκειται απλώς για ευθυγράμμιση προς την ορολογία που ήδη χρησιμοποιείται στα άρθρα [III-165] και [III-166].

Το κυρίως ζήτημα που τίγουν οι τροπολογίες (Teufel, Roche, Fischer, De Villepin, Hjelm-Wallen +4) καθώς και διάφορες παρεμβάσεις άπτεται της δυσκολίας που παρουσιάζει η ακριβής οριοθέτηση της παραγράφου 3 η οποία, σύμφωνα με τα συμπεράσματα της ομάδας εργασίας, υπάγει την επιχειρησιακή συνεργασία μεταξύ αστυνομικών αρχών στον κανόνα της ομοφωνίας, και της τελευταίας περίπτωσης της παραγράφου 2, η οποία θέτει εν ισχύ τη συνήθη διαδικασία (ήτοι την ειδική πλειοψηφία) για «οιοδήποτε άλλο μέτρο» που δεν εμπίπτει στην «επιχειρησιακή συνεργασία». Τέλος, πολλά μέλη της συνέλευσης εξεδήλωσαν ενδοιασμό μήπως ο κανόνας της ομοφωνίας για κάθε επιχειρησιακή δράση αποδειχθεί υπερβολικά γενικός και δύσκαμπτος στην πράξη (de Villepin, Voggenhuber + 2, Duff + 1, οι οποίοι πρότειναν ενισχυμένη πλειοψηφία).

Ως απάντηση στις παρατηρήσεις αυτές, το νέο κείμενο αποβλέπει πλέον στην πλήρη απαρίθμηση των ζητημάτων που αποφασίζονται με ειδική πλειοψηφία· τούτου ένεκα, προστέθηκε η περίπτωση η οποία αφορά τις κοινές τεχνικές έρευνας (και η οποία ανευρίσκεται στο σημερινό άρθρο 30 ΣΕΕ, παράγραφος 1). Αφ' ετέρου, λαμβανομένου επίσης υπ' όψη ότι το άρθρο [III-159] καλύπτει εν πάση περιπτώσει τη διοικητική συνεργασία μεταξύ αστυνομικών αρχών, δεν χρειάζεται πλέον να προβλέπεται στο παρόν άρθρο σφαιρική ρήτρα για κάθε άλλη «μη επιχειρησιακή» συνεργασία.

Όσο για τον κανόνα της ομοφωνίας στην παράγραφο 3, έχοντας κατά νου την τελική έκθεση της ομάδας εργασίας, το Προεδρείο αποφάσισε να τον διατηρήσει, δεδομένου ότι : το άρθρο [III-159] περί διοικητικής συνεργασίας διέπεται από την ειδική πλειοψηφία, ότι το ίδιο συμβαίνει με το άρθρο [III-172] περί Ευρωπόλ (κομβικό άρθρο της αστυνομικής συνεργασίας, το οποίο συνδέει την Ευρωπόλ με τις αστυνομικές αρχές των κρατών μελών σε κοινές ομάδες ερευνών) και ότι το Συμβούλιο θα έχει τη δυνατότητα - που ήδη έχει σήμερα- να προβλέπει, στους νόμους ή τους νόμους-πλαίσια που θα εκδίδονται δυνάμει της εν λόγω παραγράφου, την έκδοση εκτελεστικών κανονισμών είτε από το ίδιο το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία είτε από την Επιτροπή (άρθρο I-36).

Όσον αφορά το **άρθρο [III-172]** (Ευρωπόλ), το Προεδρείο περιορίστηκε σε επουσιώδεις τροποποιήσεις, δεδομένου ότι τα μέλη της Συνέλευσης τάσσονται υπέρ αυτού του άρθρου. Στην πρώτη λοιπόν παράγραφο, το Προεδρείο προσέθεσε τις λέξεις «άλλων αρχών επιβολής του νόμου» των κρατών μελών, όπως στο σημερινό άρθρο 30 ΣΕΕ (de Vries + de Bruijn). Η προσθήκη της λέξης «ιδίως» στο εδάφιο α) της παραγράφου 2 αποσκοπεί στο να καταστήσει σαφές ότι οι αναλύσεις της Ευρωπόλ μπορούν, όπως και σήμερα, να στηρίζονται και σε άλλες πληροφορίες πλην των διαβιβαζομένων από τα κράτη μέλη ή τις τρίτες χώρες ή όργανα, και δη σε πληροφορίες προσιτές στο κοινό (Hjelm-Wallén + 5). Η έκφραση «αρμόδιες αρχές» συνάδει περισσότερο προς την ορολογία του Συντάγματος απ' ό,τι η λέξη «υπηρεσίες» (Hjelm-Wallén + 5).

Όσον αφορά την περιγραφή των καθηκόντων στη δεύτερη παράγραφο, οι διάφορες τροπολογίες που υποβλήθηκαν πηγαινούν προς αντίθετες κατευθύνσεις: ορισμένοι θα ήθελαν τα προβλεπόμενα δυνητικά καθήκοντα να αναφέρονται μόνο ενδεικτικά (Michel + 5), ενώ άλλοι, αντιθέτως θα ήθελαν να ορίζει το ίδιο το Σύνταγμα τα καθήκοντα της Ευρωπόλ. Άλλοι μεν προτείνουν τροπολογίες προκειμένου να ανατεθούν στην Ευρωπόλ πιο φιλόδοξα καθήκοντα, προβλεπόμενα απευθείας στο Σύνταγμα (Brok + 30), άλλοι δε αντιθέτως θα επιθυμούσαν να έχει η Ευρωπόλ ταπεινότερα καθήκοντα, ανάλογα με αυτά που ασκεί σήμερα (Hein, Roche, Tiilikainen + 5). Η προσέγγιση του Προεδρείου και της ομάδας εργασίας μοιάζει με συνιστά ισορροπημένη συμβιβαστική λύση με την οποία προτείνεται απλώς, ύστερα από την απαλοιφή του τρίτου εδαφίου του άρθρου [III-169 παρ. 2], να προστεθούν οι λέξεις «ενδεχομένως σε σύνδεση με την Eurojust», ούτως ώστε να μπορέσει ο νομοθέτης να καθορίσει τις ενδεδειγμένες σχέσεις εργασίας μεταξύ των δύο οργανισμών, και δη στην περίπτωση που θα χορηγηθούν στην Ευρωπόλ επιχειρησιακές εξουσίες (και λαμβανομένου δεόντως υπ' όψη ότι σε ορισμένα κράτη μέλη, όχι όμως σε όλα, η κατασταλτική δράση των αστυνομικών οργάνων υπόκειται στη διεύθυνση ή την εποπτεία εισαγγελέων ή δικαστών).

Όσον αφορά την παράγραφο 3, το Προεδρείο αποφάσισε να διατηρήσει το σημερινό κείμενο. Το Προεδρείο τονίζει ότι θα ήταν εσφαλμένο να δοθεί διασταλτική ερμηνεία στους όρους «επιχειρησιακή δράση», ώστε να καλύπτουν την απλή επεξεργασία στοιχείων για επιχειρησιακούς σκοπούς, με την οποία η Ευρωπόλ είναι ήδη επιφορτισμένη. Απεναντίας, από το κείμενο προκύπτει ότι μόνον η επιχειρησιακή δράση της Ευρωπόλ στο έδαφος κράτους μέλους απαιτεί τη συγκατάθεση του εν λόγω κράτους μέλους. Πέραν αυτού, το Προεδρείο τονίζει ότι μέλημα της παραγράφου 3 είναι μόνο να ανατεθεί η εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων αποκλειστικά στους εθνικούς φορείς. Τίποτε δεν εμποδίζει το νομοθέτη να προβλέψει δικαίωμα της Ευρωπόλ να παρίσταται κατά την εφαρμογή τέτοιων μέτρων, ή και να ζητά από τους εθνικούς φορείς να λάβουν τέτοια μέτρα.

Τέλος, το **άρθρο [ΠΙ-173]** (επεμβάσεις στο έδαφος άλλου κράτους μέλους) παρέμεινε αμετάβλητο διότι δεν υπήρξε αντικείμενο τροπολογιών.

ΣΧΕΔΙΟ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο III-153

(πρώην άρθρο 1 : [Ορισμός του χώρου])

1. Η Ένωση αποτελεί ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης με σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και λαμβανομένων υπόψη των διαφορετικών ευρωπαϊκών νομικών παραδόσεων και συστημάτων.
2. Εξασφαλίζει την απουσία ελέγχων των προσώπων στα εσωτερικά σύνορα και αναπτύσσει κοινή πολιτική στους τομείς του ασύλου, της μετανάστευσης και του ελέγχου των εξωτερικών συνόρων, η οποία βασίζεται στην αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών και είναι δίκαιη έναντι των υπηκόων τρίτων χωρών, **καθώς και των ανιθαγενών.**
3. Η Ένωση ~~εξασφαλίζει~~ **καταβάλλει προσπάθεια για να εξασφαλίζει** υψηλό επίπεδο ασφάλειας με τη θέσπιση μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης της εγκληματικότητας, **καθώς και του ρατσισμού και της ξενοφοβίας** μέτρων συντονισμού και συνεργασίας μεταξύ αστυνομικών και ποινικών δικαστικών αρχών, και των λοιπών αρμοδίων αρχών, καθώς και με την αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις και την προσέγγιση των ποινικών νομοθεσιών.
4. Η Ένωση διευκολύνει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, ιδίως με την ~~ελεύθερη κυκλοφορία της αρχής~~ **αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης** πράξεων και αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, ~~η οποία βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης.~~

Άρθρο III-154

(πρώην άρθρο 2 : [Ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου])

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθορίζει τους **στρατηγικούς** προσανατολισμούς του νομοθετικού και επιχειρησιακού προγραμματισμού στο χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Άρθρο III-155

(πρώην άρθρο 3 : [Ρόλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου])

1. Τα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών, προκειμένου για τις νομοθετικές προτάσεις και πρωτοβουλίες που υποβάλλονται στο πλαίσιο των τμημάτων 4 και 5 του παρόντος κεφαλαίου, μεριμνούν για την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας, σύμφωνα με τις ιδιαίτερες πρακτικές ρυθμίσεις που προβλέπονται στο πρωτόκολλο για την τήρηση της εφαρμογής των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Τα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών μπορούν να συμμετέχουν στους μηχανισμούς αξιολόγησης που προβλέπονται στο άρθρο III-156 του Συντάγματος **καθώς και** στον πολιτικό έλεγχο των δραστηριοτήτων της Ευρώπης και της Eurojust σύμφωνα με τα άρθρα **III-169 και III-172 του Συντάγματος.**

2. ~~[Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις που προβλέπονται στο Πρωτόκολλο Ν για τον σεβασμό των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, σε περίπτωση που εκδοθούν από τουλάχιστον το ένα τέταρτο των εθνικών κοινοβουλίων αιτιολογημένες γνώμες σχετικά με το ότι πρόταση της Επιτροπής, η οποία υποβάλλεται στα πλαίσια των κεφαλαίων 3 και 4 του παρόντος τίτλου δεν τηρεί την αρχή της επικουρικότητας, η Επιτροπή υποχρεούται να επανεξετάσει την πρότασή της. Μετά την επανεξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να διατηρήσει, να τροποποιήσει ή να αποσύρει την πρότασή της. Η Επιτροπή αιτιολογεί την απόφασή της. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται και όσον αφορά τις πρωτοβουλίες ομάδας κρατών μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του παρόντος τίτλου.]~~**[Η διάταξη αυτή ενσωματώνεται στο πρωτόκολλο για την επικουρικότητα].**

Άρθρο III-156

(πρώην άρθρο 4 : [Μηχανισμοί αξιολόγησης])

Με την επιφύλαξη των άρθρων [III-261 έως III-263] (πρώην άρθρα 226 έως 228 ΣΕΚ) της παρούσας Συνθήκης, ~~του Συντάγματος~~ το Συμβούλιο δύναται **να εκδίδει ευρωπαϊκούς κανονισμούς ή αποφάσεις για τον καθορισμό** των πρακτικών ρυθμίσεων βάσει των οποίων τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με την Επιτροπή, προβαίνουν σε μια αντικειμενική και αμερόληπτη αξιολόγηση της εφαρμογής των πολιτικών της Ένωσης που προβλέπονται στο παρόν **κεφάλαιο** από τις αρχές των κρατών μελών, **ιδίως προκειμένου να προαγάγει την πλήρη εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης**. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καθώς και τα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών τηρούνται ενήμερα για το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης αυτής.

Άρθρο III-157

(πρώην άρθρο 5 : [Επιχειρησιακή συνεργασία])

Συνιστάται μόνιμη επιτροπή, προκειμένου να διασφαλισθεί στο εσωτερικό της Ένωσης η προώθηση και η ενίσχυση της επιχειρησιακής συνεργασίας σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας, ~~μπορεί να συγκροτηθεί, στα πλαίσια του Συμβουλίου, μια μόνιμη επιτροπή εσωτερικής ασφάλειας.~~ Η επιτροπή αυτή, με την επιφύλαξη του [άρθρου III-242 (πρώην άρθρου 207 ΣΕΚ)], **εξασφαλίζει προάγει** το συντονισμό των ενεργειών των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, ~~συμπεριλαμβανομένων των αρχών της αστυνομίας, των τελωνείων, και των αρχών πολιτικής προστασίας.~~ Οι αντιπρόσωποι **των οικείων φορέων και οργανισμών της Ένωσης** της Ευρωπόλ, Eurojust και, ενδεχομένως της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας μπορούν να συμμετέχουν στις εργασίες. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, **καθώς και τα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών** τηρούνται ενήμερα για τις εργασίες της επιτροπής.

Άρθρο III-158

(πρώην άρθρο 6 : [Μέτρα δημόσιας τάξης και εσωτερικής ασφάλειας])

Ο παρών ~~τίτλος~~ **[το παρόν κεφάλαιο]** δεν θίγει την άσκηση των αρμοδιοτήτων που εμπίπτουν στα κράτη μέλη για την τήρηση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής τους ασφάλειας.

Άρθρο ΙΙΙ-159
(πρώην άρθρο 7 : [Διοικητική Συνεργασία])

Το Συμβούλιο θεσπίζει με ειδική πλειοψηφία **ευρωπαϊκούς** κανονισμούς για να εξασφαλίζει τη **διοικητική** συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών ~~των διοικήσεων~~ των κρατών μελών στους τομείς του παρόντος ~~τίτλου~~ **[κεφαλαίου]**, καθώς και μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών και της Επιτροπής. Αποφασίζει βάσει προτάσεως της Επιτροπής ή ~~στους τομείς που προβλέπονται από τα κεφάλαια 3 και 4 του παρόντος τίτλου είτε βάσει προτάσεως της Επιτροπής είτε βάσει πρωτοβουλίας του ενός τετάρτου των κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη του άρθρου ΙΙΙ-160, και~~ μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο ΙΙΙ-160
(πρώην άρθρο 8 : [Δικαίωμα πρωτοβουλίας])

Οι πράξεις οι οποίες προβλέπονται στα ~~[κεφάλαια]~~ **τμήματα** 4 και 5 του παρόντος ~~τίτλου~~ **κεφαλαίου** θεσπίζονται:

- α)** κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, ή
- β)** κατόπιν πρωτοβουλίας του ενός τετάρτου των κρατών μελών.

Άρθρο 9 : [Δικαστικός έλεγχος] [το άρθρο παραμένει αμετάβλητο και παρεμβάλλεται στο κεφάλαιο «Δικαστήριο»]

~~[Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του όσον αφορά τις διατάξεις των κεφαλαίων 3 και 4 του παρόντος τίτλου, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο για να ελέγχει το κύρος ή την αναλογικότητα των πράξεων της αστυνομίας ή άλλων αρχών επιβολής του νόμου σε ένα κράτος μέλος, ούτε να αποφασίζει για την άσκηση αρμοδιοτήτων οι οποίες εμπίπτουν στα κράτη μέλη για την διατήρηση της δημόσιας τάξης και διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας, όταν οι πράξεις αυτές εμπίπτουν στο εσωτερικό δίκαιο].~~

ΤΜΗΜΑ 2

**ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ,
ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ**

Άρθρο ΙΙΙ-161
(πρώην άρθρο 10 : [Έλεγχος των προσώπων στα σύνορα])

- 1) Η Ένωση αναπτύσσει πολιτική με στόχο :
 - α)** να εξασφαλίζεται η απουσία κάθε ελέγχου προσώπων, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, κατά τη διέλευση των εσωτερικών συνόρων,

- β) να εξασφαλίζεται ο έλεγχος των προσώπων και η αποτελεσματική εποπτεία της διέλευσης των εξωτερικών συνόρων,
 - γ) να δημιουργηθεί σταδιακά ένα ολοκληρωμένο ~~κοινό~~ σύστημα διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων.
2. Προς τούτο, ~~και σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίζουν ο~~ ευρωπαϊκοί νόμοι ~~ή ο~~ **ευρωπαϊκοί νόμοι-πλαίσιο θεσπίζουν τα μέτρα** σχετικά με :
- α) **την κοινή πολιτική θεωρήσεων και άλλων τίτλων παραμονής βραχείας διάρκειας** τις προϋποθέσεις εισόδου για παραμονή μικρής διάρκειας υπηκόων τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης θεώρησης και της απαλλαγής από την υποχρέωση αυτή, τους κανόνες, διαδικασίες και όρους χορήγησης τίτλων για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων καθώς και τον ενιαίο τύπο για τους τίτλους αυτούς,
 - β) τους ελέγχους στους οποίους ~~μπορούν να~~ υποβάλλονται τα πρόσωπα που διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα,
 - γ) τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να κυκλοφορούν ελεύθερα για σύντομο χρονικό διάστημα στην Ένωση,
 - δ) οιοδήποτε μέτρο που απαιτείται για τη σταδιακή εγκαθίδρυση ενός ολοκληρωμένου ~~κοινού~~ συστήματος διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων,
 - ε) την απουσία ελέγχου προσώπων, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, κατά τη διέλευση των εσωτερικών συνόρων.
3. **Το παρόν άρθρο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά το γεωγραφικό καθορισμό των συνόρων τους σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.**

Άρθρο III-162
(πρώην άρθρο 11 : [Άσυλο])

1. Η Ένωση αναπτύσσει κοινή πολιτική όσον αφορά το άσυλο και την προσωρινή προστασία με στόχο να παρέχεται το κατάλληλο καθεστώς σε οιοδήποτε πρόσωπο, υπήκοο τρίτης χώρας, χρήζει διεθνούς προστασίας και να εξασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης. Η πολιτική αυτή **πρέπει να** συνάδει προς τη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 και το Πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967 για τη νομική κατάσταση των προσφύγων και προς άλλες ισχύουσες συμβάσεις.
2. Προς τούτο, ~~και σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίζουν οι~~ ευρωπαϊκοί νόμοι ~~ή οι~~ **ευρωπαϊκοί νόμοι πλαίσια θεσπίζουν μέτρα** για την εγκαθίδρυση ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος για το άσυλο, όπου περιλαμβάνονται :
 - α) ομοιόμορφο καθεστώς ασύλου υπέρ υπηκόων τρίτων χωρών, το οποίο θα ισχύει σε όλη την Ένωση,

- β) ομοιόμορφο καθεστώς επικουρικής προστασίας για τους υπηκόους τρίτων χωρών, οι οποίοι, χωρίς τη χορήγηση ευρωπαϊκού ασύλου, χρήζουν διεθνούς προστασίας,
 - γ) ~~ένα ομοιόμορφο καθεστώς~~ **κοινό σύστημα που αποσκοπεί σε** προσωρινή προστασία μετακινούμενων προσώπων σε περιπτώσεις μαζικής συρροής,
 - δ) ~~κοινή διαδικασία~~ **κοινές διαδικασίες για τη** χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος ασύλου ή επικουρικής ~~ή προσωρινής~~ προστασίας,
 - ε) κριτήρια και μηχανισμοί καθορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου ή επικουρικής προστασίας,
 - στ) προδιαγραφές σχετικά με τις προϋποθέσεις υποδοχής αιτούντων άσυλο ή επικουρική ή ~~προσωρινή~~ προστασία.
 - ζ) **η εταιρική σχέση και η συνεργασία με τρίτες χώρες με στόχο τη διαχείριση των ροών προσώπων που ζητούν άσυλο ή επικουρική ή προσωρινή προστασία.**
3. Εφόσον ένα ή περισσότερα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν επείγουσα κατάσταση, λόγω αιφνίδιας συρροής υπηκόων τρίτων χωρών, το Συμβούλιο δύναται να εκδώσει, βάσει προτάσεως της Επιτροπής, κανονισμούς ή αποφάσεις περί προσωρινών μέτρων υπέρ του εν λόγω κράτους μέλους ή κρατών μελών. Αποφασίζει μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο III-163
(πρώην άρθρο 12 : [Μετανάστευση])

1. Η Ένωση αναπτύσσει κοινή μεταναστευτική πολιτική, η οποία έχει ως στόχο να εξασφαλίσει, σε όλα τα στάδια, αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα κράτη μέλη καθώς και ενισχυμένη πρόληψη και καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και της εμπορίας ανθρώπων.
2. Προς τούτο, ~~και σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίζουν~~ οι ευρωπαϊκοί νόμοι και οι **ευρωπαϊκοί νόμοι-πλαίσια θεσπίζουν μέτρα** στους ακόλουθους τομείς :
 - α) προϋποθέσεις εισόδου και παραμονής, καθώς και προδιαγραφές για τη χορήγηση θεωρήσεων και αδειών παραμονής μακράς διαρκείας από τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποσκοπούν στην επανένωση οικογενειών,
 - β) ορισμός των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων των όρων που διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή στα άλλα κράτη μέλη,

- γ) λαθρομετανάστευση και παράνομη διαμονή, συμπεριλαμβανομένων της απομάκρυνσης και του επαναπατρισμού των παρανόμως διαμενόντων.

~~[- καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, ιδίως γυναικών και παιδιών.]~~

3. Η Ένωση μπορεί να συνομολογεί συμφωνίες επανεισδοχής με τρίτες χώρες για την επανεισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών παρανόμως διαμενόντων στις χώρες καταγωγής ή προέλευσης.
4. ~~Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία,~~ **μπορούν να θεσπίζουν** Οι ευρωπαϊκοί νόμοι ~~και~~ ή οι ευρωπαϊκοί νόμοι-πλαίσια **μπορούν να θεσπίζουν μέτρα** ενθάρρυνσης και στήριξης της δράσης των κρατών μελών με στόχο τη διευκόλυνση της ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι διαμένουν νόμιμα στο έδαφός τους, ενώ αποκλείεται **κάθε εναρμόνιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών.**

Άρθρο III-164 **(πρώην άρθρο 13 : [Αρχή της αλληλεγγύης])**

Οι πολιτικές της Ένωσης που προβλέπονται **στο παρόν τμήμα κεφάλαιο** και η εφαρμογή τους διέπονται από την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, ακόμη και σε οικονομικό επίπεδο. Όποτε απαιτείται, οι πράξεις της Ένωσης που θεσπίζονται δυνάμει των διατάξεων **του παρόντος τμήματος κεφαλαίου** περιέχουν κατάλληλες διατάξεις για την εφαρμογή της εν λόγω αρχής.

ΤΜΗΜΑ 3 **ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ**

Άρθρο III-165 **(πρώην άρθρο 14 : [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις])**

1. Η Ένωση αναπτύσσει δικαστική συνεργασία ~~σε αστικές υποθέσεις~~ **στις αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις**, βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών και εξώδικων αποφάσεων. Αυτή η συνεργασία **δύναται να** περιλαμβάνει τη θέσπιση μέτρων προσέγγισης **των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες ενδέχεται να έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις**.
2. Προς το σκοπό αυτόν, ~~το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, εκδίδουν νόμους και νόμους-πλαίσια με στόχο να ο νόμος ή ο νόμος-πλαίσιο θεσπίζει μέτρα~~ τα οποία διασφαλίζουν, μεταξύ άλλων :
- α) την αμοιβαία αναγνώριση μεταξύ των κρατών μελών των δικαστικών και εξώδικων αποφάσεων και την εκτέλεσή τους,

- β) τη διασυνοριακή επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξώδικων πράξεων,
- γ) τη συμβατότητα των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη όσον αφορά τη σύγκρουση νόμων και δικαιοδοσίας,
- δ) τη συνεργασία κατά την αποδεικτική διαδικασία,
- ε) υψηλό επίπεδο πρόσβασης στη δικαιοσύνη,
- στ) την ομαλή διεξαγωγή αστικών δικών, εν ανάγκη προωθώντας τη συμβατότητα των κανόνων πολιτικής δικονομίας που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη,
- ζ) την ανάπτυξη μέτρων προληπτικής δικαιοσύνης και εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης των διαφορών,
- η) την υποστήριξη της κατάρτισης των δικαστών και του προσωπικού της Δικαιοσύνης.

3. **Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, τα μέτρα που αφορούν Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, εκδίδει ομόφωνα νόμους και νόμους πλαίσια όσον αφορά τις πτυχές του οικογενειακού δικαίου που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις θεσπίζονται με νόμο ή με νόμο-πλαίσιο του Συμβουλίου.** Αποφασίζει ομόφωνα μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίζουν νόμους και νόμους πλαίσια όσον αφορά την γονική μέριμνα.

Το Συμβούλιο δύναται, βάσει προτάσεως της Επιτροπής, να εκδώσει ευρωπαϊκή απόφαση για τον καθορισμό των πτυχών του οικογενειακού δικαίου που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, οι οποίες ενδέχεται να θεσπιστούν σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

ΤΜΗΜΑ 4

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο III-166

(πρώην άρθρο 15 : [Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις])

1. Η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση θεμελιώνεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών, και περιλαμβάνει την προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών στους τομείς που προβλέπονται στην παράγραφο 2 και στο άρθρο III-167.

~~Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, θεσπίζουν~~ **Οι ευρωπαϊκοί νόμοι και οι ευρωπαϊκοί νόμοι- πλαίσια θεσπίζει μέτρα για :**

- α) τον καθορισμό κανόνων και διαδικασιών που εξασφαλίζουν την αναγνώριση, σε ολόκληρη την Ένωση, όλων των τύπων δικαστικών αποφάσεων και διαταγών,

- β) την πρόληψη και επίλυση των συγκρούσεων δικαιοδοσίας μεταξύ κρατών μελών,
 - γ) την προώθηση της κατάρτισης των δικαστών και του προσωπικού των δικαστηρίων,
 - δ) τη διευκόλυνση της **συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ κάθε μορφής συνεργασίας μεταξύ των υπουργείων και των δικαστικών ή άλλων αντίστοιχων αρχών των κρατών μελών στην άσκηση ποινικής διώξεως και την εκτέλεση αποφάσεων.**
2. Προκειμένου να ~~διευκολυνθεί ενισχυθεί~~ η αμοιβαία ~~εμπιστοσύνη~~ **αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και η αστυνομική και δικαστική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών σε ποινικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακή διάσταση, και να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των κοινών πράξεων αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, μπορούν να θεσπίζουν ο ευρωπαϊκός νόμος-πλαίσιο μπορεί να θεσπίζει** στοιχειώδεις κανόνες για :
- α) το **αμοιβαία** παραδεκτό των αποδείξεων **μεταξύ των κρατών μελών σε ολόκληρη την Ένωση,**
 - β) τον καθορισμό των δικαιωμάτων των προσώπων στην ποινική διαδικασία, ~~τηρουμένων των θεμελιωδών δικαιωμάτων,~~
 - γ) τα δικαιώματα των θυμάτων της εγκληματικότητας,
 - δ) άλλα ειδικότερα στοιχεία της ποινικής διαδικασίας, τα οποία θα έχουν προηγουμένως προσδιοριστεί από το Συμβούλιο με την έκδοση **ευρωπαϊκής απόφασης. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα, μετά από σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.**
3. **Η θέσπιση αυτών των ελάχιστων κανόνων δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να εισάγουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας για τα δικαιώματα των ατόμων στην ποινική διαδικασία.**

(πρώην άρθρο 16: [Ποινική διαδικασία] [έγινε παράγραφος 2 του άρθρου 15])

Άρθρο III-167

(πρώην άρθρο 17: [Ουσιαστικό ποινικό δίκαιο])

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, ~~μπορούν να θεσπίζουν~~ **Ο ευρωπαϊκός νόμος-πλαίσιο μπορεί να θεσπίζει που περιλαμβάνουν** στοιχειώδεις κανόνες για τον ορισμό των **ποινικών αδικημάτων χαρακτηρισμών** και των κυρώσεων σε τομείς ιδιαίτερα σοβαρής εγκληματικότητας με διακρατική διάσταση η οποία απορρέει ιδίως από τη φύση ή τις επιπτώσεις **αυτών** των αδικημάτων ή λόγω ειδικής ανάγκης να ~~διωχθούν από κοινού~~ **καταπολεμούνται σε κοινές βάσεις.**

Οι εν λόγω τομείς εγκληματικότητας είναι οι εξής : τρομοκρατία, εμπορία ανθρώπων και γενετήσια εκμετάλλευση γυναικών και παιδιών, παράνομη εμπορία ναρκωτικών, παράνομη εμπορία όπλων, νομιμοποίηση εγκληματικών εσόδων, διαφθορά, παραχάραξη μέσων πληρωμής, εγκληματικότητα στο χώρο της πληροφορικής και οργανωμένη εγκληματικότητα.

Ανάλογα με την εξέλιξη της εγκληματικότητας, το Συμβούλιο, μπορεί να ~~προσδιορίζει~~ **εκδίδει ευρωπαϊκή απόφαση που θα προσδιορίζει** κι άλλους τομείς εγκληματικότητας που πληρούν τα κριτήρια τα οποία αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση **παράγραφο. Αποφασίζει ομόφωνα μετά από έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.**

2. Όταν η προσέγγιση κανόνων του ποινικού δικαίου αποδεικνύεται απαραίτητη για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής πολιτικής της Ένωσης σε τομέα ο οποίος έχει ήδη καταστεί αντικείμενο μέτρων εναρμόνισης, ο ευρωπαϊκός νόμος-πλαίσιο δύναται να θεσπίζει ελάχιστους κανόνες σχετικούς με τον καθορισμό των ποινικών αδικημάτων και των κυρώσεων στον αφορώμενο τομέα.

Με την επιφύλαξη του άρθρου [III-160], ο εν λόγω νόμος-πλαίσιο εκδίδεται με την αυτή διαδικασία με εκείνη που χρησιμοποιείται, ~~προβλέπεται~~ για τη θέσπιση των προβλεπόμενων στο προηγούμενο εδάφιο μέτρων εναρμόνισης.

Άρθρο III-168 (πρώην άρθρο 18 : [Πρόληψη του εγκλήματος])

~~Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, μπορούν να θεσπίσουν~~ **Οι ευρωπαϊκοί νόμοι ή οι ευρωπαϊκοί νόμοι-πλαίσια μπορούν να θεσπίζουν μέτρα** για την ενθάρρυνση και στήριξη της δράσης των κρατών μελών στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος. **Τα μέτρα αυτά δεν μπορούν να περιλαμβάνουν την προσέγγιση,** ~~εξαιρουμένης οποιασδήποτε προσέγγισης~~ των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών.

Άρθρο III-169 (πρώην άρθρο 19 : [Eurojust])

1. Αποστολή της Eurojust είναι η ~~εξασφάλιση~~ **η στήριξη και η ενίσχυση** του συντονισμού και της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών αρχών αρμόδιων για τη δίωξη των σοβαρών εγκλημάτων που έχουν επιπτώσεις σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ή απαιτούν ~~από κοινού~~ **σε κοινές βάσεις**, βάσει επιχειρήσεων που διεξάγονται και πληροφοριών που παρέχονται από τις αρχές των κρατών μελών και την Ευρώπη.
2. ~~Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, Ο~~ **ευρωπαϊκός νόμος** καθορίζει τη δομή, τη λειτουργία, το πεδίο δράσης και τα καθήκοντα της Eurojust. Τα καθήκοντα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν :
 - α) την έναρξη και το συντονισμό ποινικών διώξεων που διεξάγονται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, **και ειδικότερα εκείνων που αφορούν αδικήματα κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης,**

- β) την ενίσχυση της δικαστικής συνεργασίας, μεταξύ άλλων με την επίλυση των συγκρούσεων δικαιοδοσίας και με στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο.

~~την ενδεδειγμένη εποπτεία των επιχειρησιακών δραστηριοτήτων της Ευρωπόλ.~~

Ο **ευρωπαϊκός νόμος που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο** καθορίζει επίσης τις πρακτικές ρυθμίσεις της συμμετοχής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων στην αξιολόγηση των δραστηριοτήτων της Eurojust.

3. Στο πλαίσιο των διώξεων που αναφέρονται στην παρούσα διάταξη, και με την επιφύλαξη του ~~επόμενου~~ άρθρου **[III-170]**, οι επίσημες πράξεις δικαστικής διαδικασίας εκδίδονται από τους αρμόδιους εθνικούς αξιωματούχους.

Άρθρο III-170 (πρώην άρθρο 20 : [Ευρωπαϊκή Εισαγγελία])

1. **Για** την καταπολέμηση των σοβαρών εγκλημάτων με διασυνοριακή διάσταση, καθώς και των παράνομων δραστηριοτήτων που θίγουν τα συμφέροντα της Ένωσης, ~~το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, μετά από σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μπορεί να εκδώσει ευρωπαϊκό νόμο για τη δημιουργία Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα πλαίσια βάσει της Eurojust, μπορεί να συσταθεί Ευρωπαϊκή Εισαγγελία βάσει της Eurojust με ευρωπαϊκό νόμο του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα μετά από έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.~~
2. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι αρμόδια για την καταζήτηση, τη δίωξη και την παραπομπή ενώπιον της δικαιοσύνης, **ενδεχομένως σε σύνδεση με την Ευρωπόλ**, των δραστών και των συνεργών τους, σοβαρών εγκλημάτων με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη, καθώς και αδικημάτων **εις βάρος** των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, όπως ορίζονται στον ευρωπαϊκό νόμο που προβλέπεται στην ~~επόμενη~~ παράγραφο **1**. Ασκεί δε ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων των κρατών μελών την ποινική δίωξη των αδικημάτων αυτών.
3. Ο **ευρωπαϊκός νόμος** που προβλέπεται στην ~~προηγούμενη~~ παράγραφο **1** καθορίζει το καθεστώς της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, τους όρους άσκησης των καθηκόντων της, τους δικονομικούς κανόνες που διέπουν τις δραστηριότητές της καθώς και εκείνους που διέπουν το παραδεκτό των αποδείξεων, και τους κανόνες που ισχύουν για το δικαστικό έλεγχο των διαδικαστικών **της** πράξεων ~~στις οποίες προβαίνει η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία~~ κατά την άσκηση των καθηκόντων της.

ΤΜΗΜΑ 5 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο III-171 (πρώην άρθρο 21 : [Συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών για την εσωτερική ασφάλεια])

1. Η Ένωση αναπτύσσει **αστυνομική** συνεργασία στην οποία συμμετέχουν όλες οι **αρμόδιες** αρχές των κρατών μελών ~~οι οποίες είναι αρμόδιες για την εσωτερική ασφάλεια~~, συμπεριλαμβανομένων των αρχών της αστυνομίας, των τελωνείων και άλλων αρχών επιβολής του νόμου, ειδικευμένων στην πρόληψη ή διαπίστωση αξιόποινων πράξεων ή τη διερεύνησή τους.

2. Προς τούτο, και σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίζουν οι ευρωπαϊκοί νόμοι ή οι ευρωπαϊκοί νόμοι-πλαίσια **μπορούν να θεσπίζουν μέτρα** που αφορούν :
- τη συλλογή, αποθήκευση, επεξεργασία, ανάλυση και ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών,
 - **υποστήριξη για την κατάρτιση του προσωπικού**, και τις ανταλλαγές στελεχών μεταξύ τους, τον εξοπλισμό και την έρευνα **στον τομέα της εγκληματικότητας**,
 - **τις κοινές τεχνικές έρευνας όσον αφορά την εξακρίβωση σοβαρών μορφών οργανωμένου εγκλήματος.**
- [~~οιοδήποτε άλλο μέτρο, το οποίο δεν προβλέπεται στην επόμενη παράγραφο, για την προαγωγή της συνεργασίας μεταξύ των αρχών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.~~]
3. **Ευρωπαϊκός νόμος ή ευρωπαϊκός νόμος-πλαίσιο του Συμβουλίου μπορεί να θεσπίζει μέτρα** ομόφωνα νόμους και νόμους-πλαίσια για την επιχειρησιακή συνεργασία μεταξύ των αρχών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο. **Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα** μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο III-172
(πρώην άρθρο 22 : [Ευρωπόλ])

1. Αποστολή της Ευρωπόλ είναι η υποστήριξη και ενίσχυση της δράσης των αστυνομικών αρχών **και των άλλων αρχών επιβολής του νόμου** των κρατών μελών καθώς και της αμοιβαίας συνεργασίας τους στην πρόληψη και καταπολέμηση σοβαρών εγκλημάτων που έχουν επιπτώσεις σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, της τρομοκρατίας και των μορφών εγκληματικότητας που θίγουν ένα κοινό συμφέρον το οποίο αποτελεί αντικείμενο πολιτικής της Ένωσης.
2. ~~Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία,~~ **Ο ευρωπαϊκός νόμος** καθορίζει τη δομή, τη λειτουργία, το πεδίο δράσης και τα καθήκοντα της Ευρωπόλ. Τα καθήκοντα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν :
- α)** τη συγκέντρωση, αποθήκευση, επεξεργασία, ανάλυση και ανταλλαγή πληροφοριών που διαβιβάζονται **ιδίως** από τις αρχές των κρατών μελών ή τρίτων χωρών, ή οργανισμών,
 - β)** το συντονισμό, τη διοργάνωση και τη διεξαγωγή ερευνών και επιχειρησιακών δράσεων, από κοινού με τις ~~υπηρεσίες~~ **αρμόδιες αρχές** των κρατών μελών ή στα πλαίσια κοινών ομάδων ερευνών, **ενδεχομένως σε σύνδεση με την Eurojust.**

Ο ευρωπαϊκός νόμος που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο καθορίζει επίσης τις διατυπώσεις ελέγχου των δραστηριοτήτων της Ευρωπόλ από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με τη συνδρομή των εθνικών κοινοβουλίων των κρατών μελών.

3. Όλες οι επιχειρησιακές δράσεις της Ευρωπόλ πρέπει να διεξάγονται σε συνεργασία και με τη σύμφωνη γνώμη των ~~υπηρεσιών~~ **αρχών** του κράτους μέλους ή των κρατών μελών στο έδαφος του οποίου ή των οποίων διεξάγονται. Η εφαρμογή περιοριστικών μέτρων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών αρχών.

Άρθρο III-173

(πρώην άρθρο 23: [Επεμβάσεις στο έδαφος άλλου κράτους μέλους])

Ευρωπαϊκός νόμος ή ευρωπαϊκός νόμος-πλαίσιο του Συμβουλίου θεσπίζει ομόφωνα νόμους και νόμους πλαίσια για τον καθορισμό καθορίζει τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς υπό τους οποίους οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που αναφέρονται στα άρθρα **III-166 και III-171 ~~13 και 15 και 21~~ μπορούν να παρεμβαίνουν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους σε συνεργασία και σε συμφωνία με τις αρχές του κράτους αυτού. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.**

ΤΙΤΛΟΣ V

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

I Γενική Εισαγωγή

Το Προεδρείο κατέγραψε γενική συναίνεση επί της προτεινόμενης δομής των άρθρων περί εξωτερικής δράσης, η οποία παρέχει εναργέστερη και πιο συγκροτημένη έποψη του τρόπου με τον οποίον η Ένωση μπορεί να δρα στο διεθνές προσκήνιο. Αναγνωρίστηκε επίσης ότι η νέα αυτή δομή δεν οδηγεί σε εναρμόνιση νομικών πράξεων και διαδικασιών, δεδομένου ότι εξακολουθούν να υφίστανται διαφορετικές λεπτομέρειες εφαρμογής για τους διάφορους τομείς πολιτικής.

Το Προεδρείο κατέγραψε επίσης γενική συναίνεση για την πρόταση θεσμοθέτησης Υπουργού Εξωτερικών της ΕΕ, ο οποίος θα δρα υπό την εντολή του Συμβουλίου για ζητήματα απόμεινα της ΚΕΠΠΑ, ως μέλος δε της Επιτροπής θα έχει αρμοδιότητες σε άλλους τομείς εξωτερικής δράσης τους οποίους διαχειρίζεται η Επιτροπή. Το Προεδρείο σημείωσε επίσης ότι τα μέλη έδωσαν διαφορετικές ερμηνείες των συνεπειών από τη θεσμική αυτή αλλαγή. Οι προτεινόμενες αλλαγές στο [άρθρο III-189 (πρώην άρθρο 2)] και στις σχετικές διατάξεις των ακόλουθων κεφαλαίων αποσκοπούν στο να καταστεί σαφέστερος ο ρόλος του Υπουργού και η σχέση του με την Επιτροπή και το Συμβούλιο. Κάποια μέλη της Συνέλευσης πρότειναν διάφορους τίτλους για το αξίωμα αυτό. Το Προεδρείο προτείνει στη φάση αυτή να μην αλλάξει ο προτεινόμενος τίτλος προτού γίνουν περαιτέρω συζητήσεις επί του θέματος.

II Διατάξεις γενικής εφαρμογής (Κεφάλαιο I, οριζόντια άρθρα)

Διάφορα μέλη της Συνέλευσης υπέβαλαν αρκετές τροπολογίες προκειμένου να εισαχθούν πρόσθετα στοιχεία στο οριζόντιο άρθρο περί αρχών και στόχων [άρθρο III-188 (πρώην άρθρο 1)]. Με γνώμονα το ευρύ και πολυποίκιλο φάσμα τροπολογιών και με επιδίωξη τη διατήρηση της ισορροπίας του κειμένου που πρότεινε η Ομάδα Εργασίας VII, το Προεδρείο επέλεξε να συγκεντρώσει τις αλλαγές σε λίγους τομείς, για τους οποίους σημαντικός αριθμός μελών είχε προτείνει ενίσχυση του κειμένου. Η ουσιωδέστερη τροποποίηση αφορά την ενίσχυση της παραγράφου 3 της σχετικής με τη συνοχή των διαφόρων τομέων εξωτερικής δράσης της Κοινότητας, καθώς και μεταξύ της εξωτερικής δράσης και άλλων τομέων πολιτικής, σε ευθυγράμμιση προς το αίτημα μεγάλου αριθμού μελών της Συνέλευσης. Στη συνάρτηση αυτή υπενθυμίζεται ακόμα ότι πολλά μέλη της Συνέλευσης πρότειναν επίσης να αναφέρεται ότι κατά την εφαρμογή άλλων πολιτικών είναι ανάγκη να λαμβάνονται υπ' όψη οι στόχοι της αναπτυξιακής πολιτικής. Επειδή μια τέτοια αναφορά καλύπτεται με την αναδιατύπωση της παραγράφου που αφορά τη συνοχή μεταξύ εξωτερικής δράσης και εξωτερικών πολιτικών (εν γένει), δεν εισήχθη στο συγκεκριμένο αυτό άρθρο, αλλ' αντ' αυτού στο Κεφάλαιο III περί αναπτυξιακής συνεργασίας, σε ανταπόκριση προς το ισχυρό αίτημα να αντικατοπτρίζεται το περιεχόμενο του σημερινού άρθρου 178 ΣΕΚ. Έχοντας κατά νου την πρόταση θεσμοθέτησης του αξιώματος του Υπουργού Εξωτερικών της ΕΕ, η αναθεωρημένη παράγραφος περί συνοχής μνημονεύει τον υποστηρικτικό του ρόλο στις προσπάθειες για εξασφάλιση συνοχής.

Οι λοιπές τροπολογίες του άρθρου περί αρχών και στόχων, οι βασιζόμενες στις προτάσεις διαφόρων μελών της Συνέλευσης, αφορούν: την προσθήκη μνείας για την ασφάλεια της Ένωσης στην παράγραφο 2 στοιχείο α)· την προσθήκη μνείας του περιβάλλοντος και την απαλοιφή της μνείας των χωρών με χαμηλό εισόδημα στην παράγραφο 2 στοιχείο δ)· και τη συντακτική ενίσχυση της παραγράφου 2 στοιχείο στ) όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος και την αειφόρο διαχείριση των φυσικών πόρων.

Η Συνέλευση επιβεβαίωσε ότι για να είναι η Ένωση σε θέση να δρα αποτελεσματικά στο διεθνές προσκήνιο θα πρέπει, κατά την επιδίωξη κοινού στρατηγικού στόχου, να μπορεί να χρησιμοποιεί μέσα που θα καλύπτουν διάφορους τομείς πολιτικής. Επιβεβαιώθηκε επίσης ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στον καθορισμό των στρατηγικών αυτών στόχων και συμφερόντων καθώς και ο ρόλος του Συμβουλίου στη διατύπωση συστάσεων προς το σκοπό αυτόν.

Διατυπώθηκαν, ωστόσο, δισταγμένες απόψεις όσον αφορά το δικαίωμα πρωτοβουλίας και λήψης αποφάσεων στους κόλπους του Συμβουλίου, με έναν αριθμό μελών της Συνέλευσης να αντιτάσσεται στη δυνατότητα του Υπουργού και της Επιτροπής να υποβάλλουν προτάσεις στο Συμβούλιο, ενώ άλλα μέλη επιθυμούσαν να απονεμηθεί ρόλος και στα κράτη μέλη. Χάριν υπέρβασης των δυσκολιών αυτών, το Προεδρείο προτείνει να περιληφθεί στην παράγραφο 1 του [άρθρου III-189 (πρώην άρθρου 2)] παραπομπή στις διατάξεις που διέπουν τις διάφορες πολιτικές, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ότι το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με τους κανόνες και τις διαδικασίες που θεσπίζει το Σύνταγμα. Επομένως το Συμβούλιο θα μπορεί, συνδυάζοντας τα διάφορα στοιχεία, να προβαίνει σε σύσταση προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο όσον αφορά τους στρατηγικούς στόχους και συμφέροντα.

Το Προεδρείο αποφάσισε ακόμα να τροποποιήσει την παράγραφο 2 του [άρθρου III-189 (πρώην άρθρου 2)], απαλείφοντας τη μνεία της ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία. Ορισμένα μέλη της Συνέλευσης είχαν εκφράσει αντίρρηση για τη διάταξη αυτή, προβάλλοντας το επιχείρημα ότι δεν είναι συνταγματικώς ορθό να εξαρτάται η διαδικασία για απόφαση ΚΕΠΠΑ από το αν συνδυάζεται με πρόταση της Επιτροπής σχετικά με άλλη πολιτική ή όχι. Πέραν αυτού, ορισμένα μέλη έκριναν ότι δεν έχει νόημα η υποβολή προτάσεων από τον Υπουργό και την Επιτροπή στην περίπτωση που ο Υπουργός Εξωτερικών θα είναι και μέλος της Επιτροπής. Τα μέλη αυτά θεωρούν ότι ο Υπουργός είναι εκείνος που θα πρέπει να υποβάλλει προτάσεις για διάφορες εξωτερικές πολιτικές. Το Προεδρείο προτίμησε να διατηρήσει την προτεινόμενη φρασεολογία περί κοινών προτάσεων του Υπουργού και της Επιτροπής, υπό την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή θα μπορεί να καλεί τον Υπουργό να υποβάλει εξ ονόματός της προτάσεις που άπτονται των τομέων της αρμοδιότητάς της.

III Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας (Κεφάλαιο II, Τμήμα 1)

Τα κυριότερα ζητήματα όσον αφορά τα άρθρα περί ΚΕΠΠΑ αφορούν το δικαίωμα πρωτοβουλίας και τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Προκειμένου για το δικαίωμα πρωτοβουλίας, υπάρχει γενική συναίνεση ως προς την πρόταση να χορηγηθεί στον Υπουργό Εξωτερικών της ΕΕ το δικαίωμα να υποβάλλει προτάσεις ΚΕΠΠΑ προς το Συμβούλιο. Το Προεδρείο σημείωσε ωστόσο ότι μερικά μέλη αντιτίθενται στη δυνατότητα κοινών προτάσεων ΚΕΠΠΑ από τον Υπουργό και την Επιτροπή, διότι φρονούν ότι αυτό θα υπήγαγε τις προτάσεις ΚΕΠΠΑ στην αρχή της συλλογικότητας. Το Προεδρείο συμφώνησε να αναδιατυπώσει το [άρθρο III-195 (πρώην άρθρο 8)] για να καταστεί σαφές ότι ο Υπουργός δεν υπάγει την πρότασή του στην αρχή της συλλογικότητας, αλλά ότι μπορεί να αποφασίσει αυτοβούλως να επιτύχει την υποστήριξη της Επιτροπής για μια πρωτοβουλία ΚΕΠΠΑ.

Όσον αφορά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων [άρθρο III-196 (πρώην άρθρο 9)], υπήρξε στους κόλπους της Συνέλευσης έντονο αίτημα να εισαχθεί στην ΚΕΠΠΑ ως αρχή η ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία· για τον σκοπό αυτόν διάφορα μέλη της Συνέλευσης υπέβαλαν διάφορα μοντέλα. Από την άλλη υπήρξε σθεναρή εναντίωση κατά της γενίκευσης της ειδικής πλειοψηφίας σε ολόκληρη την ΚΕΠΠΑ. Το Προεδρείο προβληματίστηκε επί του ακανθώδους αυτού ζητήματος και, έχοντας λάβει υπόψη του τα επιχειρήματα αμοτέρων των πλευρών, προτείνει να διατηρηθεί ως γενικός κανόνας η ομοφωνία και ταυτόχρονα να επεκταθεί η προσφυγή στην ειδική πλειοψηφία με

εφαρμογή της στις προτάσεις του Υπουργού οσάκις αυτός ενεργεί κατ'αίτηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (δεύτερη περίπτωση της παραγράφου 2 του [άρθρου III-196 (πρώην άρθρου 9)]). Το Προεδρείο σημειώνει ότι η διάταξη της παραγράφου 3 του [άρθρου III-196 (πρώην άρθρου 9)] προβλέπει περαιτέρω επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας δίχως αλλαγές στη συνθήκη. Η μνεία των κοινών προτάσεων του Υπουργού και της Επιτροπής απαλείφθηκε λόγω της τροποποίησης της παραγράφου 2 [του άρθρου III-189 (πρώην άρθρου 2)].

Οι αλλαγές στο [άρθρο III-200 (πρώην άρθρο 13)] όσον αφορά τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου βασίζονται σε τροπολογίες σημαντικού αριθμού μελών που ζητούν να συζητεί το Κοινοβούλιο την πρόοδο στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ περισσότερο από μια φορά τον χρόνο, επίσης δε να καλύπτει η διαβούλευση του Υπουργού Εξωτερικών με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και θέματα σχετιζόμενα με την ασφάλεια και την άμυνα. Το Προεδρείο εισήγαγε επίσης στο κείμενο νέα διάταξη, κατόπιν προτάσεως ορισμένων, σύμφωνα με την οποία οι ειδικοί εντεταλμένοι μπορούν να συμμετέχουν στην ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κάποια μέλη ζήτησαν να συμπεριληφθεί μνεία των εθνικών κοινοβουλίων. Το Προεδρείο υπενθυμίζει εν προκειμένω ότι στο πρωτόκολλο περί εθνικών κοινοβουλίων έχει περιληφθεί νέα μνεία της ΚΕΠΠΑ.

Το Προεδρείο σημείωσε ότι ορισμένοι επιθυμούν να ασκείται η προεδρία του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων από ένα κράτος μέλος, ενώ άλλοι θεωρούν ζωτικό, χάριν αποτελεσματικότητας και σαφούς εκπροσώπησης, να προεδρεύεται η σύνθεση αυτή του Συμβουλίου από τον Υπουργό Εξωτερικών. Με βάση τις διάφορες τοποθετήσεις, το Προεδρείο αποφάσισε να μην τροποποιηθεί η σχετική διάταξη στο [άρθρο III-192 (πρώην άρθρο 5)].

Οι αλλαγές στο [άρθρο III-201 (πρώην άρθρο 14)] αποδίδουν τις τροπολογίες μελών που ζήτησαν να ενημερώνεται πλήρως ο Υπουργός για τις εξελίξεις σε διεθνείς οργανισμούς ή διασκένυεις όπου η Ένωση δεν εκπροσωπείται αυτή καθαυτήν. Οι αλλαγές στο [άρθρο III-203 (πρώην άρθρο 16)] αποσκοπούν στην καλύτερη διατύπωση του ενισχυμένου ρόλου του Υπουργού στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ.

Τέλος, μερικά μέλη της Συνέλευσης εξεδήλωσαν ανησυχία μήπως λόγω της κατάργησης των πυλώνων γεννάται κίνδυνος οι νομοθετικές πράξεις που άπτονται του πρώην «πρώτου πυλώνα» να εκδίδονται βάσει διαδικασιών που εφαρμόζονται στην ΚΕΠΠΑ. Άλλοι εξέφρασαν ενδοιασμούς ως προς την «κοινοτικοποίηση» της ΚΕΠΠΑ, ήτοι για το γεγονός ότι οι αποφάσεις επί θεμάτων που εμπίπτουν στην ΚΕΠΠΑ θα λαμβάνονται με την εφαρμογή κανόνων από πρώην τομείς του «πρώτου πυλώνα». Για να εξασφαλιστεί ότι οι πράξεις εκδίδονται με την ορθή νομική βάση, το Προεδρείο θα μπορούσε να εξετάσει για το Κεφάλαιο II, Τμήμα I περί ΚΕΠΠΑ, ένα νέο [άρθρο III-204 (πρώην άρθρο 16α)] πέραν των διατάξεων του [άρθρου III-266 (πρώην άρθρου 230)], το οποίο να ορίζει ότι το Δικαστήριο δύναται να ελέγχει τη νομιμότητα μιας πράξης όταν υπάρχουν υπόνοιες ότι εκδόθηκε με εσφαλμένη νομική βάση.

IV Κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας (Κεφάλαιο II, Τμήμα 2)

Τα βασικά ζητήματα που προκύπτουν στα άρθρα τα σχετικά με την κοινή πολιτική ασφαλείας και άμυνας αφορούν τις αποστολές, τον Οργανισμό και τις διάφορες μορφές ευελιξίας.

Όσον αφορά τις αποστολές για τις οποίες η Ένωση μπορεί να χρησιμοποιεί στρατιωτικά και μη στρατιωτικά μέσα, η τροποποίηση προκύπτει από το ότι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας δεν θεωρείται πλέον ως αυτοτελής αποστολή, αλλά όλες οι αποστολές που απαριθμούνται στο [άρθρο III-205 (πρώην άρθρο 17)] συμβάλλουν στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας στο έδαφος ενός τρίτου κράτους που απηύθυνε σχετικό αίτημα.

Ορισμένα μέλη επέμειναν να διευκρινίζεται στο [άρθρο III-207 (πρώην άρθρο 19)] ότι ο Οργανισμός ενεργεί υπό την εξουσία του Συμβουλίου. Κάποια μέλη πρότειναν επίσης να αποσαφηνιστεί ο ρόλος της Επιτροπής σε συσχετισμό με τον Οργανισμό. Η προτεινόμενη τροποποίηση αποτελεί συνδυασμό των διαφόρων τροπολογιών προς την κατεύθυνση αυτή.

Όσον αφορά τις μορφές ευελιξίας, ορισμένα μέλη πρότειναν να συμμετέχουν ο Υπουργός Εξωτερικών και το Συμβούλιο στις συνεδριάσεις των κρατών μελών που λαμβάνουν μέρος στη διαχείριση αποστολής κατά την έννοια του [άρθρου III-206 (πρώην άρθρου 18)]. Η προτεινόμενη τροπολογία του άρθρου αυτού συνεκτιμά αυτό το αίτημα.

Οι διατάξεις περί διαρθρωμένης συνεργασίας του [άρθρου III-208 (πρώην άρθρου 20)] τροποποιήθηκαν ώστε να ικανοποιηθούν τα αιτήματα πολλών μελών που ζητούν να έχει περιεκτικότερο χαρακτήρα η συνεργασία αυτή. Ο κατάλογος των κρατών μελών που συμμετέχουν στη διαρθρωμένη συνεργασία καθώς και τα κριτήρια και οι δεσμεύσεις όσον αφορά τις στρατιωτικές ικανότητες, θα περιλαμβάνονται ως εκ τούτου σε «πρωτόκολλο» και όχι πλέον σε δήλωση. Ως εκ της φύσεώς του, το πρωτόκολλο απαιτεί συμφωνία όλων των κρατών μελών.

Αφ' ετέρου, οι αποφάσεις όσον αφορά τη μελλοντική συμμετοχή κράτους μέλους στη διαρθρωμένη συνεργασία θα λαμβάνονται από τα συμμετέχοντα κράτη, ενώ στις διαβουλεύσεις θα μπορούν να παρίστανται όλα τα κράτη μέλη.

V Δημοσιονομικές διατάξεις (Κεφάλαιο II, Τμήμα 3)

Δεδομένης της ποικιλίας των συχνά αντιφατικών προσεγγίσεων, προτείνεται να μην τροποποιηθεί κατ' ουσίαν το [άρθρο III-210 (πρώην άρθρο 22)]. Μια τεχνική τροποποίηση της παραγράφου 3 εδάφιο πρώτο αποδείχθηκε πάντως αναγκαία.

VI Κοινή εμπορική πολιτική (Κεφάλαιο III)

Το Προεδρείο σημείωσε ότι μεγάλος αριθμός τροπολογιών επί του [άρθρου III-212 (πρώην άρθρου 24)] περί της κοινής εμπορικής πολιτικής αφορούν την παράγραφο 4, σύμφωνα με την οποία, για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη συμφωνίας στους τομείς των ανταλλαγών υπηρεσιών που συνεπάγονται μετακίνηση προσώπων και στον τομέα των εμπορικών πτυχών της διανοητικής ιδιοκτησίας, το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα όταν η συμφωνία αυτή περιλαμβάνει διατάξεις για τις οποίες απαιτείται ομοφωνία προκειμένου για την θέσπιση εσωτερικών κανόνων (ήτοι παραλληλία των κανόνων ψηφοφορίας μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής πτυχής στους τομείς αυτούς).

Οι απόψεις των μελών της Συνέλευσης για το θέμα αυτό μπορούν να ταξινομηθούν σε τρεις βασικές ομάδες. Κατά πρώτο λόγο, μεγάλος αριθμός μελών της Συνέλευσης που θα ήθελε απαλοιφή της παραγράφου αυτής, ούτως ώστε οι εξαιρέσεις να εξαλειφθούν και ολόκληρη η εμπορική πολιτική να υπαχθεί στην ειδική πλειοψηφία. Κατά δεύτερο λόγο, όσοι έχουν έντονη προτίμηση για διατήρηση του στοιχείου παραλληλίας που εισάγει η συνθήκη της Νίκαιας στο άρθρο 133 παράγραφος 5 εδάφιο δεύτερο, με την αποσαφηνισμένη όμως μορφή της πρότασης του Προεδρείου. Τέλος, ορισμένα μέλη θα προτιμούσαν μεγαλύτερη επάνοδο στις διατάξεις του άρθρου 133 παράγραφος 6 της ΣΕΚ (μαζί με διατήρηση της έννοιας της παραλληλίας) και να προστεθεί κείμενο σύμφωνα με το οποίο οι συμφωνίες που αφορούν συναλλαγές πολιτιστικών και οπτικοακουστικών υπηρεσιών, εκπαιδευτικών υπηρεσιών και κοινωνικών υπηρεσιών και υπηρεσιών στον τομέα της ανθρώπινης υγείας θα εμπίπτουν στη συναρμοδιότητα της Ένωσης και

των κρατών μελών της, οι δε διαπραγματεύσεις για τέτοιες συμφωνίες θα απαιτούν κοινή συμφωνία των κρατών μελών. Αφού εξέτασε τις διάφορες τοποθετήσεις των μελών της Συνέλευσης, το Προεδρείο προτίμησε να κρατήσει την αρχική πρόταση, η οποία διατηρεί την έννοια της παραλληλίας όσον αφορά τον κανόνα ψηφοφορίας (και εκφράζει με σαφέστερο και περιεκτικότερο τρόπο τους αφορώμενους τομείς πολιτικής).

Μια άλλη δέσμη προτεινομένων τροπολογιών για το άρθρο αυτό αφορά τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τον οποίο πολλά μέλη της Συνέλευσης θα επιθυμούσαν να δουν ενισχυόμενο. Στη συνάρτηση αυτή θα πρέπει να σημειωθεί ότι η διατύπωση του σχεδίου κειμένου στο CONV 685/03 ήδη ενισχύει τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε σύγκριση με τη σημερινή κατάσταση (νομοθετική διαδικασία, ήτοι συναπόφαση, για μέτρα διάφορα των συμφωνιών περί των οποίων η παράγραφος 1 και, δυνάμει του [άρθρου III-222 (πρώην άρθρου 33)] για τη διαπραγμάτευση και σύναψη διεθνών συμφωνιών – που αντικαθιστά το σημερινό άρθρο 300 ΣΕΚ- ενώ η σύναψη διεθνών συμφωνιών θα γίνεται με συγκατάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (απαλοιφή της ισχύουσας εξαίρεσης όσον αφορά την εμπορική πολιτική στο άρθρο 300 ΣΕΚ). Το Προεδρείο πάντως προτείνει να τροποποιηθεί το κείμενο ούτως ώστε να ορίζει ότι το Κοινοβούλιο θα ενημερώνεται τακτικά για την πρόοδο των διαπραγματεύσεων.

VII Συνεργασία για την ανάπτυξη, συνεργασία με τρίτες χώρες και ανθρωπιστική βοήθεια (Κεφάλαιο IV)

Σε ευθυγράμμιση με την τροπολογία διαφόρων μελών της Συνέλευσης, στο πρώτο από τα άρθρα περί συνεργασίας για την ανάπτυξη προστέθηκε αναφορά στον πρωταρχικό στόχο της αναπτυξιακής συνεργασίας, ήτοι στην καταπολέμηση της φτώχειας, μαζί με μνεία της ανάγκης να λαμβάνονται υπ' όψη οι στόχοι της αναπτυξιακής συνεργασίας κατά την εφαρμογή άλλων πολιτικών που ενδέχεται να επηρεάσουν αναπτυσσόμενες χώρες (με βάση το άρθρο 178 ΣΕΚ). Βάσει των προτάσεων διαφόρων μελών της Συνέλευσης, τα οποία φρονούν ότι η παράγραφος 4 του [άρθρου III-214 (πρώην άρθρου 26)] και η αναφορά της σε διακριτική αντιμετώπιση των χωρών ΑΚΕ θα πρέπει να απαλειφεί, το Προεδρείο πρότείνει να αφαιρεθεί από το άρθρο η παράγραφος αυτή. Κατόπιν αιτημάτων διαφόρων μελών της Συνέλευσης και για να διαστέλλεται σαφέστερα η οικονομική, χρηματοοικονομική και τεχνική συνεργασία από το συγκεκριμένο πλαίσιο της αναπτυξιακής συνεργασίας, το Προεδρείο διευκρινίζει στο [άρθρο III-216 (πρώην άρθρο 28)] ότι η συνεργασία στον τομέα αυτόν αφορά άλλες τρίτες χώρες, πλην των αναπτυσσόμενων. Μερικά μέλη είχαν προτείνει να εφαρμόζεται η διαδικασία του επείγοντος στην παροχή χρηματοοικονομικής συνδρομής περί της οποίας το [άρθρο III-217 (πρώην άρθρο 29)], ή να ορίζεται ότι το Συμβούλιο θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ή ότι ενεργεί με τη συγκατάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Εν τούτοις είναι μάλλον δύσκολο να συμβιβασθούν αυτές οι τροποποιήσεις με την ανάγκη επείγουσας βοήθειας και γι' αυτόν τον λόγο το κείμενο δεν τροποποιήθηκε (η αγγλική απόδοση του κειμένου διορθώθηκε πάντως όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων με ειδική πλειοψηφία, διότι η προηγούμενη απόδοση αναφερόταν λανθασμένα σε ομοφωνία). Δεν προτείνονται ουσιαστικές αλλαγές του [άρθρου III-218 (πρώην άρθρου 30)] περί ανθρωπιστικής βοήθειας.

VIII Περιοριστικά μέτρα (Κεφάλαιο V)

Οι διατάξεις περί περιοριστικών μέτρων δεν τροποποιήθηκε. Το Προεδρείο σημείωσε ότι η Συνέλευση επεκρότησε τη νέα διάταξη, η οποία επιτρέπει στην Ένωση να λαμβάνει χρηματοδοτικού και οικονομικού χαρακτήρα περιοριστικά μέτρα κατά ομάδων και ατόμων (και όχι μόνο κρατών). Το Προεδρείο έκρινε ότι δεν χρειάζεται αναφορά στα θεμελιώδη δικαιώματα, διότι

η ενσωμάτωση του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων δεσμεύει την Ένωση σε όλες της τις δράσεις. Επί πλέον, το οριζόντιο [άρθρο III-188 (πρώην άρθρο 1)] περιλαμβάνει μνεία του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του διεθνούς δικαίου.

Μερικές τροπολογίες πρότειναν να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 2 του [άρθρου III-219 (πρώην άρθρου 31)] ώστε να καλύπτονται οι περιορισμοί της χορήγησης θεωρήσεων. Το Προεδρείο θεώρησε όμως ότι αυτό συνεπάγεται περιπλοκή των διαδικασιών και ανεπιθύμητη καθυστέρηση της εφαρμογής: πράξεις που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του Κεφαλαίου II και εισάγουν περιορισμούς της χορήγησης θεωρήσεων εφαρμόζονται άμεσα από τα κράτη μέλη.

IX Διεθνείς συμφωνίες (Κεφάλαιο VI)

Αναφορικά με την αρμοδιότητα της Ένωσης να συνάπτει διεθνείς συμφωνίες [άρθρο III-220 (πρώην άρθρο 32)], η αναφορά σε σιωπηρή αρμοδιότητα της Ένωσης, η οποία εισήχθη κατόπιν των συμπερασμάτων της Ομάδας εργασίας VII, δεν αμφισβητήθηκε γενικά. Κάποιες τροπολογίες μόνο πρότειναν την απαλοιφή της αναφοράς αυτής, ενώ άλλα μέλη της Συνέλευσης ζήτησαν να επεκτείνεται αυτή η σιωπηρή εξωτερική αρμοδιότητα κάθε φορά που ο σκοπός μιας διεθνούς συμφωνίας είναι να υλοποιείται πολιτική της Ένωσης. Το κείμενο που προτείνει το Προεδρείο παραμένει συνεπώς αμετάβλητο ως προς την ουσία. Η πρώτη και η τρίτη παράγραφος ωστόσο συγχωνεύθηκαν, η δε σύνταξη απλοποιήθηκε.

Μερικές τροπολογίες πρότειναν να αφιερώνεται στις συμφωνίες σύνδεσης αυτοτελές άρθρο, ούτως ώστε η νομική βάση τους να φαίνεται καθαρότερα στο Σύνταγμα. Το κείμενο που προτείνεται εδώ ανταποκρίνεται στην εισήγηση αυτή [άρθρο III-221 (πρώην άρθρο 32α)].

Όσο για τη διαδικασία σύναψης διεθνών συμφωνιών [άρθρο III-222 (πρώην άρθρο 33)], το σχέδιο άρθρου έγινε ευρέως δεκτό. Οι τροπολογίες που αφορούσαν τον διαπραγματευτή των συμφωνιών ήσαν ολιγάριθμες και δεν αμφισβητούσαν την κατανομή των ρόλων που προτείνει το σχέδιο του άρθρου. Η δήλωση ωστόσο σύμφωνα με την οποία ο Υπουργός Εξωτερικών και η Επιτροπή μπορούν να υποβάλλουν κοινές συστάσεις διεγράφη. Προκειμένου για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, λίγες τροπολογίες ζήτησαν ενίσχυση του ρόλου του πριν από τη φάση της σύναψης συμφωνιών. Αναφορικά με τη σύναψη των συμφωνιών, η κατάργηση της εξαίρεσης του τομέα των εμπορικών συμφωνιών από τη διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν αμφισβητήθηκε από καμία τροπολογία. Μερικές τροπολογίες επεδίωκαν να επεκταθεί η διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις συμφωνίες της ΚΕΠΠΑ, χωρίς όμως η συζήτηση της ολομελείας να έχει καταδείξει ότι η Συνέλευση υποστηρίζει την επέκταση αυτή του ρόλου του Κοινοβουλίου. Ορισμένα μέλη κατέθεσαν τροπολογίες που επεδίωκαν να επεκταθεί η έγκριση του Κοινοβουλίου στις εμπορικές συμφωνίες. Όμως, το κείμενο του [άρθρου III-222 (πρώην άρθρου 33)] προβλέπει ήδη ότι η έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απαιτείται στην περίπτωση συμφωνιών που καλύπτουν τομείς στους οποίους εφαρμόζεται η νομοθετική διαδικασία, η οποία άλλωστε εφαρμόζεται στις εμπορικές συμφωνίες, όπως δηλώνεται στο [άρθρο III-212 παράγραφος 2 (πρώην άρθρο 24)]. Όσο για την προσφυγή στην ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία, ορισμένες τροπολογίες ζητούν να επεκταθεί στις περισσότερες συμφωνίες, ενώ άλλες πρότειναν να αυξηθούν οι τομείς για τους οποίους απαιτείται ομοφωνία. Ως εκ τούτου η ισχύουσα κατανομή διατηρείται.

Στην παράγραφο 12, η μνεία της Κεντρικής Τράπεζας μεταξύ των οργάνων που μπορούν να ζητούν εκ των προτέρων γνωμοδότηση του Δικαστηρίου διαγράφεται, διότι αυτό προφανώς δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές της.

Όπως ζήτησαν ορισμένα μέλη της Συνέλευσης και κατόπιν της απόφασης του Προεδρείου όσον αφορά το [άρθρο 230β] (έγγρ. CONV 734/03), ο περιορισμός της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου όσον αφορά την εκ των προτέρων γνωμοδότηση προκειμένου για τις συμφωνίες ΚΕΠΠΑ διαγράφεται.

Προκειμένου για το σχέδιο [άρθρου III-223 (πρώην άρθρου 34)] το σχετικό με τις νομισματικές συμφωνίες, η παράγραφος 4 διαγράφεται, δεδομένου ότι στον τίτλο τον απτόμενο της ONE προτείνεται νέο [άρθρο III-381], το οποίο αφορά την εξωτερική εκπροσώπηση του ευρώ.

Ορισμένες τροπολογίες δήλωναν ότι, αφού η ειδική πλειοψηφία συνιστά τον γενικό κανόνα που προβλέπει το [άρθρο III-222 (πρώην άρθρο 33)], ίσως δεν είναι σκόπιμο να δηλώνεται στο [άρθρο III-223 (πρώην άρθρο 34)] ότι το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία. Η δήλωση αυτή διατηρείται εν τούτοις. Θα ήταν όντως χρήσιμο να διευκρινίζεται αυτό, ταυτόχρονα δε να δηλώνεται ότι οι διαδικασίες που προβλέπονται στο [άρθρο III-223 (πρώην άρθρο 34)] συνιστούν στο σύνολό τους παρεκκλίσεις από τη διαδικασία που προβλέπεται στο [άρθρο III-222 (πρώην άρθρο 33)].

X Σχέσεις με διεθνείς οργανισμούς και τρίτες χώρες και αντιπροσωπίες της Ένωσης (Κεφάλαιο VII)

Ορισμένα μέλη της Συνέλευσης πρότειναν περαιτέρω εξέλιξη της οργάνωσης της εκπροσώπησης της Ένωσης σε διεθνείς οργανισμούς και σε τρίτες χώρες. Το Προεδρείο έκρινε ωστόσο ότι δεν χρειάζεται να περιληφθούν λεπτομερέστερες διατάξεις, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις αφορούν την διοικητική οργάνωση. Ως εκ τούτου, τα προτεινόμενα κείμενα στον τομέα αυτόν παραμένουν κατ' ουσίαν αμετάβλητα.

ΣΧΕΔΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο III-188 (πρώην άρθρο 1)

1. Η δράση της Ένωσης στη διεθνή σκηνή έχει ως γνώμονα και σχεδιάζεται με στόχο να προωθεί, στο ευρύτερο παγκόσμιο πλαίσιο, τις αξίες που έχουν εμπνεύσει τη δημιουργία, την ανάπτυξη και τη διεύρυνσή της : τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, την οικουμενικότητα και το αδιαίρετο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, το σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τις αρχές της ισότητας και αλληλεγγύης και το σεβασμό του διεθνούς δικαίου σύμφωνα με τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Η Ένωση προσπαθεί να αναπτύσσει σχέσεις και να δημιουργεί εταιρικές σχέσεις με χώρες και περιφερειακές ή παγκόσμιες οργανώσεις που συμμερίζονται τις αξίες αυτές. Προωθεί πολυμερείς λύσεις σε κοινά προβλήματα, ιδιαιτέρως στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών.
2. Η Ευρωπαϊκή Ένωση καθορίζει και εφαρμόζει κοινές πολιτικές και δράσεις της Ένωσης και εργάζεται για τον μέγιστο βαθμό συνεργασίας σε όλους τους τομείς των διεθνών σχέσεων, με στόχο :
 - α) τη διαφύλαξη των κοινών αξιών, των θεμελιωδών συμφερόντων, **της ασφάλειας**, της ανεξαρτησίας και της ακεραιότητας της Ένωσης,
 - β) την εδραίωση και στήριξη της δημοκρατίας, του κράτους δικαίου, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του διεθνούς δικαίου,
 - γ) τη διατήρηση της ειρήνης, την πρόληψη των διενέξεων και την ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας, σύμφωνα με τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,
 - δ) την προώθηση, στις αναπτυσσόμενες χώρες, μιας **αειφόρου** ανάπτυξης ~~αειφόρου~~ από οικονομική, ~~περιβαλλοντική και~~ κοινωνική και **περιβαλλοντική** άποψη, με πρωταρχικό στόχο την εξάλειψη της φτώχειας, ~~ιδιαίτερα στις χώρες με χαμηλό εισόδημα,~~
 - ε) την προώθηση της ενσωμάτωσης όλων των χωρών στην παγκόσμια οικονομία, μεταξύ άλλων και μέσω της σταδιακής κατάργησης των περιορισμών του διεθνούς εμπορίου,
 - στ) την ανάπτυξη διεθνών μέτρων για τη διαφύλαξη και τη βελτίωση **της ποιότητας** του περιβάλλοντος και **την αειφόρο διαχείριση** των παγκόσμιων φυσικών πόρων, ~~και με~~ **στόχο** τη διασφάλιση αειφόρου ανάπτυξης,
 - ζ) την παροχή συνδρομής σε πληθυσμούς, χώρες και περιοχές που αντιμετωπίζουν ανθρωπογενείς ή φυσικές καταστροφές, και

η) την προώθηση ενός διεθνούς συστήματος βασιζόμενου σε ισχυρότερη πολυμερή συνεργασία και χρηστή παγκόσμια διακυβέρνηση.

3. Η Ένωση εξασφαλίζει τη συνοχή μεταξύ των διαφόρων τομέων της εξωτερικής της δράσης. ~~Λαμβάνει επίσης υπόψη της τηρεί τις αρχές και τους στόχους που αναφέρονται παραπάνω κατά την εκπόνηση και εφαρμογή των~~ **διαφόρων στοιχείων της εξωτερικής δράσης της Ένωσης που καλύπτονται από τον παρόντα Τίτλο καθώς και των εξωτερικών πτυχών των άλλων πολιτικών της Ένωσης.**

Η Ένωση μεριμνά για τη συνοχή μεταξύ των διαφόρων τομέων της εξωτερικής της δράσης και μεταξύ των τελευταίων αυτών και των εσωτερικών της πολιτικών. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή, επικουρούμενοι προς τούτο από τον Υπουργό Εξωτερικών της Ένωσης, έχουν την ευθύνη για την εξασφάλιση της συνοχής αυτής και συνεργάζονται για αυτόν τον σκοπό.

Άρθρο III-189 (πρώην άρθρο 2)

1. Βάσει των αρχών και στόχων που απαριθμούνται στο άρθρο 1 του παρόντος Τίτλου, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθορίζει τα στρατηγικά συμφέροντα και στόχους της Ένωσης.

Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ως προς τα στρατηγικά συμφέροντα και στόχους της Ένωσης μπορούν να αφορούν την εξωτερική πολιτική καθώς και άλλους τομείς που εμπίπτουν στην εξωτερική δράση της Ένωσης. Μπορούν να αναφέρονται στις σχέσεις της Ένωσης με μια χώρα ή μια περιοχή, ή να έχουν θεματική προσέγγιση. Προσδιορίζουν τη διάρκεια τους και τα μέσα που πρέπει να παράσχουν η Ένωση και τα κράτη μέλη.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία κατόπιν **συστάσεως προτάσεως του Συμβουλίου, που καθορίζεται από αυτό** ~~Η πρόταση του Συμβουλίου καθορίζεται από αυτό σύμφωνα με τις λεπτομερείς διαδικασίες που προβλέπονται για κάθε τομέα. με ειδική πλειοψηφία βάσει συστάσεων του Υπουργού Εξωτερικών όσον αφορά τα θέματα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, της Επιτροπής όσον αφορά τους άλλους τομείς εξωτερικής δράσης, ή και των δύο μαζί.~~ Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου υλοποιούνται ~~από το Συμβούλιο~~ σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στο Σύνταγμα διαδικασίες.

2. Ο Υπουργός Εξωτερικών, όσον αφορά τα θέματα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, και η Επιτροπή, όσον αφορά τους άλλους τομείς εξωτερικής δράσης, μπορούν να υποβάλλουν στο Συμβούλιο κοινές προτάσεις εξωτερικής δράσης. ~~Το Συμβούλιο εκδίδει αποφάσεις βάσει αυτών των κοινών προτάσεων με ειδική πλειοψηφία.~~

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΚΟΙΝΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ 1

ΚΟΙΝΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο III-190 (πρώην άρθρο 3)

1. Στο πλαίσιο των αρχών και των στόχων της εξωτερικής της δράσης, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 1 του παρόντος Τίτλου, η Ένωση καθορίζει και εφαρμόζει κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας η οποία καλύπτει όλους τους τομείς της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας.
2. Τα κράτη μέλη υποστηρίζουν ενεργά και ανεπιφύλακτα την **κοινή** εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας της Ένωσης, με πνεύμα πίστης και αμοιβαίας αλληλεγγύης.

Τα κράτη μέλη εργάζονται από κοινού για την ενίσχυση και ανάπτυξη της αμοιβαίας πολιτικής τους αλληλεγγύης. Απέχουν από κάθε δράση αντίθετη προς τα συμφέροντα της Ένωσης ή ικανή να θίξει την αποτελεσματικότητά της ως συνεκτικής δύναμης στις διεθνείς σχέσεις.

Το Συμβούλιο και ο Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης μεριμνούν για την τήρηση αυτών των αρχών.

3. Η Ένωση ασκεί την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας :
 - καθορίζοντας ~~τις αρχές και~~ τους γενικούς προσανατολισμούς,
 - λαμβάνοντας αποφάσεις που αφορούν :
 - τις δράσεις της Ένωσης,
 - τις θέσεις της Ένωσης,
 - **την εφαρμογή των δράσεων και θέσεων,**
 - και ενισχύοντας τη συστηματική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για την άσκηση της πολιτικής τους.

Άρθρο III-191 (πρώην άρθρο 4)

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθορίζει τους γενικούς προσανατολισμούς της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων που έχουν συνέπειες στην άμυνα.

Εάν αυτό επιβάλλεται από τις διεθνείς εξελίξεις, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου συγκαλεί έκτακτη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τον καθορισμό των στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών της πολιτικής της Ένωσης απέναντι σ' αυτές τις εξελίξεις.

Το Συμβούλιο θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις για τον καθορισμό και την εφαρμογή της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας βάσει των γενικών **προσανατολισμών και** στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών που καθορίζει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Άρθρο III-192 (πρώην άρθρο 5)

1. Ο Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης, ο οποίος προεδρεύει του Συμβουλίου Εξωτερικών, συμβάλλει με τις προτάσεις του στη διαμόρφωση της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και είναι υπεύθυνος για την υλοποίηση των αποφάσεων που λαμβάνουν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο.
2. Για τα θέματα που εμπίπτουν στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, η Ένωση εκπροσωπείται από τον Υπουργό Εξωτερικών, ο οποίος διεξάγει τον πολιτικό διάλογο εξ ονόματος της Κοινότητας και εκφράζει τη θέση της Ένωσης στους διεθνείς οργανισμούς και στις διεθνείς διασκέψεις.

Άρθρο III-193 (πρώην άρθρο 6)

1. Όταν μια διεθνής κατάσταση απαιτεί επιχειρησιακή δράση εκ μέρους της Ένωσης, το Συμβούλιο εκδίδει τις αναγκαίες αποφάσεις. Η απόφαση προσδιορίζει τους στόχους, το πεδίο εφαρμογής, τα μέσα που πρέπει να τεθούν στη διάθεση της Ένωσης, καθώς και τις προϋποθέσεις εφαρμογής της δράσης και, εφόσον είναι απαραίτητο, τη διάρκειά της.
2. Σε περίπτωση αλλαγής των περιστάσεων με σαφή επίπτωση στο θέμα το οποίο αποτελεί αντικείμενο αυτής της απόφασης, το Συμβούλιο αναθεωρεί τις αρχές και τους στόχους αυτής της δράσης και εκδίδει τις αναγκαίες αποφάσεις. Η απόφαση για τη δράση της Ένωσης εξακολουθεί να ισχύει ενόσω το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει.
3. Οι αποφάσεις αυτές δεσμεύουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τις θέσεις που υιοθετούν και τη διεξαγωγή της δράσης τους.
4. Κάθε θέση ή δράση κατ' ιδίαν κράτους μέλους η οποία σχεδιάζεται στα πλαίσια αυτής της απόφασης, γνωστοποιείται μέσα σε προθεσμίες οι οποίες επιτρέπουν, εάν είναι αναγκαίο, προηγούμενη συνεννόηση στα πλαίσια του Συμβουλίου. Η υποχρέωση της προηγούμενης ενημέρωσης δεν εφαρμόζεται στα μέτρα που αποτελούν απλή μεταφορά, σε εθνικό επίπεδο, των αποφάσεων του Συμβουλίου.
5. Σε περίπτωση επιτακτικής ανάγκης που οφείλεται σε μεταβολή της κατάστασης και ελλείψει αποφάσεως του Συμβουλίου, τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν, επείγοντως, τα μέτρα που επιβάλλονται στα πλαίσια των γενικών στόχων της απόφασης που αφορά τη δράση της Ένωσης. Το αφορώμενο κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως το Συμβούλιο για τα ληφθέντα μέτρα.
6. Σε περίπτωση σοβαρών δυσχερειών κατά την εφαρμογή αυτής της απόφασης, ένα κράτος μέλος προσφεύγει στο Συμβούλιο το οποίο τις συζητά και αναζητεί τις κατάλληλες λύσεις. Οι λύσεις αυτές δεν μπορούν να αντιβαίνουν προς τους στόχους της απόφασης, ούτε να βλάπτουν την αποτελεσματικότητά της.

Άρθρο III-194 (πρώην άρθρο 7)

Το Συμβούλιο εκδίδει αποφάσεις, οι οποίες καθορίζουν τη στάση της Ένωσης επί συγκεκριμένου ζητήματος γεωγραφικής ή θεματικής φύσεως. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εθνικές τους πολιτικές να συνάδουν προς τις θέσεις της Ένωσης.

Άρθρο III-195 (πρώην άρθρο 8)

1. Κάθε κράτος μέλος, ή ο Υπουργός Εξωτερικών, ή ο **Υπουργός με υποστήριξη της Επιτροπής, μόνος ή μαζί με την Επιτροπή**, μπορεί να προσφεύγει στο Συμβούλιο για κάθε θέμα που αφορά την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας και να υποβάλλει προτάσεις στο Συμβούλιο.
2. Στις περιπτώσεις που απαιτείται ταχεία λήψη αποφάσεως, ο Υπουργός Εξωτερικών συγκαλεί, είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από σχετική αίτηση ενός κράτους μέλους, έκτακτη σύνοδο του Συμβουλίου, εντός προθεσμίας σαράντα οκτώ ωρών ή, σε περίπτωση απόλυτης ανάγκης, εντός βραχύτερου διαστήματος.

Άρθρο III-196 (πρώην άρθρο 9)

1. Οι εμπίπτουσες στο παρόν Κεφάλαιο αποφάσεις λαμβάνονται ομοφώνως από το Συμβούλιο. Οι αποχές μελών τα οποία είναι παρόντα ή αντιπροσωπεύονται δεν εμποδίζουν την έκδοση αυτών των αποφάσεων.

Σε περίπτωση αποχής κατά την διεξαγωγή ψηφοφορίας, ένα μέλος του Συμβουλίου δύναται να συνοδεύσει την αποχή του με τυπική δήλωση, σύμφωνα με το παρόν εδάφιο. Σ' αυτή την περίπτωση, δεν υποχρεούται να εφαρμόσει την απόφαση, αλλά αποδέχεται ότι η απόφαση δεσμεύει την Ένωση. Εκφράζοντας πνεύμα αμοιβαίας αλληλεγγύης, το εν λόγω κράτος μέλος απέχει από οποιαδήποτε δράση, η οποία ενδέχεται να αντιτίθεται ή να εμποδίζει τη δράση της Ένωσης που βασίζεται σ' αυτή την απόφαση, ενώ τα άλλα κράτη μέλη σέβονται την θέση του. Εάν τα μέλη του Συμβουλίου που συνόδευσαν την αποχή τους με τέτοια δήλωση αντιπροσωπεύουν πλέον του ενός τρίτου των ψήφων που σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο X του Συντάγματος, η απόφαση δεν εκδίδεται.

2. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 1, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία :
 - όταν εκδίδει αποφάσεις που αφορούν δράσεις και θέσεις της Ένωσης βάσει απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου όσον αφορά τα στρατηγικά συμφέροντα και τους στόχους της Ένωσης, όπως ορίζεται στο [άρθρο III-189 παράγραφος 1] του παρόντος Τίτλου,
 - ~~— όταν αποφασίζει βάσει κοινής πρότασης του Υπουργού Εξωτερικών και της Επιτροπής, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2,~~
 - όταν λαμβάνει απόφαση με πρωτοβουλία του Υπουργού Εξωτερικών, κατ' αίτηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,

- όταν εκδίδει οποιαδήποτε απόφαση για την εφαρμογή ~~απόφασης που αφορά~~ δράσης ή θέσης της Ένωσης,
- όταν διορίζει ειδικό εντεταλμένο σύμφωνα με το [άρθρο III-198 (πρώην άρθρο 11) του παρόντος Κεφαλαίου].

Αν μέλος του Συμβουλίου δηλώσει ότι, για **ζωτικούς σημαντικούς** και δεδηλωμένους λόγους εθνικής πολιτικής, προτίθεται να αντισταχθεί στην θέσπιση απόφασης η οποία πρόκειται να ληφθεί με ειδική πλειοψηφία, δεν διεξάγεται ψηφοφορία. Το Συμβούλιο δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να ζητήσει την παραπομπή του θέματος στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ώστε να ληφθεί ομοφώνως απόφαση.

~~Η παρούσα παράγραφος δεν ισχύει για αποφάσεις με στρατιωτικές συνέπειες ή με συνέπειες στην άμυνα.~~

3. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα ότι το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία σε περιπτώσεις άλλες από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.
4. **Οι παράγραφοι 2 και 3 του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν για αποφάσεις με στρατιωτικές συνέπειες ή με συνέπειες στην άμυνα.**

Άρθρο III-197 (πρώην άρθρο 10)

1. Όταν η Ένωση έχει καθορίσει κοινή προσέγγιση κατά την έννοια του άρθρου I-39 ~~29~~ παράγραφος 5 **ο Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης και οι Υπουργοί Εξωτερικών των κρατών μελών συντονίζουν τις δραστηριότητές τους στο πλαίσιο του Συμβουλίου.** ~~διεξάγεται στενός συντονισμός των δραστηριοτήτων του Υπουργού Εξωτερικών της Ένωσης και των Υπουργών Εξωτερικών των κρατών μελών.~~
2. Οι διπλωματικές αποστολές των κρατών μελών και οι αντιπροσωπίες της Ένωσης συνεργάζονται μεταξύ τους στις τρίτες χώρες και στα πλαίσια των διεθνών οργανισμών και συμβάλλουν στη διατύπωση και στην υλοποίηση μιας κοινής προσέγγισης.

Άρθρο III-198 (πρώην άρθρο 11)

Το Συμβούλιο, όταν το κρίνει απαραίτητο, διορίζει, **με πρωτοβουλία κατόπιν πρότασης** του Υπουργού Εξωτερικών, ειδικό εντεταλμένο για συγκεκριμένα θέματα πολιτικής. Ο ειδικός εντεταλμένος ασκεί την εντολή του υπό την εξουσία του Υπουργού Εξωτερικών.

Άρθρο III-199 (πρώην άρθρο 12)

Η Ένωση δύναται να συνάπτει συμφωνίες με ένα ή περισσότερα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς κατ' εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο [άρθρο III-222 (πρώην άρθρο 33) του παρόντος Τίτλου].

Άρθρο III-200 (πρώην άρθρο 13)

1. Ο Υπουργός Εξωτερικών ζητά τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τις κύριες πτυχές και τις βασικές επιλογές της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, **συμπεριλαμβανομένης της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας**, και μεριμνά ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι απόψεις του. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται τακτικά από τον Υπουργό Εξωτερικών για τις εξελίξεις της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας. **Οι ειδικοί εντεταλμένοι μπορούν να συμμετέχουν στην ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.**
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να απευθύνει ερωτήσεις ή να διατυπώνει συστάσεις προς το Συμβούλιο και τον Υπουργό Εξωτερικών. Διεξάγει **δύο φορές το χρόνο** ~~κάθε χρόνο~~ συζήτηση για την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην εφαρμογή της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας.

Άρθρο III-201 (πρώην άρθρο 14)

1. Τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους στα πλαίσια των διεθνών οργανισμών και στις διεθνείς διασκέψεις και υποστηρίζουν, στα πλαίσια αυτά, τις θέσεις της Ένωσης. Την οργάνωση αυτού του συντονισμού εξασφαλίζει ο Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης.

Στους διεθνείς οργανισμούς και στις διεθνείς διασκέψεις στις οποίες δεν συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη, τα κράτη που συμμετέχουν υποστηρίζουν τις θέσεις της Ένωσης.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 και του [άρθρου III-193 (πρώην άρθρου 6) παράγραφος 3] τα κράτη μέλη που εκπροσωπούνται σε διεθνείς οργανισμούς ή διεθνείς διασκέψεις όπου δεν συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη, ενημερώνουν τα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν **καθώς και τον Υπουργό Εξωτερικών** για κάθε ζήτημα κοινού ενδιαφέροντος.

Όσα κράτη μέλη είναι επίσης μέλη του Συμβουλίου Ασφάλειας των Ηνωμένων Εθνών θα συνεννοούνται μεταξύ τους και θα ενημερώνουν πλήρως τα άλλα κράτη μέλη **καθώς και τον Υπουργό Εξωτερικών της Ένωσης**. Όσα κράτη μέλη είναι μέλη του Συμβουλίου Ασφάλειας υπερασπίζονται, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, τις θέσεις και τα συμφέροντα της Ένωσης, με την επιφύλαξη των ευθυνών τους δυνάμει των διατάξεων του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Όταν η Ένωση έχει καθορίσει θέση ως προς ένα θέμα της ημερήσιας διάταξης του Συμβουλίου Ασφάλειας των Ηνωμένων Εθνών, τα κράτη μέλη που είναι μέλη του ζητούν να κληθεί ο Υπουργός Εξωτερικών για να παρουσιάσει τη θέση της Ένωσης.

Άρθρο ΙΙΙ-202 (πρώην άρθρο 15)

Οι διπλωματικές και προξενικές αποστολές των κρατών μελών και οι αντιπροσωπίες της Ένωσης σε τρίτες χώρες και σε διεθνείς διασκέψεις, καθώς και οι αντιπροσωπίες τους σε διεθνείς οργανισμούς, συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίζεται η τήρηση και η εφαρμογή των αποφάσεων που αφορούν θέσεις και δράσεις της Ένωσης που έχει υιοθετήσει το Συμβούλιο. Οι ανωτέρω εντείνουν τη συνεργασία τους ανταλλάσσοντας πληροφορίες και προβαίνοντας σε κοινές αξιολογήσεις.

Συμβάλλουν στην εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρονται στο [άρθρο Ι-8 (πρώην άρθρο 7) παράγραφος 2 του Μέρους Ι του Συντάγματος] όσον αφορά την προστασία των ευρωπαϊών πολιτών στο έδαφος τρίτης χώρας. Τα κράτη μέλη καθορίζουν μεταξύ τους τους αναγκαίους κανόνες και αρχίζουν τις απαιτούμενες διεθνείς διαπραγματεύσεις για να εξασφαλίσουν την προστασία αυτή.

Άρθρο ΙΙΙ-203 (πρώην άρθρο 16)

Με την επιφύλαξη του άρθρου XX του Συντάγματος [όσον αφορά την οργάνωση του Συμβουλίου/της Επιτροπής των Μόνιμων Αντιπροσώπων], μια επιτροπή πολιτικής και ασφάλειας παρακολουθεί τη διεθνή κατάσταση στους τομείς που εμπίπτουν στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας και συμβάλλει στον καθορισμό των πολιτικών διατυπώνοντας γνώμες απευθυνόμενες στο Συμβούλιο, έπειτα από αίτηση του Συμβουλίου, **του Υπουργού Εξωτερικών** ή με δική της πρωτοβουλία. Η εν λόγω επιτροπή εποπτεύει επίσης την εφαρμογή των συμπεφωνημένων πολιτικών, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Υπουργού Εξωτερικών.

Στα πλαίσια του παρόντος Τίτλου, η εν λόγω επιτροπή ασκεί, υπό την ευθύνη του Συμβουλίου και ~~σε στενή επαφή με τον~~ **του** Υπουργού Εξωτερικών, τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διεύθυνση των επιχειρήσεων διαχείρισης κρίσεων, όπως ορίζονται στο [άρθρο ΙΙΙ-205 (πρώην άρθρο 17) του παρόντος Τίτλου].

Το Συμβούλιο δύναται, για τους σκοπούς των επιχειρήσεων διαχείρισης κρίσεων και για τη διάρκειά τους, όπως προσδιορίζονται από το Συμβούλιο, να εξουσιοδοτεί την εν λόγω επιτροπή να λαμβάνει τις προσήκουσες αποφάσεις που αφορούν τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διεύθυνση της επιχείρησης.

Άρθρο ΙΙΙ-204 (πρώην άρθρο 16α)

Η εφαρμογή της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας δεν θίγει τις αρμοδιότητες που απαριθμούνται στα άρθρα Ι-12 έως Ι-14 και Ι-16. Ομοίως, η εφαρμογή των πολιτικών που απαριθμούνται στα άρθρα αυτά δεν θίγει την αρμοδιότητα περί της οποίας το άρθρο Ι-15.

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ελέγχει την τήρηση του παρόντος άρθρου.

ΤΜΗΜΑ 2

ΚΟΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑΣ

Άρθρο III-205 (πρώην άρθρο 17)

1. Οι αποστολές που αναφέρονται στο άρθρο I-40 30 παράγραφος 1 του Μέρους I κατά τις οποίες η Ένωση μπορεί να προσφεύγει σε στρατιωτικά και μη στρατιωτικά μέσα, περιλαμβάνουν τις κοινές δράσεις αφοπλισμού, τις ανθρωπιστικές αποστολές και αποστολές διάσωσης, τις αποστολές με στόχο την παροχή συμβουλών και αρωγής επί στρατιωτικών θεμάτων, τις αποστολές πρόληψης των συγκρούσεων και διατήρησης της ειρήνης, την επέμβαση μάχιμων δυνάμεων στη διαχείριση των κρίσεων, μεταξύ άλλων με αποστολές αποκατάστασης της ειρήνης, ~~τις δράσεις στήριξης τρίτης χώρας κατ' αίτησή της~~, τις επιχειρήσεις σταθεροποίησης μετά το τέλος των συγκρούσεων. **Όλες αυτές οι αποστολές μπορούν να συμβάλουν στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας, ιδίως μέσω της στήριξης τρίτων χωρών για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας στο έδαφός τους.**
2. Το Συμβούλιο λαμβάνει ομόφωνα τις αποφάσεις σχετικά με τις αποστολές που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, ορίζοντας το στόχο και την εμβέλειά τους καθώς και τους γενικούς κανόνες εφαρμογής τους. Ο Υπουργός Εξωτερικών, υπό την εξουσία του Συμβουλίου και σε στενή και διαρκή επαφή με την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας, μεριμνά για το συντονισμό των μη στρατιωτικών και στρατιωτικών πτυχών των αποστολών αυτών.

Άρθρο III-206 (πρώην άρθρο 18)

1. Στο πλαίσιο των αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με το [άρθρο III-205 (πρώην άρθρο 17)] το Συμβούλιο μπορεί να αναθέτει την εκτέλεση αποστολής σε ομάδα κρατών μελών που διαθέτουν τις αναγκαίες ικανότητες και επιθυμούν να δεσμευθούν σχετικά. **Τα εν λόγω κράτη μέλη, με συμμετοχή του Υπουργού Εξωτερικών της Ένωσης**, συμφωνούν μεταξύ τους ως προς τη διαχείριση της αποστολής.
2. Τα κράτη που συμμετέχουν στην εκτέλεση της αποστολής ενημερώνουν τακτικά το Συμβούλιο όσον αφορά την πρόοδό της, ειδοποιούν δε αμέσως το όργανο αυτό εφόσον προκύπτουν οποιεσδήποτε νέες σημαντικές συνέπειες από την εκτέλεση ή απαιτείται τροποποίηση του στόχου, της εμβέλειας ή των κανόνων εφαρμογής που συμφωνήθηκαν από το Συμβούλιο δυνάμει του [άρθρου III-205 (πρώην άρθρο 17) παράγραφος 2]. Στις περιπτώσεις αυτές, το Συμβούλιο λαμβάνει τις απαιτούμενες αποφάσεις.

Άρθρο III-207 (πρώην άρθρο 19)

1. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός **Στρατιωτικού Εξοπλισμού Στρατηγικών Ερευνών και Ικανοτήτων**, που τίθεται υπό την εξουσία του Συμβουλίου, έχει ως έργο :
 - τη συμβολή στον καθορισμό των στόχων στρατιωτικών ικανοτήτων των κρατών μελών και στην αξιολόγηση της τήρησης των περί ικανοτήτων υποχρεώσεων που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη,

- την προώθηση της εναρμόνισης των επιχειρησιακών αναγκών και της υιοθέτησης αποτελεσματικών και συμβατών μεθόδων προμηθειών,
 - την υποβολή προτάσεων για πολυμερή σχέδια προς εκπλήρωση των στόχων από άποψη στρατιωτικών ικανοτήτων και την εξασφάλιση του συντονισμού των προγραμμάτων που εκτελούν τα κράτη μέλη, καθώς και τη διαχείριση των ειδικότερων προγραμμάτων συνεργασίας,
 - τη στήριξη της έρευνας στον τομέα της αμυντικής τεχνολογίας, το συντονισμό και σχεδιασμό κοινών ερευνητικών δραστηριοτήτων και μελετών σχετικά με τεχνικές λύσεις ανταποκρινόμενες στις μελλοντικές επιχειρησιακές ανάγκες,
 - τη συμβολή στον προσδιορισμό, και ενδεχομένως στην εφαρμογή, κάθε χρήσιμου μέτρου για την ενίσχυση της βιομηχανικής και τεχνολογικής βάσης του αμυντικού τομέα και για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των στρατιωτικών δαπανών.
2. Ο Οργανισμός είναι ανοικτός σε όλα τα κράτη μέλη που επιθυμούν να συμμετάσχουν σε αυτόν. Το Συμβούλιο λαμβάνει με ειδική πλειοψηφία απόφαση σχετικά με το καταστατικό, την έδρα και τους κανόνες λειτουργίας του Οργανισμού. Προς το σκοπό αυτό λαμβάνει υπόψη του το βαθμό πραγματικής συμμετοχής στις δραστηριότητες του Οργανισμού. Συνίστανται ειδικές ομάδες στο εσωτερικό του Οργανισμού, συγκροτούμενες από τα κράτη μέλη που εκτελούν κοινά σχέδια. **Ο Οργανισμός εκτελεί τα καθήκοντά του σε σύνδεση με την Επιτροπή και αναλόγως των αναγκών.**

Άρθρο III-208 (πρώην άρθρο 20)

1. Τα κράτη μέλη τα οποία απαριθμούνται ~~στη δήλωση~~ **στο πρωτόκολλο Χ** που προσαρτάται στο Σύνταγμα και τα οποία πληρούν υψηλά κριτήρια στρατιωτικών ικανοτήτων, επιθυμούν δε να αναλάβουν εν προκειμένω αυστηρότερες δεσμεύσεις για αποστολές μεγαλύτερων απαιτήσεων, καθιερώνουν μεταξύ τους διαρθρωμένη συνεργασία σύμφωνα με το άρθρο **I-40** 3^ο παράγραφος 6. Τα κριτήρια και οι δεσμεύσεις όσον αφορά την ανάπτυξη στρατιωτικών ικανοτήτων που έχουν ορίσει τα εν λόγω κράτη μέλη περιλαμβάνονται **στο ίδιο πρωτόκολλο στην ίδια δήλωση**.
2. Εφόσον ένα κράτος μέλος επιθυμεί να συμμετάσχει στη συνεργασία αυτή σε μεταγενέστερο στάδιο, δεχόμενο τις υποχρεώσεις που επιβάλλει, ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχετικά με την πρόθεσή του. **Το Συμβούλιο συσκέπτεται κατόπιν αιτήματος του συγκεκριμένου κράτους μέλους· ωστόσο, για το αίτημα αυτό αποφασίζουν μόνον όσα κράτη μέλη συμμετέχουν στη διαρθρωμένη συνεργασία. Το Συμβούλιο περιορισμένης σύνθεσης της διαρθρωμένης συνεργασίας αποφασίζει όσον αφορά το αίτημα του συγκεκριμένου κράτους μέλους.**
3. Οι αποφάσεις σχετικά με το αντικείμενο της συνεργασίας λαμβάνονται αποκλειστικά από τα κράτη μέλη που συμμετέχουν σε αυτήν. Ο Υπουργός Εξωτερικών παρίσταται κατά τις συζητήσεις. Τα λοιπά κράτη μέλη ενημερώνονται δεόντως και τακτικά για την εξέλιξη της συνεργασίας από τον Υπουργό Εξωτερικών.
4. Το Συμβούλιο μπορεί να αναθέσει στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στη συνεργασία αυτή την εκτέλεση αποστολής αναφερόμενης στο [άρθρο III-205 (πρώην άρθρο 17)] στο πλαίσιο της Ένωσης.

Άρθρο ΙΙΙ-209 (πρώην άρθρο 21)

1. Η στενότερη συνεργασία στον τομέα της κοινής άμυνας, όπως προβλέπεται στο άρθρο **I-40** 3^ο παράγραφος 7 είναι ανοικτή σε όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης. Σε δήλωση που προσαρτάται στο παρόν Σύνταγμα περιλαμβάνεται κατάλογος των συμμετεχόντων κρατών μελών. Εάν ένα κράτος μέλος επιθυμεί να συμμετάσχει στη συνεργασία αυτή σε μεταγενέστερο στάδιο, δεχόμενο τις υποχρεώσεις που επιβάλλει, ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και προσυπογράφει τη δήλωση που προσαρτάται στο Σύνταγμα.
2. Το συμμετέχον κράτος που δέχεται ένοπλη επίθεση στην επικράτειά του ενημερώνει τα λοιπά συμμετέχοντα κράτη για την κατάσταση και μπορεί να ζητήσει τη βοήθεια και την αρωγή τους. Τα συμμετέχοντα κράτη συνέρχονται σε επίπεδο υπουργών, τους οποίους επικουρούν οι αντιπρόσωποι των κρατών στην Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας και στη Στρατιωτική Επιτροπή.
3. Το Συμβούλιο Ασφάλειας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται αμέσως για κάθε ένοπλη επίθεση καθώς και για τα επακόλουθα μέτρα.
4. Οι παρούσες διατάξεις δεν θίγουν, για τα κράτη τα οποία αφορούν, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού.

ΤΜΗΜΑ 3

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο ΙΙΙ-210 (πρώην άρθρο 22)

1. Οι διοικητικές δαπάνες τις οποίες συνεπάγονται για τα όργανα οι διατάξεις περί των οποίων το παρόν κεφάλαιο βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Ένωσης.
2. Οι λειτουργικές δαπάνες τις οποίες συνεπάγεται η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων βαρύνουν επίσης τον προϋπολογισμό της Ένωσης, πλην των δαπανών που οφείλονται σε ενέργειες που έχουν στρατιωτικές συνέπειες ή συνέπειες στην άμυνα και των περιπτώσεων όπου το Συμβούλιο λαμβάνει ομόφωνα διαφορετική απόφαση.

Στις περιπτώσεις που οι δαπάνες δεν καταλογίζονται στον προϋπολογισμό της Ένωσης, αυτές βαρύνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την κλείδα Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, εκτός εάν το Συμβούλιο λάβει ομόφωνα διαφορετική απόφαση. Όσον αφορά τις δαπάνες που οφείλονται σε ενέργειες που έχουν στρατιωτικές συνέπειες ή συνέπειες στην άμυνα, τα κράτη μέλη οι αντιπρόσωποι των οποίων στο Συμβούλιο προέβησαν σε τυπική δήλωση δυνάμει του [άρθρου ΙΙΙ-196 (πρώην άρθρου 9) παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο] δεν υποχρεούνται να συμβάλουν στην χρηματοδότησή τους.

3. **Με απόφαση του Συμβουλίου ορίζονται οι ειδικές διαδικασίες προκειμένου να εξασφαλισθεί η γρήγορη πρόσβαση στις πιστώσεις του προϋπολογισμού της Ένωσης που προορίζονται για την επείγουσα χρηματοδότηση πρωτοβουλιών στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και ιδίως των προπαρασκευαστικών ενεργειών εν όψει αποστολής κατά την έννοια του άρθρου **32 I-40** παράγραφος 1.**

Οι προπαρασκευαστικές ενέργειες εν όψει αποστολής κατά την έννοια του άρθρου 30 **I-40** παράγραφος 1 που δεν χρεώνονται στον προϋπολογισμό της Ένωσης χρηματοδοτούνται από ταμείο εκκίνησης, που δημιουργείται από τις συνεισφορές των κρατών μελών.

Το Συμβούλιο εγκρίνει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως του Υπουργού Εξωτερικών :

- τις πρακτικές ρυθμίσεις της σύστασης και χρηματοδότησης του ταμείου, ιδίως των χρηματοδοτικών ποσών που χορηγούνται στο ταμείο, καθώς και τις πρακτικές ρυθμίσεις της επιστροφής τους,
- τις πρακτικές ρυθμίσεις διαχείρισης του ταμείου,
- τις πρακτικές ρυθμίσεις του δημοσιονομικού ελέγχου.

Το Συμβούλιο, όταν σχεδιάζει αποστολή σύμφωνα με το άρθρο **I-40** 30 παράγραφος 1, η οποία δεν μπορεί να χρεωθεί στον προϋπολογισμό της Ένωσης, εξουσιοδοτεί τον Υπουργό Εξωτερικών να χρησιμοποιήσει το ταμείο αυτό. Ο Υπουργός Εξωτερικών υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την εκτέλεση της εντολής αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΟΙΝΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο III-211 (πρώην άρθρο 23)

Τα κράτη μέλη, με τη δημιουργία τελωνειακής ένωσης μεταξύ τους, αποσκοπούν να συμβάλουν, για το κοινό συμφέρον, στην αρμονική ανάπτυξη του παγκόσμιου εμπορίου, στην προοδευτική κατάργηση των περιορισμών στις διεθνείς συναλλαγές και στις άμεσες ξένες επενδύσεις, και στον περιορισμό των τελωνειακών και άλλων φραγμών.

Άρθρο III-212 (πρώην άρθρο 24)

1. Η κοινή εμπορική πολιτική διαμορφώνεται βάσει ενιαίων αρχών, ιδίως όσον αφορά τις μεταβολές δασμολογικών συντελεστών, τη σύναψη δασμολογικών και εμπορικών συμφωνιών σχετικά με τις ανταλλαγές εμπορευμάτων και υπηρεσιών, και τις εμπορικές πτυχές της διανοητικής ιδιοκτησίας, τις άμεσες ξένες επενδύσεις, την ενοποίηση των μέτρων ελευθέρωσης, την πολιτική των εξαγωγών, καθώς και τα μέτρα εμπορικής άμυνας, συμπεριλαμβανομένων όσων λαμβάνονται σε περιπτώσεις ντάμπινγκ και επιδοτήσεων. Η κοινή εμπορική πολιτική ασκείται στο πλαίσιο των αρχών και στόχων της εξωτερικής δράσης της Ένωσης, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 1 του παρόντος Τίτλου.
2. ~~Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εκδίδουν, σύμφωνα με την νομοθετική διαδικασία, τους αναγκαίους ευρωπαϊκούς νόμους και νόμους πλάσια~~ **Ο ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος-πλαίσιο προβλέπει τα αναγκαία μέτρα** για την υλοποίηση της κοινής εμπορικής πολιτικής.

3. Εάν πρέπει να διεξαχθούν διαπραγματεύσεις συμφωνιών με ένα ή περισσότερα κράτη ή με διεθνείς οργανισμούς, εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του άρθρου [III-222 (πρώην άρθρου 33)] του παρόντος Τίτλου. Η Επιτροπή υποβάλλει συστάσεις στο Συμβούλιο, το οποίο την εξουσιοδοτεί να αρχίσει τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις. Εναπόκειται στο Συμβούλιο και την Επιτροπή να μεριμνούν ώστε οι υπό διαπραγμάτευση συμφωνίες να συνάδουν προς τις εσωτερικές πολιτικές και κανόνες της Κοινότητας.

Οι διαπραγματεύσεις αυτές διεξάγονται από την Επιτροπή σε συνεννόηση με ειδική επιτροπή που ορίζεται από το Συμβούλιο για να την επικουρεί στο έργο αυτό και στο πλαίσιο των οδηγιών που μπορεί να της απευθύνει το Συμβούλιο. Η Επιτροπή υποβάλλει τακτικά έκθεση στην ειδική επιτροπή **καθώς και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο** για την πρόοδο των διαπραγματεύσεων.

4. Για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη συμφωνίας σε τομείς των ανταλλαγών υπηρεσιών που συνεπάγονται μετακίνηση προσώπων και στον τομέα των εμπορικών πτυχών της διανοητικής ιδιοκτησίας, το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα όταν η συμφωνία αυτή περιλαμβάνει διατάξεις για τις οποίες απαιτείται ομοφωνία για τη θέσπιση εσωτερικών κανόνων.
5. Η άσκηση των αρμοδιοτήτων που απονέμει το παρόν άρθρο στον τομέα της εμπορικής πολιτικής δεν επηρεάζει την οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων μεταξύ Ένωσης και κρατών μελών, ούτε συνεπάγεται εναρμόνιση των νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών στο μέτρο που το Σύνταγμα αποκλείει μια τέτοια εναρμόνιση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

ΤΜΗΜΑ 1

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Άρθρο III-213 (πρώην άρθρο 25)

1. Η πολιτική της Ένωσης στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη ασκείται στο πλαίσιο των αρχών και στόχων της εξωτερικής δράσης της Ένωσης, όπως διατυπώνονται [στο άρθρο III-188 (πρώην άρθρο 1)]. Η πολιτική της Ένωσης στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη και οι αντίστοιχες πολιτικές των κρατών μελών αλληλοσυμπληρώνονται και αλληλοενισχύονται.

Ο κύριος στόχος της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα αυτό είναι ο περιορισμός και, μακροπρόθεσμα, η εξάλειψη της φτώχειας. Η Ένωση λαμβάνει υπόψη της τους στόχους της συνεργασίας για την ανάπτυξη κατά την εφαρμογή των πολιτικών που ενδέχεται να επηρεάσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες.

2. Η Ένωση και τα κράτη μέλη σέβονται τις υποχρεώσεις και λαμβάνουν υπόψη τους τους στόχους που έχουν εγκριθεί στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών και των άλλων αρμόδιων διεθνών οργανισμών.

Άρθρο ΙΙΙ-214 (πρώην άρθρο 26)

1. ~~Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εκδίδουν, σύμφωνα με την νομοθετική διαδικασία, τους αναγκαίους ευρωπαϊκούς νόμους και νόμους-πλαίσια. Ο ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος-πλαίσιο προβλέπει τα αναγκαία μέτρα~~ για την υλοποίηση της πολιτικής στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη, οι οποίοι μπορούν να αφορούν πολυετή προγράμματα συνεργασίας με αναπτυσσόμενες χώρες ή προγράμματα με θεματική προσέγγιση.
2. Η Ένωση μπορεί να συνάπτει με τρίτες χώρες και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς κάθε είδους συμφωνία χρήσιμη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου [ΙΙΙ-188 (πρώην άρθρο 1)]. Η διαπραγμάτευση και η σύναψη των συμφωνιών αυτών πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 33 του παρόντος Τίτλου.

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διεξάγουν διαπραγματεύσεις στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

3. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων συμβάλλει, υπό τους όρους που προβλέπονται στο καταστατικό της, στην εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
4. ~~Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τη συνεργασία με τις χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, στα πλαίσια της σύμβασης ΑΚΕ-ΕΚ.~~

Άρθρο ΙΙΙ-215 (πρώην άρθρο 27)

1. Η Ένωση και τα κράτη μέλη συντονίζουν τις πολιτικές τους στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη και συνεννοούνται για τα προγράμματα σχετικά με την παροχή βοήθειας, μεταξύ άλλων στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και διεθνών διασκέψεων, με στόχο την προαγωγή της συμπληρωματικότητας και της αποτελεσματικότητας των ενεργειών τους. Μπορούν να αναλαμβάνουν κοινές δράσεις. Όταν χρειάζεται, τα κράτη μέλη συμβάλλουν στην εφαρμογή των κοινοτικών προγραμμάτων παροχής βοήθειας.
2. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού που προβλέπεται στην παράγραφο 1.
3. Στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, η Ένωση και τα κράτη μέλη συνεργάζονται με τρίτες χώρες και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

ΤΜΗΜΑ 2

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο ΙΙΙ-216 (πρώην άρθρο 28)

1. Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας Συνθήκης και ιδίως των άρθρων [ΙΙΙ-213 (πρώην άρθρο 25) έως ΙΙΙ-215 (πρώην άρθρο 27) σχετικά με τη συνεργασία για την ανάπτυξη, η Ένωση αναλαμβάνει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, δράσεις οικονομικής, χρηματοοικονομικής και τεχνικής συνεργασίας, **περιλαμβανομένης της παροχής συνδρομής, ιδίως χρηματοοικονομικής, με άλλες τρίτες χώρες, πλην των αναπτυσσόμενων.** Οι δράσεις αυτές είναι συνεπείς προς την αναπτυξιακή πολιτική της Κοινότητας. Οι δράσεις της Ένωσης και των κρατών μελών αλληλοσυμπληρώνονται και αλληλοενισχύονται, ασκούνται δε στο πλαίσιο των αρχών και στόχων της εξωτερικής δράσης της Ένωσης, όπως διατυπώνονται [στο άρθρο ΙΙΙ-188 (πρώην άρθρο 1)].
2. ~~Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εκδίδουν, σύμφωνα με την νομοθετική διαδικασία, τους αναγκαίους ευρωπαϊκούς νόμους και νόμους-πλαίσια. Ο ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος-πλαίσιο προβλέπει τα αναγκαία μέτρα~~ για την εφαρμογή της παραγράφου 1.
3. Στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, η Ένωση και τα κράτη μέλη συνεργάζονται με τρίτες χώρες και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Οι λεπτομερείς κανόνες της συνεργασίας της Ένωσης μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συμφωνιών μεταξύ της Ένωσης και των ενδιαφερομένων τρίτων μερών. Η διαπραγμάτευση και σύναψη των συμφωνιών αυτών γίνεται σύμφωνα με το άρθρο [ΙΙΙ-222 (πρώην άρθρο 33) του παρόντος Τίτλου]. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα για τις συμφωνίες σύνδεσης που αναφέρονται στο άρθρο [ΙΙΙ-221 (πρώην άρθρο 32α) παράγραφος 2] καθώς και για τις συμφωνίες που συνάπτονται με τα υποψήφια προς ένταξη στην Ένωση κράτη. Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διεξάγουν διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

Άρθρο ΙΙΙ-217 (πρώην άρθρο 29)

Όταν η κατάσταση μιας τρίτης χώρας επιβάλλει την επείγουσα παροχή χρηματοοικονομικής συνδρομής από την Ένωση, το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, θεσπίζει, με ειδική πλειοψηφία, τα αναγκαία μέτρα.

ΤΜΗΜΑ 3

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Άρθρο III-218 (πρώην άρθρο 30)

1. Οι δράσεις της Ένωσης στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας ασκούνται στο πλαίσιο των αρχών και στόχων της εξωτερικής δράσης της Ένωσης, όπως διατυπώνονται στο [άρθρο III-188 (πρώην άρθρο 1)]. Οι εν λόγω δράσεις αποσκοπούν στην έγκαιρη παροχή συνδρομής, βοήθειας και προστασίας στους πληθυσμούς τρίτων χωρών που πλήττονται από ανθρωπογενείς ή φυσικές καταστροφές, ώστε να αντιμετωπίσουν τις ανθρωπιστικές ανάγκες που προκύπτουν από αυτές τις διάφορες καταστάσεις. Οι δράσεις της Ένωσης και των κρατών μελών αλληλοσυμπληρώνονται και αλληλοενισχύονται.
2. Οι δράσεις παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας διεξάγονται σύμφωνα με τις αρχές του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και ιδίως τις αρχές της αμεροληψίας και της αποφυγής διακρίσεων.
3. ~~Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εκδίδουν, σύμφωνα με την νομοθετική διαδικασία, τους αναγκαίους ευρωπαϊκούς νόμους και νόμους-πλαίσια. Ο ευρωπαϊκός νόμος ή νόμος-πλαίσιο προβλέπει τα αναγκαία μέτρα για τον καθορισμό του πλαισίου εντός του οποίου διεξάγονται οι δράσεις παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας της Ένωσης.~~
4. Η Ένωση μπορεί να συνάπτει με τρίτες χώρες και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς κάθε είδους συμφωνία χρήσιμη για την επίτευξη των στόχων [του άρθρου III-188 (πρώην άρθρου 1)]. Η διαπραγμάτευση και η σύναψη των συμφωνιών αυτών γίνεται σύμφωνα με το άρθρο [III-222 (πρώην άρθρο 33)] του παρόντος Τίτλου.

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διεξάγουν διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.
5. Συγκροτείται ένα Ευρωπαϊκό Σώμα Εθελοντών Ανθρωπιστικής Βοήθειας, για να παράσχει ένα πλαίσιο για τις κοινές συμβολές των νέων Ευρωπαίων στις ανθρωπιστικές δράσεις της Ένωσης. Εκδίδεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, ευρωπαϊκός νόμος για τον καθορισμό του νομικού καθεστώτος και της λειτουργίας του Σώματος αυτού.
6. Η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προαγωγή του συντονισμού των δράσεων της Ένωσης με εκείνες των κρατών μελών, με στόχο την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και της συμπληρωματικότητας των μηχανισμών παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας της Ένωσης και των κρατών μελών.
7. Η Ένωση μεριμνά ώστε οι ανθρωπιστικές δράσεις της να είναι συντονισμένες και συνεπείς με τις δράσεις των διεθνών οργανώσεων και οργανισμών, ιδίως εκείνων που αποτελούν μέρος του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο III-219 (πρώην άρθρο 31)

1. Όταν μια απόφαση σχετικά με θέση ή δράση της Ένωσης, η οποία ελήφθη σύμφωνα με τις διατάξεις περί κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας του Κεφαλαίου I του παρόντος Τίτλου, προβλέπει τη μερική ή ολοκληρωτική μείωση ή διακοπή των οικονομικών και χρηματοοικονομικών σχέσεων με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία έπειτα από κοινή πρόταση του Υπουργού Εξωτερικών και της Επιτροπής, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα και ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
2. Στους τομείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο μπορεί να λαμβάνει, με την ίδια διαδικασία, περιοριστικά μέτρα έναντι φυσικών ή νομικών προσώπων, μη κρατικών ομάδων ή οντοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Άρθρο III-220 (πρώην άρθρο 32)

1. Η Ένωση μπορεί να **συνάπτει συμφωνίες δεσμεύεται με τη σύναψη συμφωνιών** με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς όταν το προβλέπει το Σύνταγμα ~~στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το προβλέπουν οι διατάξεις του Συντάγματος~~ ή όταν η σύναψη αυτής της συμφωνίας **είναι αναγκαία για την επίτευξη στόχου της Ένωσης, προβλέπεται σε νομοθετική πράξη της Ένωσης ή επηρεάζει εσωτερική πράξη της Ένωσης.**
- ~~2. Η Ένωση μπορεί να συνάπτει συμφωνίες σύνδεσης με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς. Οι εν λόγω συμφωνίες συνιστούν σύνδεση, η οποία συνεπάγεται αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις, κοινές δράσεις και ειδικές διαδικασίες, με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς.~~
- ~~3. Η Ένωση μπορεί να συνάπτει διεθνείς συμφωνίες των οποίων η σύναψη είναι αναγκαία για την επίτευξη στόχου της Ένωσης, προβλέπεται σε νομοθετική πράξη της Ένωσης ή επηρεάζει εσωτερική πράξη της Ένωσης.~~
- 2.4. Οι συμφωνίες που συνάπτονται από την Ένωση δεσμεύουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης και τα κράτη μέλη.

Άρθρο III-221 (πρώην άρθρο 32α)

1. Η Ένωση μπορεί να συνάπτει συμφωνίες σύνδεσης με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς. Οι εν λόγω συμφωνίες συνιστούν σύνδεση, η οποία συνεπάγεται αμοιβαία δικαιώματα και υποχρεώσεις, κοινές δράσεις και ειδικές διαδικασίες, με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο III-222 (πρώην άρθρο 33)

1. ~~του παρόντος τίτλου~~, Για τη διαπραγμάτευση και σύναψη των συμφωνιών μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών ακολουθείται η ακόλουθη διαδικασία.
2. Το Συμβούλιο εγκρίνει την έναρξη διαπραγματεύσεων, εκδίδει οδηγίες διαπραγμάτευσης και συνάπτει τις συμφωνίες.
3. Η Επιτροπή, ή ο Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης όταν η συμφωνία αφορά αποκλειστικά ή κυρίως την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας, υποβάλλει συστάσεις στο Συμβούλιο, το οποίο ~~επιτρέπει την έναρξη διαπραγματεύσεων την εξουσιοδοτεί να αρχίσει διαπραγματεύσεις. Η Επιτροπή και ο Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης υποβάλλουν, κατά περίπτωση, κοινές συστάσεις.~~
4. Το Συμβούλιο ορίζει, στο πλαίσιο της απόφασης έγκρισης των διαπραγματεύσεων και ανάλογα με το αντικείμενο της μελλοντικής συμφωνίας, το διαπραγματευτή ή τον προϊστάμενο της διαπραγματευτικής ομάδας της Ένωσης.
5. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων [του άρθρου III-212 (πρώην άρθρου 24)], το Συμβούλιο μπορεί να απευθύνει διαπραγματευτικές οδηγίες στο διαπραγματευτή της συμφωνίας και μπορεί να ορίζει ειδική επιτροπή, σε διαβούλευση με την οποία πρέπει να διεξαχθούν οι διαπραγματεύσεις.
6. Έπειτα από πρόταση του διαπραγματευτή της συμφωνίας το Συμβούλιο αποφασίζει την υπογραφή της και ενδεχομένως την προσωρινή εφαρμογή της πριν από την έναρξη ισχύος.
7. Το Συμβούλιο συνάπτει τη συμφωνία έπειτα από πρόταση του διαπραγματευτή της συμφωνίας. Εκτός από τις συμφωνίες που αφορούν αποκλειστικά την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, το Συμβούλιο συνάπτει τις συμφωνίες μόνο έπειτα από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατυπώνει τη γνώμη του μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει το Συμβούλιο ανάλογα με το επείγον του ζητήματος. Ελλείψει γνώμης μέσα στην προθεσμία αυτή, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίζει. Η σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απαιτείται ~~επείγουσας~~ προκειμένου περί συμφωνιών σύνδεσης, **στην** ~~σε~~ περίπτωση προσχώρησης της Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών καθώς και για τις συμφωνίες που δημιουργούν ειδικό θεσμικό πλαίσιο και οργανώνουν διαδικασίες συνεργασίας, τις συμφωνίες που έχουν σημαντικές δημοσιονομικές επιπτώσεις για την Ένωση και τις συμφωνίες που καλύπτουν τομείς στους οποίους εφαρμόζεται η νομοθετική διαδικασία. Σε επείγουσες περιπτώσεις, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορούν να συμφωνούν προθεσμία για τη σύμφωνη γνώμη.
8. Κατά παρέκκλιση από τις προηγούμενες διατάξεις, το Συμβούλιο μπορεί, κατά τη σύναψη συμφωνίας, να εξουσιοδοτεί τον διαπραγματευτή της συμφωνίας να εγκρίνει εξ ονόματος της Ένωσης τις τροποποιήσεις, εφόσον προβλέπεται από τη συμφωνία ότι οι τροποποιήσεις αυτές πρέπει να εγκρίνονται με απλοποιημένη διαδικασία ή μέσω ενός οργάνου που συνιστάται από την εν λόγω συμφωνία· το Συμβούλιο μπορεί να εξαρτά την εξουσιοδότηση αυτή από ορισμένους ειδικούς όρους.
9. Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία. Αποφασίζει ωστόσο ομόφωνα όταν η συμφωνία αφορά τομέα για τον οποίο απαιτείται ομοφωνία για τη θέσπιση **πράξης της Ένωσης** ~~εσωτερικών κανόνων~~ καθώς και προκειμένου περί συμφωνιών σύνδεσης και **στην** ~~σε~~ περίπτωση προσχώρησης **της Ένωσης** στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

10. Το Συμβούλιο, έπειτα από πρόταση του Υπουργού Εξωτερικών της Ένωσης ή της Επιτροπής, αποφασίζει την αναστολή της εφαρμογής συμφωνίας και καθορίζει τις θέσεις που θα υιοθετηθούν εξ ονόματος της Ένωσης σε όργανο που συνιστάται από συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να λάβει αποφάσεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα, με εξαίρεση τις αποφάσεις που συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας.
11. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται αμέσως και εμπεριστατωμένα ~~σε σχετικά με όλα τα στάδια της διαδικασίας που περιγράφεται στο παρόν άρθρο.~~
12. ~~Ένα κράτος μέλος, το~~ Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ~~ή η Επιτροπή, η~~ Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή κράτος μέλος μπορούν να ζητούν προηγουμένως από το Δικαστήριο να γνωμοδοτήσει εάν η μελετώμενη συμφωνία συμβιβάζεται με τις διατάξεις του Συντάγματος ~~στις οποίες εκτείνεται η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.~~ Εάν η γνωμοδότηση του Δικαστηρίου είναι αρνητική, η μελετώμενη συμφωνία μπορεί να τεθεί σε ισχύ μόνο εάν αναθεωρηθεί το Σύνταγμα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο IV-6.

Άρθρο III-223 (πρώην άρθρο 34)

1. Κατά παρέκκλιση από [το άρθρο III-222 (πρώην άρθρο 33)], το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από σύσταση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή της Επιτροπής, μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με σκοπό να επιτύχει γενική συναίνεση σύμφωνα με το στόχο της σταθερότητας των τιμών και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικαστικές ρυθμίσεις της παραγράφου 3, να συνάπτει τυπικές συμφωνίες για ένα σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών για το ευρώ, έναντι μη ενωσιακών νομισμάτων. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από σύσταση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή της Επιτροπής, και μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με σκοπό να επιτύχει γενική συναίνεση σύμφωνα με το στόχο της σταθερότητας των τιμών, μπορεί να εγκρίνει, να προσαρμόσει ή να εγκαταλείψει τις κεντρικές ισοτιμίες του ευρώ εντός του συστήματος συναλλαγματικών ισοτιμιών. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την έγκριση, την προσαρμογή ή την εγκατάλειψη της κεντρικής ισοτιμίας του ευρώ.
2. Εφόσον δεν υπάρχει σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών έναντι ενός ή περισσότερων μη ενωσιακών νομισμάτων, κατά την έννοια της παραγράφου 1, το Συμβούλιο μπορεί, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία είτε μετά από σύσταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, είτε μετά από σύσταση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, να διατυπώνει γενικούς προσανατολισμούς για την πολιτική των συναλλαγματικών ισοτιμιών έναντι αυτών των νομισμάτων. Αυτοί οι γενικοί προσανατολισμοί δεν θίγουν τον πρωταρχικό στόχο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών, που είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών.
3. Κατά παρέκκλιση από [το άρθρο III-222 (πρώην άρθρο 33)], όταν χρειάζεται να διαπραγματευθεί η Ένωση συμφωνίες για νομισματικά ή συναλλαγματικά θέματα με ένα ή περισσότερα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία ύστερα από σύσταση της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αποφασίζει τη μεθόδευση των διαπραγματεύσεων και της σύναψης των συμφωνιών αυτών. Η μεθόδευση αυτή εξασφαλίζει ότι η Ένωση εκφράζει μια ενιαία θέση. Η Επιτροπή συμπράττει πλήρως στις διαπραγματεύσεις.

4. ~~Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεων με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, καθορίζει τη θέση της Ένωσης στο διεθνές πεδίο όσον αφορά τα θέματα που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την οικονομική και νομισματική Ένωση, καθώς και την εκπροσώπησή της, τηρουμένης της κατανομής των αρμοδιοτήτων που προβλέπεται στα άρθρα X [πρώην 99] και Y [πρώην 105].~~
- 4.5. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων και των συμφωνιών της Ένωσης για την οικονομική και νομισματική ένωση, τα κράτη μέλη μπορούν να διαπραγματεύονται στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΕΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Άρθρο III-224 (πρώην άρθρο 35)

1. Η Ένωση καθιερώνει κάθε χρήσιμη συνεργασία με τα Ηνωμένα Έθνη, το Συμβούλιο της Ευρώπης, τον Οργανισμό για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη και τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης.
2. Διασφαλίζει εξάλλου πρόσφορες σχέσεις με **οποιονδήποτε άλλο διεθνή οργανισμό-άλλους διεθνείς οργανισμούς.**
3. Ο Υπουργός Εξωτερικών της Ένωσης και η Επιτροπή αναλαμβάνουν την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο III-225 (πρώην άρθρο 36)

1. Οι αντιπροσωπίες της Ένωσης στις τρίτες χώρες και στους διεθνείς οργανισμούς διασφαλίζουν την εκπροσώπηση της Ένωσης.
2. Οι αντιπροσωπίες της Ένωσης ενεργούν υπό την εξουσία του Υπουργού Εξωτερικών της Ένωσης και σε στενή συνεργασία με τις αποστολές των κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΡΗΤΡΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Άρθρο III-226 (πρώην άρθρο X)

1. Βάσει κοινής προτάσεως του Υπουργού Εξωτερικών και της Επιτροπής, το Συμβούλιο εκδίδει **μια απόφαση** που καθορίζει ~~πλαίσιο~~ **τις λεπτομέρειες** της εφαρμογής της ρήτρας αλληλεγγύης η οποία αναφέρεται [στο άρθρο I-42]. ~~Οι πράξεις αυτές εκδίδονται σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του Συντάγματος.~~
- 2.2. Εάν ένα κράτος μέλος δεχθεί τρομοκρατική επίθεση **ή πληγεί από φυσική ή ανθρωπογενή καταστροφή**, τα λοιπά κράτη μέλη του παρέχουν αρωγή κατ' αίτηση των πολιτικών αρχών του. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη συντονίζονται στο πλαίσιο του Συμβουλίου.
- 3.3. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου το Συμβούλιο επικουρείται από την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας, **με τη στήριξη των δομών που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο της πολιτικής κοινής ασφάλειας και άμυνας**, και από την ~~Επιχειρησιακή~~ επιτροπή ~~Εσωτερικής Ασφάλειας~~, **η οποία προβλέπεται [στο άρθρο III-157 (πρώην άρθρο 5, ΔΕΥ)]** που του υποβάλλουν ενδεχομένως κοινές γνώμες.
- 4.4. Για να μπορεί να ενεργεί αποτελεσματικά ή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προβαίνει ~~βάσει έκθεσης του Συμβουλίου~~ σε τακτική αξιολόγηση των απειλών που αντιμετωπίζει η Ένωση.

ΤΙΤΛΟΣ VI
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I
ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η διατύπωση ορισμένων άρθρων του Μέρους ΙΙΙ για τα Όργανα εξαρτάται από τα αποτελέσματα των συζητήσεων της Συνέλευσης σχετικά με τα αντίστοιχα κείμενα του Μέρους Ι. Επιπλέον, ούτε η Συνέλευση δεν είχε ακόμη την ευκαιρία να συζητήσει τα άρθρα του Μέρους ΙΙΙ για τα Όργανα, ούτε κάποια ομάδα εργασίας (με εξαίρεση τα κείμενα για το Δικαστήριο). Συνεπώς, τα άρθρα που ακολουθούν βασίζονται σε μεγάλο βαθμό σε υπάρχοντα κείμενα, και όσον αφορά τομείς όπου το περιεχόμενο ενδέχεται να συνδέεται άμεσα με τις διατάξεις του Μέρους Ι για τα Όργανα, τα άρθρα παραμένουν κενά.

Η διάρθρωση του άρθρου αυτού αναδιοργανώθηκε ελαφρώς, και οι οριζόντιες διατάξεις τοποθετήθηκαν στο τέλος των άρθρων των σχετικών με τα επιμέρους Όργανα. Υπάρχει ένα νέο σύντομο άρθρο στο Τμήμα 1 που περιέχει διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (άρθρο ΙΙΙ-239), και οι δύο συμβουλευτικές επιτροπές (Επιτροπή των Περιφερειών και Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή) τοποθετήθηκαν μαζί σε ένα ενιαίο Τμήμα. Το Τμήμα 4 για τις οριζόντιες διατάξεις περιλαμβάνει τη λεπτομερή περιγραφή της νομοθετικής διαδικασίας (με ελάχιστονες τροποποιήσεις διατύπωσης), καθώς και άρθρα για τη διαφάνεια και τη χρηστή διοίκηση. Οι επιμέρους διατάξεις για τις αποδοχές του προσωπικού των Οργάνων και οργανισμών της Ένωσης τοποθετήθηκαν επίσης μαζί σε ένα ενιαίο ενοποιημένο άρθρο του Τμήματος αυτού.

ΣΧΕΔΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ

Υποτμήμα 1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Άρθρο III-227 (πρώην άρθρο 190)

1. *(Σύνθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)*
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καταρτίζει σχέδιο ευρωπαϊκού νόμου για την εκλογή των μελών του με άμεση και καθολική ψηφοφορία κατά ενιαία διαδικασία σε όλα τα κράτη μέλη ή σύμφωνα με κοινές αρχές όλων των κρατών μελών.

Το Συμβούλιο, μετά από έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το οποίο αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών από τα οποία απαρτίζεται, εκδίδει το νόμο που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο που συνιστά στα κράτη μέλη να αποδεχθούν σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

2. Ένας ευρωπαϊκός νόμος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που εκδίδεται με δική του πρωτοβουλία, θεσπίζει τους κανόνες και τους γενικούς όρους που θα διέπουν την εκπλήρωση των καθηκόντων των μελών του. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφασίζει αφού ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής και με την έγκριση του Συμβουλίου. Κάθε κανόνας ή όρος σχετικά με το φορολογικό καθεστώς των μελών ή των πρώην μελών υπάγεται στην ομοφωνία στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

Άρθρο III-228 (πρώην άρθρο 191)

Κατ' εφαρμογήν του άρθρου [I-45] του Συντάγματος, ο ευρωπαϊκός νόμος καθορίζει το καθεστώς των πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και ιδίως τους κανόνες για τη χρηματοδότησή τους.

Άρθρο III-229 (πρώην άρθρο 192)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί, με την πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν, να ζητάει από την Επιτροπή να υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις για θέματα για τα οποία χρειάζεται κατά τη γνώμη του να εκπονηθούν πράξεις της Ένωσης προκειμένου να υλοποιηθεί το Σύνταγμα. Εάν η Επιτροπή δεν υποβάλει πρόταση, κοινοποιεί τους σχετικούς λόγους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο III-230 (πρώην άρθρο 193)

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί, αιτήσει του ενός τετάρτου των μελών που το απαρτίζουν, να συνιστά προσωρινή εξεταστική επιτροπή για να εξετάσει, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων που έχουν δοθεί από το Σύνταγμα σε άλλα όργανα ή οργανισμούς, τις καταγγελίες παραβάσεων ή κακής διοίκησης κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, εκτός εάν τα καταγγελλόμενα γεγονότα εκδικάζονται ενώπιον δικαστηρίου και για όσο χρονικό διάστημα δεν έχει ολοκληρωθεί η δικαστική διαδικασία.

Η προσωρινή εξεταστική επιτροπή παύει να υφίσταται από τη στιγμή που καταθέτει την έκθεσή της.

Οι λεπτομερείς διατάξεις άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων καθορίζονται με ευρωπαϊκό νόμο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που εκδίδεται με δική του πρωτοβουλία. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφασίζει μετά τη γνωμοδότηση της Επιτροπής και την έγκριση του Συμβουλίου.

Άρθρο III-231 (πρώην άρθρο 194)

Οι πολίτες της Ένωσης, καθώς και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την καταστατική του έδρα σε κράτος μέλος, δικαιούνται να υποβάλλουν, ατομικά ή από κοινού με άλλους πολίτες ή πρόσωπα, αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για θέμα που υπάγεται στους τομείς δραστηριοτήτων της Ένωσης και το οποίο τους αφορά άμεσα.

Άρθρο III-232 (πρώην άρθρο 195)

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ορίζει με δική του πρωτοβουλία ευρωπαϊό διαμεσολαβητή. Ο ευρωπαίος διαμεσολαβητής είναι εξουσιοδοτημένος να παραλαμβάνει τις καταγγελίες όλων των πολιτών της Ένωσης ή των φυσικών ή νομικών προσώπων που κατοικούν ή έχουν την καταστατική τους έδρα σε κράτος μέλος, σχετικά με περιπτώσεις κακής διοίκησης στα πλαίσια της δράσης των οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης, με εξαίρεση το Δικαστήριο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών του καθηκόντων.

Στα πλαίσια των καθηκόντων του, ο ευρωπαίος διαμεσολαβητής διεξάγει τις έρευνες που κρίνει δικαιολογημένες είτε με δική του πρωτοβουλία είτε βάσει των καταγγελιών που του έχουν υποβληθεί απευθείας ή μέσω μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκτός εάν για τα καταγγελλόμενα γεγονότα έχει ή είχε κινηθεί δικαστική διαδικασία. Εάν ο ευρωπαίος διαμεσολαβητής διαπιστώσει περίπτωση κακής διοίκησης, υποβάλλει το θέμα στο οικείο όργανο, το οποίο διαθέτει προθεσμία τριών μηνών για να εκθέσει τη γνώμη του στο διαμεσολαβητή. Ο ευρωπαίος διαμεσολαβητής διαβιβάζει εν συνεχεία έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και προς το οικείο όργανο. Ο καταγγέλλων ενημερώνεται για το αποτέλεσμα των ερευνών αυτών.

Ο ευρωπαίος διαμεσολαβητής συντάσσει ετήσια έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα των ερευνών του.

2. Ο ευρωπαίος διαμεσολαβητής διορίζεται μετά από κάθε εκλογή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου. Η θητεία του δύναται να ανανεωθεί.

Το Δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει τον ευρωπαϊό διαμεσολαβητή από τα καθήκοντά του αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εάν παύσει να πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του ή εάν διαπράξει βαρύ παράπτωμα.

3. Ο ευρωπαϊός διαμεσολαβητής ασκεί τα καθήκοντά του με πλήρη ανεξαρτησία. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του, δεν ζητά ούτε δέχεται υποδείξεις από κανένα οργανισμό. Ο ευρωπαϊός διαμεσολαβητής δεν μπορεί, κατά τη διάρκεια των καθηκόντων του, να ασκεί καμία άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη.

4. Ένας νόμος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τον οποίο εκδίδει με δική του πρωτοβουλία, καθορίζει το καθεστώς και τους γενικούς όρους της άσκησης των καθηκόντων του ευρωπαϊού διαμεσολαβητή. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφασίζει μετά από γνώμη της Επιτροπής και με την έγκριση του Συμβουλίου.

Άρθρο III-233 (πρώην άρθρο 196)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνέρχεται σε ετήσια σύνοδο αυτοδικαίως τη δεύτερη Τρίτη του Μαρτίου.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να συνέλθει σε έκτακτη περίοδο συνόδου, αν το ζητήσει η πλειοψηφία των μελών του, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή.

Άρθρο III-234 (πρώην άρθρο 197)

Τα μέλη της Επιτροπής δύνανται να μετέχουν σε όλες τις συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ακούονται εξ ονόματος της Επιτροπής όποτε ζητήσουν το λόγο.

Η Επιτροπή απαντά προφορικά ή γραπτώς στις ερωτήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή των μελών του.

Το Συμβούλιο ακούεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με τον κανονισμό του.

Άρθρο III-235 (πρώην άρθρο 198)

Εκτός αντιθέτων διατάξεων του Συντάγματος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφασίζει με την πλειοψηφία των ψηφισάντων. Ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορίζει την απαρτία.

Άρθρο III-236 (πρώην άρθρο 199)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεσπίζει τον κανονισμό του αποφασίζοντας με την πλειοψηφία των μελών του.

Τα πρακτικά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δημοσιεύονται κατά τις διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού.

Άρθρο ΙΙΙ-237 (πρώην άρθρο 200)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συζητεί σε δημόσια συνεδρίαση την ετήσια γενική έκθεση που του υποβάλλει η Επιτροπή.

Άρθρο ΙΙΙ-238 (πρώην άρθρο 201)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν δύναται να αποφασίσει επί προτάσεως δυσπιστίας κατά της δραστηριότητας της Επιτροπής, πριν παρέλθουν τρεις τουλάχιστον ημέρες μετά την υποβολή της, και μόνο με φανερή ψηφοφορία.

Αν η πρόταση δυσπιστίας γίνει δεκτή με την πλειοψηφία των δύο τρίτων των ψηφισάντων και την πλειοψηφία των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τα μέλη της Επιτροπής οφείλουν να παραιτηθούν συλλογικώς. Μέχρις ότου αντικατασταθούν, σύμφωνα με το [άρθρο ΙΙΙ-245], εξακολουθούν να διεκπεραιώνουν τις τρέχουσες υποθέσεις. Στην περίπτωση αυτή, η θητεία των μελών της Επιτροπής που διορίζονται σε αντικατάστασή τους λήγει την ημερομηνία που θα είχε λήξει η θητεία των μελών της Επιτροπής που εξαναγκάστηκαν σε συλλογική παραίτηση.

Υποτμήμα 2 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Άρθρο ΙΙΙ-239 (νέο)

Σε περίπτωση ψηφοφορίας, κάθε μέλος του Συμβουλίου δύναται να αντιπροσωπεύσει ένα μόνο από τα λοιπά μέλη. Οι αποχές παρόντων ή αντιπροσωπευομένων μελών δεν εμποδίζουν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να αποφασίσει όταν απαιτείται ομοφωνία.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθορίζει με απλή πλειοψηφία τους ιδιαίτερους διαδικαστικούς κανόνες του.

Ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου μπορεί να κληθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προκειμένου να μιλήσει.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επικουρείται από τη Γραμματεία που αναφέρεται στο άρθρο ΙΙΙ-242.

Υποτμήμα 3 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Άρθρο ΙΙΙ-240 (πρώην άρθρα 203 και 204)

(Προεδρία του Συμβουλίου)

Άρθρο ΙΙΙ-241 (πρώην άρθρα 205 και 206).

Σε περίπτωση ψηφοφορίας, κάθε μέλος του Συμβουλίου δύναται να αντιπροσωπεύσει ένα μόνο από τα λοιπά μέλη.

Για τις αποφάσεις που απαιτούν απλή πλειοψηφία, το Συμβούλιο αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν.

Οι αποχές παρόντων ή αντιπροσωπευομένων μελών δεν εμποδίζουν το Συμβούλιο να αποφασίσει όταν απαιτείται ομοφωνία.

Άρθρο ΙΙΙ-242 (πρώην άρθρο 207)

1. Μια επιτροπή αποτελούμενη από τους Μόνιμους Αντιπροσώπους των κρατών μελών έχει ως έργο την προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου και την εκτέλεση των εντολών που της ανατίθενται από το Συμβούλιο. Η επιτροπή δύναται να λαμβάνει διαδικαστικές αποφάσεις στις περιπτώσεις που προβλέπονται στον εσωτερικό κανονισμό του Συμβουλίου.

2. Το Συμβούλιο επικουρείται από Γενική Γραμματεία, υπό την ευθύνη ενός Γενικού Γραμματέα.

Το Συμβούλιο αποφασίζει με απλή πλειοψηφία σχετικά με την οργάνωση της Γενικής Γραμματείας.

3. Το Συμβούλιο θεσπίζει με απλή πλειοψηφία τον εσωτερικό του κανονισμό.

Άρθρο ΙΙΙ-243 (πρώην άρθρο 208)

Το Συμβούλιο δύναται, με απλή πλειοψηφία, να ζητήσει από την Επιτροπή να διεξαγάγει τις κατά την άποψή του πρόσφορες έρευνες για την πραγματοποίηση των κοινών σκοπών και να του υποβάλει τις κατάλληλες προτάσεις. Εάν η Επιτροπή δεν υποβάλει πρόταση, γνωστοποιεί τους σχετικούς λόγους στο Συμβούλιο.

Άρθρο ΙΙΙ-244 (πρώην άρθρο 209)

Το Συμβούλιο θεσπίζει, με δική του πρωτοβουλία και με απλή πλειοψηφία, τις ευρωπαϊκές αποφάσεις που καθορίζουν το νομικό καθεστώς των επιτροπών που προβλέπονται στο Σύνταγμα και αποφασίζει μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή.

Υποτήμα 4 Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρο ΙΙΙ-245 (πρώην άρθρο 213 § 1, και πρώην άρθρο 214)

1. *(Διαδικασίες διορισμού των μελών της Επιτροπής).*
2. Μόνον οι έχοντες την ιθαγένεια των κρατών μελών δύνανται να είναι μέλη της Επιτροπής.

Άρθρο ΙΙΙ-246 (πρώην άρθρο 213 παράγραφος 2)

Τα μέλη της Επιτροπής απέχουν από κάθε πράξη ασυμβίβαστη προς το χαρακτήρα των καθηκόντων τους. Κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να σέβεται την αρχή αυτή και να μην επιδιώκει να επηρεάζει τα μέλη της Επιτροπής κατά την εκτέλεση του έργου τους.

Τα μέλη της Επιτροπής δεν δύνανται, κατά τη διάρκεια της θητείας τους να ασκούν οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη. Αναλαμβάνουν επισήμως την υποχρέωση, κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους, να τηρούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους και μετά τη λήξη αυτής τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους, και ιδίως τα καθήκοντα εντιμότητας και διακριτικότητας ως προς την αποδοχή, μετά τη λήξη της θητείας τους, ορισμένων θέσεων ή ορισμένων πλεονεκτημάτων. Σε περίπτωση παράβασης των υποχρεώσεων αυτών, το Δικαστήριο, αιτήσε του Συμβουλίου, που αποφασίζει με απλή πλειοψηφία, ή της Επιτροπής, δύνανται, αναλόγως της περιπτώσεως, να απαλλάξει από τα καθήκοντά του το ενδιαφερόμενο μέλος, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου (ΙΙΙ-248), ή να αποφασίσει την έκπτωσή του από το δικαίωμα συνταξιοδότησης ή από άλλες αντ' αυτού παροχές.

Άρθρο ΙΙΙ-247 (πρώην άρθρο 215)

1. Εκτός των τακτικών ανανεώσεων και των θανάτων, τα καθήκοντα μέλους της Επιτροπής λήγουν ατομικώς κατόπιν παραιτήσεως ή απαλλαγής από αυτά. Ένα μέλος της Επιτροπής υποβάλλει την παραίτησή του, εφόσον του το ζητήσει ο Πρόεδρος, κατόπιν εγκρίσεως του σώματος.

(Διαδικασίες για την αντικατάσταση του Προέδρου ή ενός μέλους της Επιτροπής)

Άρθρο ΙΙΙ-248 (πρώην άρθρο 216)

Κάθε μέλος της Επιτροπής, αν δεν πληροί πλέον τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την άσκηση των καθηκόντων του ή αν διαπράξει βαρύ παράπτωμα, δύνανται να απαλλάσσεται των καθηκόντων του από το Δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως του Συμβουλίου, που αποφασίζει με απλή πλειοψηφία, ή της Επιτροπής.

Άρθρο ΙΙΙ-249 (πρώην άρθρο 217)

Οι αρμοδιότητες της Επιτροπής διαρθρώνονται και κατανέμονται μεταξύ των μελών της από τον Πρόεδρό της, με την επιφύλαξη του άρθρου Ι-26. Ο Πρόεδρος μπορεί να προβαίνει σε ανακατανομή των αρμοδιοτήτων αυτών κατά τη διάρκεια της θητείας. Τα μέλη της Επιτροπής ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται από τον Πρόεδρο υπό την εποπτεία του τελευταίου.

Άρθρο ΙΙΙ-250 (νέο)

(Άλλες διατάξεις που αφορούν την Επιτροπή).

Άρθρο ΙΙΙ-251 (πρώην άρθρο 218)

Η Επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της προς εξασφάλιση της λειτουργίας της και της λειτουργίας των υπηρεσιών της. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον κανονισμό αυτόν.

Άρθρο ΙΙΙ-252 (πρώην άρθρο 219)

Η Επιτροπή αποφασίζει με την πλειοψηφία των μελών της. Ο εσωτερικός κανονισμός ορίζει την απαρτία.

Άρθρο ΙΙΙ-253 (πρώην άρθρο 212)

Η Επιτροπή δημοσιεύει ετησίως, ένα μήνα πριν από την έναρξη της συνόδου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, γενική έκθεση σχετικά με τη δραστηριότητα της Ένωσης.

Υποτμήμα 5 ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΒΛΕΠΕ ΕΓΓΡΑΦΟ CONV 734/03

Υποτμήμα 6 ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Άρθρο ΙΙΙ-286 (πρώην άρθρο 248)

1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο ελέγχει τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και των εξόδων της Ένωσης. Ελέγχει επίσης τους λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και εξόδων κάθε οργανισμού ιδρυομένου από την Ένωση, στο βαθμό που η ιδρυτική πράξη δεν αποκλείει τον έλεγχο αυτό.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο εγχειρίζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δήλωση που βεβαιώνει την ακρίβεια των λογαριασμών και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών πράξεων, η οποία δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η δήλωση αυτή είναι δυνατόν να συμπληρώνεται από ειδικές εκτιμήσεις για κάθε σημαντικό τομέα της δραστηριότητας της Ένωσης.

2. Το Ελεγκτικό Συνέδριο ελέγχει τη νομιμότητα και την κανονικότητα της πραγματοποιήσεως των εσόδων και εξόδων και εξακριβώνει τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση. Ενεργώντας κατά τον τρόπο αυτό, το Ελεγκτικό Συνέδριο αναφέρει ειδικότερα οποιαδήποτε παρατυπία.

Ο έλεγχος των εσόδων διενεργείται βάσει των ποσών που βεβαιώνονται ως οφειλόμενα και των ποσών που πράγματι καταβάλλονται στην Ένωση.

Ο έλεγχος των εξόδων διενεργείται βάσει των αναληφθεισών υποχρεώσεων και των πραγματοποιηθεισών πληρωμών.

Οι έλεγχοι αυτοί δύνανται να διενεργούνται προ του κλεισίματος των λογαριασμών του σχετικού οικονομικού έτους.

3. Ο έλεγχος πραγματοποιείται βάσει εγγράφων και, εν ανάγκη, επιτόπου στα άλλα όργανα της Ένωσης, στις εγκαταστάσεις κάθε οργανισμού που διαχειρίζεται έσοδα ή έξοδα για λογαριασμό της Ένωσης και στα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου που λαμβάνει πληρωμές από τον προϋπολογισμό. Ο έλεγχος στα κράτη μέλη ασκείται σε συνεργασία με τα εθνικά ελεγκτικά όργανα, ή, εάν αυτά δεν έχουν τις αναγκαίες αρμοδιότητες, με τις αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες. Το Ελεγκτικό Συνέδριο και τα εθνικά ελεγκτικά όργανα των κρατών μελών συνεργάζονται με πνεύμα εμπιστοσύνης, διατηρώντας παράλληλα την ανεξαρτησία τους. Τα όργανα αυτά ή οι υπηρεσίες αυτές γνωρίζουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο εάν προτίθενται να συμμετάσχουν στον έλεγχο.

Τα άλλα όργανα της Ένωσης, κάθε οργανισμός που διαχειρίζεται έσοδα ή έξοδα για λογαριασμό της Ένωσης, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λαμβάνει πληρωμές από τον προϋπολογισμό, και τα εθνικά ελεγκτικά όργανα, ή, αν αυτά δεν έχουν τις αναγκαίες αρμοδιότητες, οι αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες, διαβιβάζουν στο Ελεγκτικό Συνέδριο, μετά από αίτησή του, κάθε αναγκαίο έγγραφο ή πληροφορία για την εκπλήρωση της αποστολής του.

Όσον αφορά τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για τη διαχείριση των εσόδων και εξόδων της Ένωσης, τα δικαιώματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου για πρόσβαση σε πληροφορίες που κατέχει η Τράπεζα διέπονται από συμφωνία μεταξύ του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Τράπεζας και της Επιτροπής. Ωστόσο, ελλείψει συμφωνίας, το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που απαιτούνται για τον έλεγχο των εξόδων και εσόδων της Ένωσης τα οποία διαχειρίζεται η Τράπεζα.

4. Το Ελεγκτικό Συνέδριο καταρτίζει ετήσια έκθεση μετά το κλείσιμο κάθε οικονομικού έτους. Η έκθεση αυτή διαβιβάζεται στα άλλα όργανα της Ένωσης και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις των οργάνων αυτών στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο δύναται εξ άλλου να υποβάλλει οποτεδήποτε παρατηρήσεις, ιδίως υπό μορφή ειδικών εκθέσεων επί ειδικών ζητημάτων και να γνωμοδοτεί μετά από αίτηση ενός από τα άλλα όργανα της Ένωσης.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο εγκρίνει τις ετήσιες ή ειδικές εκθέσεις ή τις γνωμοδοτήσεις του με την πλειοψηφία των μελών του. Μπορεί, ωστόσο, να συνιστά στους κόλπους του τμήματα προκειμένου να εγκρίνουν ορισμένες κατηγορίες εκθέσεων ή γνωμοδοτήσεων, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον εσωτερικό κανονισμό του.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο επικουρεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατά τον έλεγχο της εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό του. Αποφασίζει μετά από έγκριση του Συμβουλίου.

Άρθρο III-287 (πρώην άρθρο 247)

1. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιλέγονται μεταξύ προσωπικοτήτων που υπηρετούν ή έχουν υπηρετήσει στις χώρες τους σε όργανα εξωτερικού ελέγχου ή διαθέτουν ειδικά προσόντα για το λειτουργήμα αυτό. Οφείλουν να παρέχουν πλήρη εγγύηση ανεξαρτησίας.

2. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου διορίζονται για περίοδο έξι ετών. Η θητεία τους ανανεώνεται. Το Συμβούλιο εκδίδει με δική του πρωτοβουλία απόφαση στην οποία ορίζεται ο κατάλογος των μελών, ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με τις προτάσεις που υποβάλλει κάθε κράτος μέλος. Αποφασίζει μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου εκλέγουν μεταξύ τους τον Πρόεδρό τους, για περίοδο τριών ετών. Η θητεία του ανανεώνεται.

3. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία προς το γενικό συμφέρον της Ένωσης.

Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους, δεν ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από καμία κυβέρνηση ή άλλον οργανισμό. Απέχουν από κάθε ενέργεια ασυμβίβαστη με τα καθήκοντά τους.

4. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν δύνανται, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, να ασκούν οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη ή μη. Αναλαμβάνουν επισήμως την υποχρέωση, κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους, να τηρούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους και μετά τη λήξη αυτής τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους, και ιδίως τις υποχρεώσεις εντιμότητας και διακριτικότητας ως προς την αποδοχή, μετά την αποχώρησή τους, ορισμένων θέσεων ή ορισμένων πλεονεκτημάτων.

5. Εκτός των τακτικών ανανεώσεων και των θανάτων, τα καθήκοντα μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου λήγουν είτε ατομικώς δια παραιτήσεως είτε δι' απαλλαγής εξ αυτών που κηρύσσεται από το Δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7.

Το μέλος που αποχωρεί αντικαθίσταται για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του.

Εκτός της περιπτώσεως της απαλλαγής από τα καθήκοντά τους, τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου παραμένουν εν υπηρεσία μέχρις ότου αντικατασταθούν.

6. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου δύνανται να απαλλάσσονται των καθηκόντων τους ή να κηρύσσονται έκπτωτα του δικαιώματος προς σύνταξη ή άλλων αντ' αυτού ωφελημάτων μόνον αν το Δικαστήριο διαπιστώσει, κατόπιν αιτήσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ότι έπαυσαν να ανταποκρίνονται προς τις απαιτούμενες προϋποθέσεις ή να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της θέσεώς τους.

ΤΜΗΜΑ 2

ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Υποτήμα 1 Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Άρθρο III-288 (πρώην άρθρο 263)

(Σύνθεση της Επιτροπής των περιφερειών)

Τα μέλη της Επιτροπής των Περιφερειών, καθώς και ισάριθμοι αναπληρωτές, διορίζονται για πέντε έτη. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί. Το Συμβούλιο εκδίδει με δική του πρωτοβουλία την ευρωπαϊκή απόφαση η οποία ορίζει τον κατάλογο των μελών και των αναπληρωτών τους, ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με τις προτάσεις που υποβάλλει κάθε κράτος μέλος. Κατά τη λήξη της θητείας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, δυνάμει της οποίας έχουν προταθεί, η θητεία των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών λήγει αυτομάτως και τα μέλη αντικαθίστανται για το υπόλοιπο της εν λόγω θητείας με την ίδια διαδικασία. Κανένα μέλος της Επιτροπής των Περιφερειών δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο III-289 (πρώην άρθρο 264)

Η Επιτροπή των Περιφερειών διορίζει μεταξύ των μελών της τον Πρόεδρο και το προεδρείο της για περίοδο δύομισι ετών.

Θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Η Επιτροπή των Περιφερειών συγκαλείται από τον Πρόεδρό της αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Μπορεί επίσης να συνεδριάσει με δική της πρωτοβουλία.

Άρθρο III-290 (πρώην άρθρο 265)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή ζητούν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών στις περιπτώσεις που προβλέπονται από το Σύνταγμα και σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, ιδίως εφόσον πρόκειται για διασυνοριακή συνεργασία, και εφόσον τούτο κρίνεται σκόπιμο από το ένα από τα όργανα αυτά.

Εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή το κρίνουν αναγκαίο, τάσσουν στην Επιτροπή των Περιφερειών προθεσμία ενός τουλάχιστον μηνός για να υποβάλει τη γνώμη της· η προθεσμία υπολογίζεται από τη γνωστοποίηση στον Πρόεδρο της επιτροπής αυτής. Μετά την πάροδο της προθεσμίας, η έλλειψη της γνώμης δεν εμποδίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή την Επιτροπή να ενεργήσουν.

Όταν ζητείται γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής κατ' εφαρμογή του [άρθρου III-294], η Επιτροπή των Περιφερειών ενημερώνεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή την Επιτροπή γι' αυτήν την αίτηση γνώμης. Η Επιτροπή των Περιφερειών δύναται, εφόσον θεωρεί ότι διακυβεύονται συγκεκριμένα περιφερειακά συμφέροντα, να εκφέρει γνώμη σχετικά με το θέμα. Δύναται επίσης να εκφέρει γνώμη και με δική της πρωτοβουλία στις περιπτώσεις που το κρίνει σκόπιμο.

Η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών καθώς και τα πρακτικά των συσκέψεων, διαβιβάζονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή.

Υποτμήμα 2 Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρο III-291 (πρώην άρθρο 258)

(Σύνθεση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής)

Άρθρο III-292 (πρώην άρθρο 259)

Τα μέλη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής διορίζονται για περίοδο πέντε ετών. Η θητεία τους ανανεώνεται. Το Συμβούλιο εκδίδει με δική του πρωτοβουλία την ευρωπαϊκή απόφαση η οποία ορίζει τον κατάλογο των μελών, ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με τις προτάσεις που υποβάλλει κάθε κράτος μέλος.

Το Συμβούλιο αποφασίζει μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Δύναται να ζητήσει τη γνώμη των ευρωπαϊκών οργανώσεων των αντιπροσωπευτικών των διαφόρων κλάδων της οικονομικής και κοινωνικής ζωής και της κοινωνίας των πολιτών, οι οποίες ενδιαφέρονται για τη δραστηριότητα της Ένωσης.

Άρθρο III-293 (πρώην άρθρο 260)

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εκλέγει μεταξύ των μελών της τον Πρόεδρο και το προεδρείο της για περίοδο δυόμισι ετών.

Θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή συγκαλείται από τον Πρόεδρό της αιτήσει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου ή της Επιτροπής. Μπορεί επίσης να συνεδριάσει με δική της πρωτοβουλία.

Άρθρο III-294 (πρώην άρθρο 262)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή οφείλουν να ζητούν τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής στις περιπτώσεις που προβλέπει το Σύνταγμα. Σε κάθε άλλη περίπτωση δύναται να ζητούν τη γνώμη της. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή δύναται επίσης να λαμβάνει την πρωτοβουλία να διατυπώνει γνώμη.

Αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή το κρίνουν αναγκαίο, τάσσουν στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή προθεσμία τουλάχιστον ενός μηνός για να υποβάλει τη γνώμη της· η προθεσμία υπολογίζεται από τη γνωστοποίηση στον Πρόεδρο της επιτροπής αυτής. Μετά την πάροδο της προθεσμίας, η έλλειψη γνώμης δεν εμποδίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ή την Επιτροπή να ενεργήσουν.

Η γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και η γνώμη του αρμοδίου ειδικευμένου τμήματος, καθώς και τα πρακτικά των συσκέψεων, διαβιβάζονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή.

ΤΜΗΜΑ 3

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Άρθρο III-295 (πρώην άρθρο 266)

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει νομική προσωπικότητα.

Μέλη της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων είναι τα κράτη μέλη.

Το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων αποτελεί αντικείμενο πρωτοκόλλου. Ο ευρωπαϊκός νόμος μπορεί να τροποποιήσει τα άρθρα 4, 11 και 12 και το άρθρο 18, παράγραφος 5 του καταστατικού της Τράπεζας, είτε κατόπιν αιτήματος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας επενδύσεων μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή, είτε κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Άρθρο III-296 (πρώην άρθρο 267)

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει ως αποστολή να συμβάλλει στην ισόρροπη και απρόσκοπτη ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς για το συμφέρον της Ένωσης προσφεύγοντας στην κεφαλαιαγορά και στους ιδίους της πόρους. Για το σκοπό αυτόν, χωρίς να επιδιώκει κέρδος, διευκολύνει με την παροχή δανείων και εγγυήσεων τη χρηματοδότηση των κατωτέρω σχεδίων, σε όλους τους τομείς της οικονομίας :

- α) σχεδίων που αποβλέπουν στην αξιοποίηση των λιγότερο ανεπτυγμένων περιοχών,
- β) σχεδίων που αποσκοπούν στον εκσυγχρονισμό ή στη μετατροπή επιχειρήσεων ή στη δημιουργία νέων δραστηριοτήτων που συνεπάγεται η προοδευτική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς και που, λόγω της εκτάσεως ή της φύσεώς τους, δεν δύναται να καλυφθούν πλήρως από τα διαθέσιμα σε κάθε κράτος μέλος μέσα χρηματοδοτήσεως,
- γ) σχεδίων κοινού ενδιαφέροντος για περισσότερα κράτη μέλη που, λόγω της εκτάσεως ή της φύσεώς τους, δεν δύναται να καλυφθούν πλήρως από τα διαθέσιμα σε κάθε κράτος μέλος μέσα χρηματοδοτήσεως.

Η Τράπεζα, κατά την εκτέλεση της αποστολής της, διευκολύνει τη χρηματοδότηση επενδυτικών προγραμμάτων σε συνδυασμό με τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων της Ένωσης.

ΤΜΗΜΑ 4

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Άρθρο III-297 (πρώην άρθρο 250)

1. Όταν, δυνάμει της παρούσας Συνθήκης, θεσπίζεται πράξη του Συμβουλίου προτάσει της Επιτροπής, το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιεί την πρόταση αυτή μόνο ομόφωνα, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων [III-298, παράγραφοι 4 και 5, I-54 και III-306].
2. Εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει την πρότασή της καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπιση κοινοτικής πράξης.

Άρθρο III-298 (πρώην άρθρο 251)

1. Όταν δυνάμει του Συντάγματος, οι νόμοι ή οι νόμοι-πλαίσια εκδίδονται σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, εφαρμόζονται οι εξής διατάξεις.
2. Η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Πρώτη ανάγνωση

3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καθορίζει τη θέση του σε πρώτη ανάγνωση και τη διαβιβάζει στο Συμβούλιο.
4. Εάν το Συμβούλιο εγκρίνει τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκδίδεται η προτεινόμενη πράξη.
5. Εάν το Συμβούλιο δεν εγκρίνει τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθορίζει τη θέση του σε πρώτη ανάγνωση και τη διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
6. Το Συμβούλιο ενημερώνει πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τους λόγους που το οδήγησαν να υιοθετήσει τη θέση σε πρώτη ανάγνωση. Η Επιτροπή ενημερώνει πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη θέση της.

Δεύτερη ανάγνωση

7. Εάν, εντός τριών μηνών μετά τη διαβίβαση αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 - α) εγκρίνει τη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση ή δεν διατυπώσει γνώμη, η προτεινόμενη πράξη θεωρείται ότι εκδόθηκε,
 - β) απορρίψει με απόλυτη πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν τη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση, η προτεινόμενη πράξη θεωρείται ότι δεν εκδόθηκε,
 - γ) προτείνει, με απόλυτη πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν, τροπολογίες στη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση, το τροποποιημένο κείμενο διαβιβάζεται στη Συμβούλιο και στην Επιτροπή, η οποία γνωμοδοτεί για τις τροπολογίες αυτές,

8. Εάν, εντός τριών μηνών από την παραλαβή των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο αποφασίζοντας, με ειδική πλειοψηφία,
- α) εγκρίνει όλες αυτές τις τροπολογίες, η σχετική πράξη θεωρείται ότι εκδόθηκε,
- β) δεν εγκρίνει όλες τις τροπολογίες, ο πρόεδρος του Συμβουλίου, σε συμφωνία με τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συγκαλεί την επιτροπή συνδιαλλαγής εντός έξι εβδομάδων.
9. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα για τις τροπολογίες για τις οποίες η Επιτροπή έχει εκφέρει αρνητική γνώμη.

Συνδιαλλαγή

10. Η επιτροπή συνδιαλλαγής που αποτελείται από τα μέλη του Συμβουλίου ή τους αντιπροσώπους τους και ισάριθμους αντιπροσώπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχει ως αποστολή την επίτευξη συμφωνίας για ένα κοινό σχέδιο με ειδική πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου ή των αντιπροσώπων τους και με πλειοψηφία των αντιπροσώπων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εντός έξι εβδομάδων από τη σύγκλησή της, με βάση θέσεις του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε δεύτερη ανάγνωση.
11. Η Επιτροπή συμμετέχει στις εργασίες της επιτροπής συνδιαλλαγής και αναλαμβάνει όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες με σκοπό την προσέγγιση των θέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
12. Αν εντός έξι εβδομάδων από τη σύγκλησή της η επιτροπή συνδιαλλαγής δεν εγκρίνει κοινό σχέδιο, θεωρείται ότι η προτεινόμενη πράξη δεν εκδόθηκε.

Τρίτη ανάγνωση

13. Αν εντός της προθεσμίας αυτής η επιτροπή συνδιαλλαγής εγκρίνει κοινό σχέδιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο διαθέτουν προθεσμία έξι εβδομάδων έκαστο από αυτή την έγκριση για να εκδώσουν τη σχετική πράξη σύμφωνα με το κοινό σχέδιο, με την απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με ειδική πλειοψηφία όσον αφορά το Συμβούλιο. Αν δεν υπάρξει η έγκριση ενός από τα δύο όργανα εντός της ως άνω προθεσμίας, θεωρείται ότι η προτεινόμενη πράξη δεν εκδόθηκε.
14. Οι προθεσμίες των τριών μηνών και των έξι εβδομάδων που αναφέρει το παρόν άρθρο παρατείνονται αντίστοιχα κατά ένα μήνα ή κατά δύο εβδομάδες το πολύ με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.
15. Όταν στην περίπτωση που προβλέπεται ειδικά στο Σύνταγμα ένας νόμος ή ένας νόμος-πλαίσιο υπόκειται στη συνήθη νομοθετική διαδικασία κατόπιν πρότασης ομάδας κρατών μελών, δεν εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2, 6 στο τέλος και 9.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο διαβιβάζουν στην Επιτροπή την πρόταση της ομάδας κρατών μελών, καθώς και τις θέσεις τους σε πρώτη και δεύτερη ανάγνωση. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο μπορούν να ζητήσουν τη γνώμη της Επιτροπής καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να διατυπώσει γνώμη κατόπιν δικής της πρωτοβουλίας. Μπορεί, εάν το θεωρεί αναγκαίο, να συμμετέχει στην Επιτροπή συνδιαλλαγής με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 11.

Άρθρο ΙΙΙ-299 (νέο)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή προβαίνουν σε αμοιβαίες διαβουλεύσεις και οργανώνουν, βάσει κοινής συμφωνίας, τις πρακτικές λεπτομέρειες της συνεργασίας τους. Για το σκοπό αυτό δύνανται, τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος, να συνάπτουν διοργανικές συμφωνίες οι οποίες μπορούν να έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα.

Άρθρο ΙΙΙ-300 (νέο)

1. Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους, τα Όργανα, οι οργανισμοί και οι φορείς της Ένωσης στηρίζονται σε μία ευρωπαϊκή διοίκηση ανοικτή, αποτελεσματική και ανεξάρτητη.
2. Με την επιφύλαξη του άρθρου [283], μπορεί να εκδοθεί για το σκοπό αυτό ευρωπαϊκός νόμος που ορίζει τις ειδικές εφαρμοστέες διατάξεις.

Άρθρο ΙΙΙ-301 (νέο)

1. Τα Όργανα, οι φορείς και οι οργανισμοί της Ένωσης αναγνωρίζουν τη σημασία της διαφάνειας των εργασιών τους και καθορίζουν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 36 του Μέρους Ι του Συντάγματος στους εσωτερικούς τους κανονισμούς τις ειδικές διατάξεις που αφορούν την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα.
2. Όσον αφορά τη νομοθετική διαδικασία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το νομοθετικό Συμβούλιο, εκτός του ότι συνεδριάζουν δημοσία, εξασφαλίζουν τη δημοσίευση των σχετικών εγγράφων [*εναλλακτική δυνατότητα* : δημοσιεύουν τα αποτελέσματα, τις αιτιολογήσεις ψήφων, τα πρακτικά και κάθε καταχωρημένη σε αυτά δήλωση].

Άρθρο ΙΙΙ-302 (πρώην άρθρο 210)

Το Συμβούλιο εκδίδει τις ευρωπαϊκές αποφάσεις για τον καθορισμό των αποδοχών, αποζημιώσεων και συντάξεων του προέδρου και των μελών της Επιτροπής, του προέδρου, των δικαστών, των γενικών εισαγγελέων και του γραμματέα του Δικαστηρίου, των μελών και του γραμματέα του Πρωτοδικείου, του προέδρου και των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Καθορίζει επίσης κάθε αποζημίωση που καταβάλλεται αντί αμοιβής.

Άρθρο ΙΙΙ-303 (πρώην άρθρο 256)

Οι πράξεις του Συμβουλίου της Επιτροπής ή της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας οι οποίες επιβάλλουν χρηματική υποχρέωση σε πρόσωπα πλην των κρατών αποτελούν τίτλο εκτελεστό.

Την αναγκαστική εκτέλεση διέπουν οι κανόνες της πολιτικής Δικονομίας οι ισχύοντες στο κράτος μέλος όπου λαμβάνει χώρα η εκτέλεση. Για την επίθεση του εκτελεστήριου τύπου απαιτείται μόνον έλεγχος της γνησιότητας του τίτλου. Στον έλεγχο προβαίνει η εθνική αρχή την οποία θα ορίσει προς τούτο η κυβέρνηση εκάστου κράτους-μέλους, ενημερώνοντας σχετικά την Επιτροπή και το Δικαστήριο.

Αφού, αιτήσει του επισπεύδοντος, ολοκληρωθούν αυτές οι διαδικασίες, ο επισπεύδων δικαιούται να επιδιώξει την αναγκαστική εκτέλεση απευθυνόμενος στο όργανο το αρμόδιο σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Η αναγκαστική εκτέλεση αναστέλλεται μόνον με απόφαση του Δικαστηρίου. Εν τούτοις, αρμόδια να ελέγχουν το σύννομο των πράξεων εκτελέσεως είναι τα εθνικά δικαστήρια.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Το παρόν κεφάλαιο έχει συνταχθεί με βάση τα αντίστοιχα άρθρα της ΣΕΚ όπως έχουν τροποποιηθεί σύμφωνα με τα άρθρα για τα οικονομικά που περιλαμβάνονται στο μέρος Ι του Συντάγματος, και τα συμπεράσματα του κύκλου συζήτησης σχετικά με τη διαδικασία του προϋπολογισμού. Οι κυριότερες τροποποιήσεις σε σχέση με το ισχύον δίκαιο σχολιάζονται στη συνέχεια.

Το άρθρο ΙΙΙ-304 που συμπληρώνει το σχέδιο άρθρου Ι-54, είναι τελείως νέο. Περιέχει τους κανόνες σχετικά με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο οι οποίοι, σύμφωνα με την τελική έκθεση του κύκλου συζητήσεων σχετικά με τη διαδικασία του προϋπολογισμού, πρέπει να περιληφθούν στο Μέρος ΙΙΙ του Συντάγματος. Πρόκειται για τα εξής :

- Διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από το δημοσιονομικό πλαίσιο. Πρέπει να είναι τουλάχιστον πενταετής.
- Καθορισμός των ετήσιων ανώτατων ορίων των πιστώσεων για αναλήψεις υποχρεώσεων για περιορισμένο αριθμό τομέων και του ετήσιου ανώτατου ορίου των πιστώσεων πληρωμών. Τα εν λόγω ανώτατα όρια πρέπει να τηρούν το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων. Ο κανόνας αυτός περιλαμβάνεται ήδη στο άρθρο 39α του Μέρους Ι του Συντάγματος και επομένως δεν χρειάζεται να επαναληφθεί εδώ.
- Καθορισμός των «κατηγοριών δαπανών». Ο κύκλος επισήμανε ότι οι κατηγορίες δαπανών δεν πρέπει να καθορίζονται στο Σύνταγμα, αλλά πρέπει αντίθετα να προβλέπεται σε αυτό ότι μόνον περιορισμένος αριθμός κατηγοριών μπορεί να υπόκειται σε δεσμευτικά ανώτατα όρια, ειδάλλως υπάρχει φόβος να χάσει το νόημά του ο ετήσιος προϋπολογισμός. Για το λόγο αυτό, στο τέλος της παραγράφου 2 προβλέπεται ιδιαίτερα ευέλικτος καθορισμός των κατηγοριών, ο οποίος όμως τονίζει τον περιορισμένο αριθμό τους.
- Κανόνας σύμφωνα με τον οποίο το δημοσιονομικό πλαίσιο μπορεί να περιέχει οποιαδήποτε άλλη διάταξη που θα ήταν χρήσιμη για την ομαλή διεξαγωγή της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού. Πρόκειται μόνο για τις διατάξεις που συνδέονται στενά με την εφαρμογή του δημοσιονομικού πλαισίου. Ο κανόνας αυτός εκφράζει απλώς το περιεχόμενο των υφιστάμενων δημοσιονομικών προοπτικών.
- Μηχανισμός για την αντιμετώπιση της ενδεχόμενης αποτυχίας της διαδικασίας έγκρισης του «πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου». Ο κύκλος πρότεινε ο μηχανισμός αυτός να συνίσταται στην παράταση του τελευταίου έτους του προηγούμενου «δημοσιονομικού πλαισίου». Ο μηχανισμός είναι απαραίτητος, δεδομένου ότι το δημοσιονομικό πλαίσιο προορίζεται να γίνει το δεσμευτικό πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού.
- Υποχρέωση των οργάνων να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για την αίσια διεκπεραίωση της διαδικασίας. Στόχος της παραγράφου 5 είναι να διατηρηθεί η ιδέα της διοργανικής διαπραγμάτευσης στη διαδικασία λήψης απόφασης.

Το Προεδρείο δεν θεώρησε απαραίτητο να προβλεφθεί διάταξη που να επιτρέπει την τροποποίηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, στο βαθμό που η τροποποίηση αυτή θα υπόκειται, όπως πρότεινε ο κύκλος, στην ίδια διαδικασία με την προβλεπόμενη για την έγκριση του πλαισίου.

Το άρθρο ΙΙΙ-305 περιλαμβάνει την πρώτη παράγραφο του σημερινού άρθρου 272 ΣΕΚ.

Στο άρθρο ΙΙΙ-306 περιγράφεται η διαδικασία του προϋπολογισμού, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που αναφέρονται στην τελική έκθεση του κύκλου συζητήσεων σχετικά με τη «διαδικασία του προϋπολογισμού» :

- Η πρωτοβουλία ανήκει στην Επιτροπή, που δεν υποβάλλει πλέον προσχέδιο αλλά σχέδιο προϋπολογισμού. Αυτό ωστόσο δεν πρέπει να θίγει, κατά την άποψη του κύκλου, τους κανόνες ψηφοφορίας στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Πρέπει να προβλεφθεί εν προκειμένω, όπως και στην περίπτωση του «πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου», εξαίρεση από τις συνέπειες της πρωτοβουλίας της Επιτροπής, που προβλέπεται επί του παρόντος στο άρθρο 270 ΣΕΚ, όσον αφορά τις πλειοψηφίες που απαιτούνται στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Εν τω μεταξύ, ο κανόνας ψηφοφορίας στο Συμβούλιο (ειδική πλειοψηφία) αναφέρεται ρητά σε ολόκληρη τη διαδικασία ώστε να αποφευχθεί οποιοσδήποτε κίνδυνος σύγχυσης.
- Η διάκριση μεταξύ υποχρεωτικών και μη υποχρεωτικών δαπανών καταργήθηκε. Κατά την τελική έκθεση του κύκλου, η κατάργηση αυτή προϋποθέτει την ενίσχυση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, μέσω της τυπικής εγγραφής του δημοσιονομικού πλαισίου στο Σύνταγμα (άρθρο I-54), και, όλως ιδιαιτέρως, την εγγραφή της αρχής σύμφωνα με την οποία η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή και η Επιτροπή μεριμνούν ώστε να είναι διαθέσιμα τα αναγκαία δημοσιονομικά μέσα που επιτρέπουν στην Ένωση να πληροί τις νομικές της υποχρεώσεις έναντι τρίτων, που περιλαμβάνεται στο κατωτέρω σχέδιο άρθρου 12.
- Η διαδικασία θα πρέπει να είναι συντομότερη· το σχέδιο προϋπολογισμού θα υποβάλλεται το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου και θα πρέπει να έχει εγκριθεί πριν από το τέλος του έτους.
- Πρόκειται για μια διαδικασία *ad hoc*, που εμπνέεται από την απλουστευμένη συνήθη νομοθετική διαδικασία :
 - α. Θα πραγματοποιείται μία μόνο ανάγνωση από κάθε όργανο.
 - β. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, συγκαλείται επιτροπή συνδιαλλαγής, με σύνθεση που ακολουθεί το πρότυπο της σημερινής διαδικασίας συναπόφασης, ώστε να προσπαθήσει να διαπραγματευθεί κοινό σχέδιο.

Όσον αφορά το μηχανισμό για την αντιμετώπιση της περίπτωσης κατά την οποία το ένα από τα όργανα απορρίπτει το κοινό σχέδιο της επιτροπής συνδιαλλαγής ή της περίπτωσης κατά την οποία η επιτροπή συνδιαλλαγής δεν κατορθώνει να εγκρίνει κοινό σχέδιο το Προεδρείο προτίμησε, μεταξύ των λύσεων που πρότεινε ο κύκλος συζήτησης, εκείνη που βασίζεται στη διαδικασία που ισχύει σήμερα για τις μη υποχρεωτικές δαπάνες, όπου το Κοινοβούλιο έχει τον τελευταίο λόγο, αρκεί να συγκεντρώσει ενισχυμένη πλειοψηφία.

Το άρθρο III-307 αφορά το σύστημα των προσωρινών δωδεκατημορίων. Το άρθρο αυτό προσαρμόστηκε στις τροποποιήσεις της διαδικασίας του προϋπολογισμού. Η διάκριση διαδικασιών ανάλογα με το εάν το ένα δωδέκατο αφορά υποχρεωτικές ή μη υποχρεωτικές δαπάνες καταργήθηκε, με αποτέλεσμα τη σημαντική απλούστευση του άρθρου.

Το άρθρο III-308 περιλαμβάνει κατά κύριο λόγο το σημερινό άρθρο 271 ΣΕΚ.

Το άρθρο III-309 περιλαμβάνει το άρθρο 274 με ορισμένες τροποποιήσεις, ιδίως το καινούργιο δεύτερο εδάφιο, σκοπός των οποίων είναι να ληφθούν καλύτερα υπόψη οι κοινές ευθύνες όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού, προβλέποντας μεγαλύτερη συμμετοχή των κρατών μελών. Το τελευταίο εδάφιο του άρθρου θα ήταν καλύτερα να τοποθετηθεί στο νόμο που εκδίδεται βάσει του άρθρου III-314.

Το άρθρο III-310 προσθέτει στο κείμενο του σημερινού άρθρου 275 ένα νέο δεύτερο εδάφιο το οποίο απαντά σε αίτημα του κύκλου συζήτησης για τη διαδικασία προϋπολογισμού που είχε ως στόχο την ενίσχυση του δημοκρατικού ελέγχου της εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Όσον αφορά το άρθρο III-311, η μόνη τροποποίηση που προτείνεται σε σχέση με το ισχύον άρθρο 276 ΣΕΚ συνίσταται στην προσθήκη της «έκθεσης αξιολόγησης», που προβλέπεται στο σχέδιο άρθρου III-310 ανωτέρω, μεταξύ των στοιχείων που λαμβάνουν υπόψη τους το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στο πλαίσιο της απαλλαγής.

Η μνεία του ευρώ στο άρθρο III-312 εισήχθη σύμφωνα με την έκθεση της 13ης Μαρτίου 2003 της Ομάδας Εμπειρογνομόνων των Νομικών Υπηρεσιών. Πρέπει επίσης να προστεθεί μνεία του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, που πρέπει και αυτό να καταρτίζεται σε ευρώ.

Το άρθρο III-313 περιλαμβάνει το άρθρο 278.

Το Προεδρείο προσάρμοσε το άρθρο III-314 [πρώην 279] στον τίτλο για τα μέσα του μέρους I του Συντάγματος.

Όσον αφορά το άρθρο III-315, υπενθυμίζεται ότι ο κύκλος συζητήσεων σχετικά με τη διαδικασία του προϋπολογισμού έθεσε ως προϋπόθεση για την κατάργηση της διάκρισης μεταξύ υποχρεωτικών και μη υποχρεωτικών δαπανών την εγγραφή στο Σύνταγμα της αρχής σύμφωνα με την οποία η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή και η Επιτροπή μεριμνούν ώστε να είναι διαθέσιμα τα αναγκαία δημοσιονομικά μέσα που επιτρέπουν στην Ένωση να πληροί τις νομικές της υποχρεώσεις έναντι τρίτων. Ως «τρίτοι» νοούνται όχι μόνον οι τρίτες χώρες αλλά και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα έναντι των οποίων η Ένωση έχει συνάψει νομικές υποχρεώσεις.

Το άρθρο III-316 απαντά στο μέλημα του κύκλου συζήτησης για τη διαδικασία του προϋπολογισμού να θεσμοθετηθούν οι άτυπες διαδικασίες διαπραγμάτευσης και συνεννόησης που εφαρμόζονται στην πράξη στο πλαίσιο της νέας διαδικασίας του προϋπολογισμού, ώστε να διατηρηθεί το πνεύμα συνεργασίας που καλλιεργήθηκε μεταξύ των οργάνων καθ' όλη τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας.

Το Προεδρείο προτείνει να θεσμοθετηθεί ο μηχανισμός του τριμερούς διαλόγου μεταξύ των Προέδρων των τριών οργάνων, Κοινοβουλίου, Συμβουλίου και Επιτροπής, αλλά κατά ευέλικτο τρόπο. Η Επιτροπή, με την ιδιότητα του οργάνου που κινεί τη διαδικασία αλλά και του μεσολαβητή μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, θα μπορούσε να αναλάβει το έργο της σύγκλησης του τριμερούς διαλόγου στις κατάλληλες στιγμές, με στόχο την πρόοδο των διαδικασιών του προϋπολογισμού και συγκεκριμένα τόσο της ετήσιας διαδικασίας όσο και της διαδικασίας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου. Το άρθρο αυτό περιλαμβάνει το κείμενο του ισχύοντος άρθρου 280 ΣΕΚ.

Η παράγραφος 4 του άρθρου III-317 προσαρμόστηκε στα σχέδια άρθρων 24 και επομένων καθώς και στο σχέδιο Τίτλου για το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

ΣΧΕΔΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

ΠΟΛΥΕΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Άρθρο III-304 (νέο)

1. Το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο θεσπίζεται για περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών σύμφωνα με το άρθρο [I-54].
2. Το δημοσιονομικό πλαίσιο καθορίζει το ύψος των ετήσιων ανώτατων ορίων των πιστώσεων για αναλήψεις υποχρεώσεων ανά κατηγορία δαπανών και του ετήσιου ανώτατου ορίου των πιστώσεων για πληρωμές. Οι κατηγορίες δαπανών, που είναι περιορισμένες σε αριθμό, αντιστοιχούν στους κύριους τομείς δραστηριότητας της Ένωσης.
3. Το δημοσιονομικό πλαίσιο προβλέπει οποιαδήποτε άλλη διάταξη που θα ήταν χρήσιμη για την ομαλή διεξαγωγή της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού.
4. Όταν ο ευρωπαϊκός νόμος του Συμβουλίου με τον οποίο θεσπίζεται νέο δημοσιονομικό πλαίσιο δεν έχει εκδοθεί κατά τη λήξη του προηγούμενου δημοσιονομικού πλαισίου, τα ανώτατα όρια και οι λοιπές διατάξεις που αντιστοιχούν στο τελευταίο έτος του πλαισίου αυτού παρατείνονται έως την έκδοση αυτού του νόμου.
5. Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας που συνίσταται στη θέσπιση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για τη διευκόλυνση της αίσιας διεκπεραίωσης της διαδικασίας.

ΤΜΗΜΑ 2

ΕΤΗΣΙΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Άρθρο III-305 [πρώην άρθρο 272]

Το οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου.

Άρθρο III-306 [πρώην άρθρο 272]

Ο ευρωπαϊκός νόμος θεσπίζει τον προϋπολογισμό της Ένωσης δυνάμει των ακόλουθων διατάξεων :

1. Κάθε όργανο της Ένωσης καταρτίζει, προ της 1ης Ιουλίου, κατάσταση των προβλεπομένων εξόδων του. Η Επιτροπή συγκεντρώνει τις καταστάσεις αυτές σε σχέδιο προϋπολογισμού. Επισυνάπτει γνώμη η οποία δύναται να περιέχει αποκλίνουσες προβλέψεις.

Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει πρόβλεψη των εσόδων και των εξόδων.

Η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει το σχέδιο προϋπολογισμού κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, έως τη σύγκληση της επιτροπής συνδιαλλαγής που προβλέπεται στην παράγραφο 5.

2. Η Επιτροπή καταθέτει το σχέδιο προϋπολογισμού στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το αργότερο την 1η Σεπτεμβρίου του έτους που προηγείται του έτους της εκτελέσεως του προϋπολογισμού.

3. Το Συμβούλιο υιοθετεί τη θέση του σχετικά με το σχέδιο προϋπολογισμού και τη διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το αργότερο την 1η Οκτωβρίου του έτους που προηγείται του έτους της εκτελέσεως του προϋπολογισμού. Ενημερώνει πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τους λόγους στους οποίους βασίζεται η θέση του.

4. Εάν, εντός σαράντα ημερών μετά τη διαβίβαση αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

- α) εγκρίνει τη θέση του Συμβουλίου ή δεν εκφέρει γνώμη, ο νόμος περί προϋπολογισμού θεωρείται εκδοθείς,
- β) προτείνει, με την πλειοψηφία των μελών που το απαρτίζουν, τροπολογίες στη θέση του Συμβουλίου, το κείμενο, όπως τροποποιήθηκε, διαβιβάζεται στο Συμβούλιο και την Επιτροπή. Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κατόπιν συμφωνίας με τον Πρόεδρο του Συμβουλίου, συγκαλεί πάραυτα την επιτροπή συνδιαλλαγής.

Η επιτροπή συνδιαλλαγής δεν συνέρχεται εάν εντός δέκα ημερών το Συμβούλιο γνωστοποιήσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι εγκρίνει όλες τις τροπολογίες του.

5. Η επιτροπή συνδιαλλαγής, που αποτελείται από τα μέλη του Συμβουλίου ή τους αντιπροσώπους τους και ισάριθμους αντιπροσώπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έχει ως αποστολή την επίτευξη συμφωνίας για ένα κοινό σχέδιο, με ειδική πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου ή των αντιπροσώπων τους και με πλειοψηφία των αντιπροσώπων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εντός 21 ημερών από τη σύγκλησή της και βάσει των θέσεων του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

6. Η Επιτροπή συμμετέχει στις εργασίες της επιτροπής συνδιαλλαγής και λαμβάνει όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες με σκοπό την προσέγγιση των θέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

7. Εάν εντός 21 ημερών από τη σύγκλησή της η επιτροπή συνδιαλλαγής εγκρίνει κοινό σχέδιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο διαθέτουν προθεσμία 14 ημερών έκαστο από την έγκριση για να εγκρίνουν το κοινό σχέδιο, με την πλειοψηφία των ψηφισάντων όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με ειδική πλειοψηφία όσον αφορά το Συμβούλιο.

8. Εάν, εντός της προθεσμίας των 21 ημερών, η επιτροπή συνδιαλλαγής δεν εγκρίνει κοινό σχέδιο ή εάν το Συμβούλιο απορρίψει το κοινό σχέδιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί, εντός 14 ημερών, με πλειοψηφία των μελών του και των τριών πέμπτων των ψηφισάντων, να επιβεβαιώσει τις τροπολογίες του. Εφόσον δεν επιβεβαιωθεί η τροπολογία του Κοινοβουλίου, η θέση του Συμβουλίου για τη θέση του προϋπολογισμού ως προς την οποία υποβλήθηκε η τροπολογία αυτή θεωρείται εγκριθείσα.

Εάν το Κοινοβούλιο απορρίψει το κοινό σχέδιο με την πλειοψηφία των μελών του και των τριών πέμπτων των ψηφισάντων, μπορεί να ζητήσει να του υποβληθεί νέο σχέδιο.

9. Όταν περατωθεί η διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διαπιστώνει ότι ο προϋπολογισμός έχει οριστικώς εγκριθεί.

Άρθρο ΙΙΙ-307 [πρώην άρθρο 273]

1. Αν δεν έχει εκδοθεί νόμος περί προϋπολογισμού στην αρχή ενός οικονομικού έτους, τα έξοδα δύνανται να πραγματοποιούνται μηνιαίως κατά κεφάλαιο ή κατ' άλλη υποδιαίρεση, κατά τις διατάξεις του ευρωπαϊκού νόμου που αναφέρεται [στο άρθρο ΙΙΙ-314 (πρώην 279)], εντός των ορίων του ενός δωδεκάτου των πιστώσεων που είχαν εγγραφεί στο νόμο περί προϋπολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους, χωρίς το μέτρο αυτό να έχει ως αποτέλεσμα να τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής πιστώσεις που υπερβαίνουν το ένα δωδέκατο εκείνων που προβλέπονται στο υπό εξέταση σχέδιο προϋπολογισμού.

2. Το Συμβούλιο δύναται, προτάσει της Επιτροπής και με την επιφύλαξη της τηρήσεως των άλλων όρων που ορίζονται στην πρώτη παράγραφο, να εκδίδει ευρωπαϊκή απόφαση σχετικά με την έγκριση των εξόδων που υπερβαίνουν το ένα δωδέκατο. Το Συμβούλιο διαβιβάζει αμέσως την απόφαση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η προαναφερόμενη ευρωπαϊκή απόφαση προβλέπει τα αναγκαία μέτρα σχετικά με τους πόρους για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Η απόφαση τίθεται σε ισχύ τριάντα ημέρες μετά την έκδοσή της εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν αποφασίσει εντός της προθεσμίας αυτής, με την πλειοψηφία των μελών του, να μειώσει τα σχετικά έξοδα.

Άρθρο ΙΙΙ-308 [πρώην άρθρο 271]

Με εξαίρεση τις πιστώσεις οι οποίες αφορούν τα έξοδα υπαλληλικού προσωπικού, οι πιστώσεις οι οποίες παραμένουν αχρησιμοποίητες στο τέλος του οικονομικού έτους είναι δυνατόν να μεταφερθούν μόνο στο επόμενο οικονομικό έτος, κατά τους όρους που θα καθορισθούν στον ευρωπαϊκό νόμο που αναφέρεται στο [άρθρο ΙΙΙ-314 (πρώην 279)].

Οι πιστώσεις εξειδικεύονται κατά κεφάλαια, στα οποία περιλαμβάνονται τα έξοδα αναλόγως της φύσεως ή του προορισμού τους. Τα κεφάλαια υποδιαιρούνται, σύμφωνα με τον ευρωπαϊκό νόμο που αναφέρεται στο [άρθρο ΙΙΙ-314 (πρώην 279)].

Τα έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής και του Δικαστηρίου αποτελούν αντικείμενο χωριστών τμημάτων του προϋπολογισμού, με την επιφύλαξη ειδικού καθεστώτος για ορισμένα κοινά έξοδα.

ΤΜΗΜΑ 3

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗ

Άρθρο ΙΙΙ-309 [πρώην άρθρο 274]

Η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τον ευρωπαϊκό νόμο που αναφέρεται στο [άρθρο ΙΙΙ-314 (πρώην 279)], με δική της ευθύνη και εντός των ορίων των πιστώσεων που εγκρίθηκαν, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι πιστώσεις χρησιμοποιούνται σύμφωνα με την αυτή αρχή.

Ο ευρωπαϊκός νόμος που αναφέρεται στο [άρθρο III-314 (πρώην 279)] ορίζει τις υποχρεώσεις ελέγχου των κρατών μελών κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού καθώς και τις απορρέουσες ευθύνες.

Ο ευρωπαϊκός νόμος που αναφέρεται στο [άρθρο III-314 (πρώην 279)] ορίζει τις ευθύνες κάθε οργάνου και τον ειδικό τρόπο κατά τον οποίο συμμετέχει στην εκτέλεση των ιδίων δαπανών.

Η Επιτροπή δύναται να προβαίνει, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις του ευρωπαϊκού νόμου που αναφέρεται στο [άρθρο III-314 (πρώην 279)], σε μεταφορές πιστώσεων του προϋπολογισμού είτε από κεφάλαιο σε κεφάλαιο είτε από υποδιαίρεση σε υποδιαίρεση.

Άρθρο III-310 [πρώην άρθρο 275]

Η Επιτροπή καταθέτει κατ' έτος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τους λογαριασμούς του διαρρεύσαντος οικονομικού έτους, που αναφέρονται στην εκτέλεση του προϋπολογισμού. Η Επιτροπή τους γνωστοποιεί επίσης δημοσιονομικό ισολογισμό περί του ενεργητικού και του παθητικού της Ένωσης.

Η Επιτροπή υποβάλλει επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση αξιολόγησης βασισμένη στα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί ιδίως σχετικά με τις οδηγίες που έδωσαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου [III-311 (πρώην άρθρου 276 παράγραφος 3)].

Άρθρο III-311 [πρώην άρθρο 276]

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έπειτα από σύσταση του Συμβουλίου, απαλλάσσει την Επιτροπή ως προς την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Για το σκοπό αυτό, εξετάζει, ύστερα από το Συμβούλιο, τους λογαριασμούς, το δημοσιονομικό ισολογισμό και την έκθεση αξιολόγησης, που αναφέρονται στο [άρθρο III-310 (πρώην 275)], την ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μαζί με τις απαντήσεις των ελεγχόμενων οργάνων στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τη δήλωση αξιοπιστίας που αναφέρεται στο [άρθρο III-286 (πρώην 248) παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο] καθώς και τις συναφείς ειδικές εκθέσεις του.

2. Προτού απαλλάξει την Επιτροπή, ή για οποιονδήποτε άλλο σκοπό που εντάσσεται στα πλαίσια της άσκησης των εξουσιών της σε θέματα εκτέλεσης του προϋπολογισμού, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δύναται να ζητήσει να ακούσει την Επιτροπή σχετικά με την εκτέλεση των δαπανών ή τη λειτουργία των συστημάτων δημοσιονομικού ελέγχου. Η Επιτροπή διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αιτήσει του, κάθε αναγκαία πληροφορία.

3. Η Επιτροπή καταβάλλει κάθε προσπάθεια ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι παρατηρήσεις που συνοδεύουν τις αποφάσεις απαλλαγής και οι άλλες παρατηρήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την εκτέλεση των δαπανών, καθώς και τα σχόλια που συνοδεύουν τις συστάσεις απαλλαγής που διατυπώνει το Συμβούλιο.

4. Μετά από αίτηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για τα μέτρα που έχουν ληφθεί με βάση αυτές τις παρατηρήσεις και σχόλια, και ιδίως σχετικά με τις οδηγίες που έχουν δοθεί στις υπηρεσίες οι οποίες έχουν αναλάβει την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Οι εκθέσεις αυτές διαβιβάζονται επίσης στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

ΤΜΗΜΑ 4

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο III-312 [πρώην άρθρο 277]

Το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ο ετήσιος προϋπολογισμός καταρτίζονται σε ευρώ.

Άρθρο III-313 [πρώην άρθρο 278]

Η Επιτροπή δύναται, με την επιφύλαξη ότι πληροφορεί σχετικά τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών, να μεταφέρει στο νόμισμα κράτους μέλους, τα στοιχεία ενεργητικού που κατέχει στο νόμισμα άλλου κράτους μέλους, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο για τη χρησιμοποίησή τους για τους σκοπούς για τους οποίους προορίζονται από το Σύνταγμα. Η Επιτροπή αποφεύγει, κατά το δυνατό, να προβαίνει σε τέτοιες μεταφορές, αν κατέχει στοιχεία ενεργητικού διαθέσιμα ή ρευστοποιήσιμα στο νόμισμα που χρειάζεται.

Η Επιτροπή επικοινωνεί με κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μέσω της αρχής την οποία αυτό ορίζει. Κατά την εκτέλεση των δημοσιονομικών πράξεων, προσφεύγει στην εκδοτική τράπεζα του ενδιαφερομένου κράτους μέλους ή σε άλλον εξουσιοδοτημένο από αυτό οικονομικό οργανισμό.

Άρθρο III-314 [πρώην άρθρο 279]

1. Ο ευρωπαϊκός νόμος :

- α) ορίζει τους δημοσιονομικούς κανόνες που ρυθμίζουν ιδίως τη διαδικασία σχετικά με την κατάρτιση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού και την απόδοση και εξέλεγχξη των λογαριασμών,
- β) ορίζει τους κανόνες και οργανώνει τον έλεγχο της ευθύνης των δημοσιονομικών ελεγκτών, των διατακτών και των υπολόγων.

Ο νόμος αυτός εκδίδεται έπειτα από διαβούλευση με το Ελεγκτικό Συνέδριο.

2. Ένας κανονισμός του Συμβουλίου, που εκδίδεται προτάσει της Επιτροπής, ορίζει τους τρόπους και τη διαδικασία κατά τα οποία τα έσοδα του προϋπολογισμού που προβλέπονται από τη ρύθμιση περί ιδίων πόρων της Ένωσης τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής καθώς και τα εφαρμοστέα μέτρα προς αντιμετώπιση, εφόσον είναι ανάγκη, των ταμειακών αναγκών. Αποφασίζει έπειτα από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

3. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα έως την 1η Ιανουαρίου 2007 σε όλες τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο III-315 (νέο)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή μεριμνούν ώστε να είναι διαθέσιμα τα αναγκαία δημοσιονομικά μέσα που επιτρέπουν στην Ένωση να πληροί τις νομικές της υποχρεώσεις έναντι τρίτων.

Άρθρο ΙΙΙ-316 (νέο)

Στο πλαίσιο των διαδικασιών του προϋπολογισμού που περιγράφονται στο παρόν κεφάλαιο, πραγματοποιούνται με πρωτοβουλία της Επιτροπής τακτικές συναντήσεις μεταξύ των Προέδρων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Οι Πρόεδροι λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προώθηση του συντονισμού και της προσέγγισης των θέσεων των οργάνων με στόχο τη διευκόλυνση της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

ΤΜΗΜΑ 5

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ

Άρθρο ΙΙΙ-317 [πρώην άρθρο 280]

1. Η Ένωση και τα κράτη μέλη καταπολεμούν την απάτη ή οιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, λαμβάνοντας σύμφωνα με το παρόν άρθρο μέτρα τα οποία θα έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα και θα προσφέρουν αποτελεσματική προστασία στα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ίδιες διατάξεις καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης με εκείνες που θεσπίζουν για την καταπολέμηση της απάτης κατά των ιδίων οικονομικών συμφερόντων.
3. Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του Συντάγματος, τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης κατά της απάτης. Για το σκοπό αυτό, διοργανώνουν μαζί με την Επιτροπή στενή και τακτική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών.
4. Ο ευρωπαϊκός νόμος ή ο ευρωπαϊκός νόμος-πλαίσιο θεσπίζει τα απαραίτητα μέτρα στους τομείς της πρόληψης και της καταπολέμησης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης με σκοπό την παροχή αποτελεσματικής και ισοδύναμης προστασίας στα κράτη μέλη. Εκδίδεται έπειτα από διαβούλευση με το Ελεγκτικό Συνέδριο.
5. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, υποβάλλει κατ' έτος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για τα μέτρα και τις διατάξεις που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

ΝΕΕΣ ΝΟΜΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Το σχέδιο των άρθρων που αφορούν τις αρμοδιότητες συνεπάγεται τη θέσπιση ορισμένων νέων νομικών βάσεων.

Οι εν λόγω νομικές βάσεις είναι οι εξής (περιλαμβάνονται στο Παράρτημα 1) :

- Αθλητισμός : Τροποποίηση του άρθρου [πρώην - 149] για την παιδεία.
- Ενέργεια : Προσθήκη νέου άρθρου στο κεφάλαιο «Πολιτικές σε άλλους ειδικούς τομείς».
- Πολιτική προστασία : προσθήκη νέου άρθρου στο κεφάλαιο «Τομείς στους οποίους η Ένωση μπορεί να αποφασίσει μία υποστηρικτική δράση». Το άρθρο αυτό συνδυάζεται με τη ρήτρα αλληλεγγύης του μέρους I του Συντάγματος και με την αντίστοιχη νομική βάση του μέρους III.
- Πνευματική ιδιοκτησία : προσθήκη νέου άρθρου στο κεφάλαιο «Εσωτερική Αγορά».
- Διοικητική συνεργασία : προσθήκη νέου άρθρου στο κεφάλαιο «Τομείς στους οποίους η Ένωση μπορεί να αποφασίσει μία υποστηρικτική δράση».
- Διάστημα : προσθήκη νέου άρθρου στο τμήμα «Τεχνολογική έρευνα και ανάπτυξη».

Κεφάλαιο V

Παιδεία, επαγγελματική εκπαίδευση, νεολαία και αθλητισμός

Άρθρο [πρώην 149]

1. Η Ένωση συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και, εάν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος καθώς και την πολιτιστική και γλωσσική του πολυμορφία.

Η Ένωση συμβάλλει στην προώθηση του ευρωπαϊκού αθλητισμού, λόγω της κοινωνικής και εκπαιδευτικής του λειτουργίας.

2. Η δράση της Κοινότητας έχει ως στόχο :

- να αναπτύσσει την ευρωπαϊκή διάσταση της παιδείας, ιδίως μέσω της εκμάθησης και της διάδοσης των γλωσσών των κρατών μελών,
- να ευνοεί την κινητικότητα φοιτητών και εκπαιδευτικών, μεταξύ άλλων και μέσω της ακαδημαϊκής αναγνώρισης διπλωμάτων και περιόδων σπουδών,
- να προωθεί τη συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων,
- να αναπτύσσει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών για τα κοινά προβλήματα των εκπαιδευτικών συστημάτων των κρατών μελών,
- να ευνοεί την ανάπτυξη των ανταλλαγών νέων, καθώς και οργανωτών κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων,
- να ενθαρρύνει την ανάπτυξη της εκπαίδευσης εξ αποστάσεως,
- **να αναπτύσσει την ευρωπαϊκή διάσταση του αθλητισμού, προωθώντας τον τίμιο συναγωνισμό και τη συνεργασία μεταξύ των αθλητικών οργανώσεων και να προστατεύει τη φυσική και ηθική ακεραιότητα των αθλητών, ιδίως δε των νέων αθλητών.**

3. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς σε θέματα παιδείας, και ειδικότερα με το Συμβούλιο της Ευρώπης.

4. Προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση των στόχων του παρόντος άρθρου:
- α) ο ευρωπαϊκός νόμος ή ο ευρωπαϊκός νόμος-πλαίσιο θεσπίζει δράσεις ενθάρρυνσης, χωρίς να εναρμονίζει τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών. Εκδίδεται ύστερα από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.
 - β) το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, θεσπίζει συστάσεις.

Σχόλια

Το Προεδρείο αποφάσισε τη δημιουργία ρητής νομικής βάσης για τον αθλητισμό. Φαίνεται σκόπιμη η προσθήκη ρητής μνείας του αθλητισμού στο άρθρο 149 που αφορά την παιδεία και την νεολαία, δεδομένου ότι ο αθλητισμός αποτελεί μία πτυχή αυτού του ευρύτερου πεδίου.

Δεδομένου ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των αθλητών καλύπτεται από τις διατάξεις περί εσωτερικής αγοράς, είναι σκόπιμο να περιορισθεί το εδάφιο αυτό σε αυτές τις «διασυννοριακές» πτυχές, οι οποίες δικαιολογούν την ανάληψη δράσης σε κοινοτικό επίπεδο.

Νέο άρθρο

(Προστίθεται στο κεφάλαιο «Πολιτικές σε άλλους ειδικούς τομείς»)

1. Στο πλαίσιο της υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης διατήρησης και βελτίωσης του περιβάλλοντος, η πολιτική της Ένωσης στον τομέα της Ενέργειας έχει ως στόχο :

- α) να διασφαλίσει τη λειτουργία της αγοράς της ενέργειας,
- β) να διασφαλίσει την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού στην Ένωση, και
- γ) να προωθή την αποτελεσματική χρήση της ενέργειας και τις οικονομίες ενέργειας καθώς και την ανάπτυξη νέων και ανανεώσιμων ενεργειών.

2. Ο νόμος ή ο νόμος-πλαίσιο καθορίζει τα μέτρα που είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Εκδίδεται ύστερα από διαβούλευση με την Επιτροπή των Περιφερειών και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

3. Ο νόμος αυτός δεν επηρεάζει την επιλογή κράτους μέλους μεταξύ των διαφόρων πηγών ενέργειας και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού. Τα μέτρα αυτά θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο [πρώην 175, παράγραφος 2, σημείο γ)].

Σχόλια

- 1. Το προτεινόμενο σχέδιο κειμένου για τη νομική βάση «ενέργεια» αποσκοπεί να καλύψει, στην πρώτη παράγραφο, χρησιμοποιώντας αρκετά ευρεία διατύπωση, το είδος των μέτρων που έχουν θεσπισθεί μέχρι στιγμής, χωρίς να υπεισέρχεται σε λεπτομέρειες που δεν θα ήταν σκόπιμες.
- 2. Η παράγραφος 2 προβλέπει την προσφυγή στη συνήθη νομοθετική διαδικασία για τα μέτρα που καλύπτονται από τους στόχους της παραγράφου 1. Υπενθυμίζονται τα μέτρα που επηρεάζουν αισθητά την επιλογή κράτους μέλους μεταξύ των διαφόρων πηγών ενέργειας και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού, τα οποία μέτρα θεσπίζονται σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία, με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου η οποία λαμβάνεται μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με το πρώην άρθρο 175, παρ. 2, σημείο γ).

Νέο άρθρο

(Προστίθεται στο κεφάλαιο «Τομείς υποστηρικτικής δράσης»)

1. Η Ένωση ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα των συστημάτων πρόληψης και προστασίας από τις φυσικές ή τις ανθρωπογενείς καταστροφές στο εσωτερικό της Ένωσης.

Η δράση της Ένωσης έχει ως στόχο :

- να υποστηρίζει και να συμπληρώνει τη δράση των κρατών μελών σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο όσον αφορά την πρόληψη των κινδύνων, την προετοιμασία των φορέων πολιτικής προστασίας στα κράτη μέλη και την επέμβαση σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών ή ανθρωπογενών καταστροφών,
- να προωθεί την ταχεία και αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των εθνικών υπηρεσιών πολιτικής προστασίας,
- να ευνοεί τη συνοχή των δράσεων που αναλαμβάνονται σε διεθνές επίπεδο στον τομέα της πολιτικής προστασίας.

2. Ο νόμος ή ο νόμος-πλαίσιο καθορίζει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να προαχθεί η επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1.

Σχόλια

Το εν λόγω σχέδιο άρθρου πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα της ρήτρας αλληλεγγύης που έχει εισαχθεί στο άρθρο I-42 του Συντάγματος, καθώς και των εκτελεστικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στο μέρος III.

Το σχέδιο νομικής βάσης για την πολιτική προστασία αποσκοπεί να προσδώσει στη δράση της Ένωσης χαρακτήρα που να ταιριάζει στο είδος της αρμοδιότητας (τομέας υποστηρικτικής δράσης) χωρίς να της αφαιρεί την ουσία.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πολυάριθμα αιτήματα των μελών της Συνέλευσης, προτείνεται να επανεισαχθεί η αμοιβαία συνδρομή σε περίπτωση φυσικής και τεχνολογικής καταστροφής στη ρήτρα αλληλεγγύης (τόσο στο Μέρος I όσο και στο Μέρος II). Το αποτέλεσμα της διπλής αυτής προσέγγισης θα είναι ότι:

- όσον αφορά τη συνήθη δράση πρόληψης και τη θέσπιση πλαισίου για τη συνεργασία των εθνικών υπηρεσιών πολιτικής προστασίας, θα είναι δυνατή η προσφυγή στη συνήθη νομοθετική διαδικασία (εξαιρουμένων ωστόσο των μέτρων εναρμόνισης),
- όσον αφορά την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ κρατών μελών με τη χρησιμοποίηση των εθνικών μέσων, στρατιωτικών και μη, αυτή θα συντονίζεται στο πλαίσιο του Συμβουλίου και οι δομές της ΚΕΠΠΑ (συγκεκριμένα η Στρατιωτική Επιτροπή και το Στρατιωτικό Επιτελείο) θα έχουν τη δυνατότητα να συμβάλλουν. Λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη χρήση στρατιωτικών μέσων, έχει προβλεφθεί ρόλος για τον Υπουργό Εξωτερικών.

Περιλαμβάνονται στη συνέχεια προς υπόμνηση τα άρθρα I-42 και III-226 σχετικά με τη ρήτρα αλληλεγγύης:

«Άρθρο I-42: Ρήτρα αλληλεγγύης

1. *Η Ένωση και τα κράτη μέλη της ενεργούν από κοινού με πνεύμα αλληλεγγύης εάν ένα κράτος μέλος υποστεί τρομοκρατική επίθεση ή φυσική καταστροφή ή καταστροφή που οφείλεται στον ανθρώπινο παράγοντα. Η Ένωση κινητοποιεί όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της, συμπεριλαμβανομένων των στρατιωτικών μέσων που θέτουν στη διάθεσή της τα κράτη μέλη, για :*
 - α) - την πρόληψη της απειλής της τρομοκρατίας στο έδαφος των κρατών μελών,
- την προστασία των δημοκρατικών θεσμών και του αστικού πληθυσμού από ενδεχόμενη τρομοκρατική επίθεση,
- την παροχή συνδρομής σε κράτος μέλος, στο έδαφός του, κατόπιν αιτήματος των πολιτικών του αρχών στην περίπτωση τρομοκρατικής επίθεσης,
 - β) - την παροχή συνδρομής σε κράτος μέλος, στο έδαφός του, κατόπιν αιτήματος των πολιτικών του αρχών στην περίπτωση καταστροφής.
2. *Οι λεπτομέρειες εφαρμογής αυτής της διάταξης περιέχονται στο άρθρο [...] του Μέρους III, Τίτλος Β του Συντάγματος.*

Άρθρο III-226 (Εφαρμογή της ρήτρας αλληλεγγύης)

1. *Βάσει κοινής πρότασης του Υπουργού των Εξωτερικών και της Επιτροπής, το Συμβούλιο θεσπίζει απόφαση για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της ρήτρας αλληλεγγύης που προβλέπεται στο [άρθρο I-42].*
2. *Εάν ένα κράτος μέλος δεχθεί τρομοκρατική επίθεση ή υποστεί φυσική ή ανθρωπογενή καταστροφή, τα άλλα κράτη μέλη του παρέχουν τη συνδρομή τους εάν τους ζητηθεί από τις πολιτικές του αρχές. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη συντονίζονται εντός του Συμβουλίου.*
3. *Στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο επικουρείται από την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας με την υποστήριξη των δομών που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας και από την επιτροπή που προβλέπεται στο [άρθρο III-152, (πρώην 5)] εσωτερικής ασφάλειας, που του υποβάλλουν, κατά περίπτωση, κοινές γνωμοδοτήσεις.*
4. *Για να μπορεί η Ένωση να δρα αποτελεσματικά, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αξιολογεί τακτικά, τις απειλές που αντιμετωπίζει η Ένωση.»*

Νέο Άρθρο

(Προστίθεται στο κεφάλαιο «Εσωτερική Αγορά»)

Στο πλαίσιο της υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς, ο ευρωπαϊκός νόμος ή ο ευρωπαϊκός νόμος-πλαίσιο θεσπίζει τα μέτρα για τη δημιουργία ευρωπαϊκών τίτλων για την διασφάλιση της ομοιόμορφης προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας σε ολόκληρη την Ένωση, και για την καθιέρωση κεντρικών καθεστώτων χορήγησης αδειών, συντονισμού και ελέγχου σε επίπεδο Ένωσης, με την επιφύλαξη του [πρώην άρθρο 290].

Σχόλια

Στην έκθεση της ομάδας «επικουρικές αρμοδιότητες», καθώς και σε εκείνη των εμπειρογνομόνων των νομικών υπηρεσιών, επισημάνθηκε η σκοπιμότητα ρητής νομικής βάσης για τις νομοθετικές δράσεις όσον αφορά την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Εφόσον το πρώην άρθρο 95 επιτρέπει την προσέγγιση των νομοθεσιών, προτείνεται να προβλεφθεί χωριστό άρθρο το οποίο θα αποτελέσει τη βάση για τη δημιουργία «ευρωπαϊκών τίτλων» (σήματος, διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας κλπ.) και κεντρικών συστημάτων χορήγησης αδειών και ελέγχου. Η τελευταία φράση παραπέμπει στο πρώην άρθρο 290 το οποίο προβλέπει ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου για τα θέματα που αφορούν το γλωσσικό καθεστώς.

Νέο Άρθρο

(Προστίθεται στο κεφάλαιο «Τομείς υποστηρικτικών δράσεων»)

1. Τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν την πραγματική εθνική εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης, που είναι ουσιώδους σημασίας για την καλή λειτουργία της Ένωσης, ως θέμα του κοινού συμφέροντός τους.
2. Η Ένωση δύναται να υποστηρίζει τις προσπάθειες των κρατών μελών για τη βελτίωση της διοικητικής τους ικανότητας να εφαρμόζουν τη νομοθεσία της Ένωσης. Η υποστήριξη αυτή μπορεί να περιλαμβάνει τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών και πολιτικών υπαλλήλων καθώς και την υποστήριξη εκπαιδευτικών και αναπτυξιακών προγραμμάτων. Κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί να υποχρεωθεί να αναμειχθεί σε παρόμοια υποστηρικτική δράση. Για το σκοπό αυτό, η ευρωπαϊκή νομοθεσία θα θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα.
3. Το παρόν άρθρο δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών να εφαρμόζουν τη νομοθεσία της Ένωσης ούτε τις εξουσίες και τις υποχρεώσεις της Επιτροπής. Το παρόν άρθρο δεν επηρεάζει άλλες διατάξεις της παρούσας συνταγματικής συνθήκης που προβλέπουν διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ αυτών και της Ένωσης.

Σχόλια

Στην τελική έκθεση της ομάδας εργασίας «επικουρικές αρμοδιότητες» περιλαμβάνεται η ακόλουθη σύσταση: Θα πρέπει να προβλεφθεί διάταξη σε μελλοντική Συνθήκη η οποία θα υπογραμμίζει το κοινό ενδιαφέρον για την αποδοτικότητα της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας σε εθνικό επίπεδο και θα παράσχει στην Ένωση την εξουσία θέσπισης υποστηρικτικών μέτρων προκειμένου να διευκολύνεται η ανταλλαγή πληροφοριών και προσώπων που έχουν σχέση με την εθνική διαχείριση της κοινοτικής νομοθεσίας και να παρέχεται στήριξη της Ένωσης για προγράμματα εκπαίδευσης και ανάπτυξης.

Η παρούσα διάταξη υλοποιεί τη σύσταση της ομάδας. Η διάταξη αυτή θα αποτελεί συμπληρωματικό τμήμα μέτρων στήριξης ο οποίος θα πρέπει να προστεθεί στους ήδη προβλεπόμενους στο άρθρο I-16 του Συντάγματος.

Μεταξύ των βασικών αρχών της Ένωσης είναι ότι η εφαρμογή και η εκτέλεση της νομοθεσίας της Ένωσης αποτελεί αρμοδιότητα των κρατών μελών (εκτός αν προβλέπεται διαφορετική ρύθμιση στη συνθήκη)· στην αρχή αυτή αντιστοιχεί ασφαλώς το καθήκον των κρατών μελών να μεριμνούν ούτως ώστε η διαχείριση και η εκτέλεση της νομοθεσίας να πραγματοποιούνται ορθά από απόψεως αποτελεσματικότητας και από νομικής απόψεως. Η παράγραφος 1 υπενθυμίζει ότι η εκ μέρους των κρατών μελών διαχείριση της κοινοτικής νομοθεσίας αποτελεί θέμα κοινού συμφέροντος. Η παράγραφος 2 προβλέπει τη δυνατότητα της Ένωσης να θεσπίζει μέτρα υποστήριξης για το σκοπό αυτό, διευκολύνοντας την ανταλλαγή πληροφοριών και προσώπων που έχουν σχέση με τη διαχείριση της νομοθεσίας της ΕΕ και υποστηρίζοντας τα κοινά εκπαιδευτικά και αναπτυξιακά προγράμματα. Η παράγραφος 3 τονίζει ότι τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει της εν λόγω νομικής βάσης δεν θίγουν τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται δυνάμει άλλων διατάξεων του Συντάγματος.

Νέο Άρθρο

Προστίθεται στο κεφάλαιο «Τεχνολογική Έρευνα και ανάπτυξη και Διάστημα»

- 1. Για να δοθεί ώθηση στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, στη βιομηχανική ανταγωνιστικότητα και στην εφαρμογή των πολιτικών της, η Ένωση καθορίζει ευρωπαϊκή διαστημική πολιτική. Για τον σκοπό αυτό, μπορεί να προωθεί κοινές πρωτοβουλίες, να υποστηρίζει την τεχνολογική έρευνα και ανάπτυξη και να συντονίζει τις προσπάθειες που είναι αναγκαίες για την εξερεύνηση και τη χρήση του διαστήματος.**
- 2. Για τη συμβολή στην υλοποίηση των στόχων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, ο ευρωπαϊκός νόμος ή ο ευρωπαϊκός νόμος - πλαίσιο καθορίζει τα αναγκαία μέτρα, τα οποία δύνανται να λάβουν τη μορφή ευρωπαϊκού διαστημικού προγράμματος.**

Σχόλια

Η παράγραφος 1 επιβεβαιώνει το γενικό στόχο και περιγράφει τους προσανατολισμούς αυτής της πολιτικής, οι οποίοι αφορούν τη διάσταση της τεχνολογικής έρευνας και ανάπτυξης, αλλά και τη διάσταση της βιομηχανικής ανταγωνιστικότητας και, ενδεχομένως, των λοιπών πολιτικών της Ένωσης.

Η παράγραφος 2 αναφέρεται στη φύση και το περιεχόμενο των δράσεων της Ένωσης σε αυτόν τον τομέα, οι οποίες μπορούν να περιλαμβάνουν την εκπόνηση και την εφαρμογή ευρωπαϊκού διαστημικού προγράμματος, χωρίς να αποκλείονται άλλες μορφές δράσης (π.χ. η διεθνής συνεργασία).

=====

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Κατάλογος των νομικών βάσεων για τις οποίες το σχέδιο Συντάγματος αλλάζει τη διαδικασία έκδοσης σε σχέση με τις ισχύουσες συνθήκες.

<i>Νομικές βάσεις για τις οποίες αλλάζει η διαδικασία λήψεως αποφάσεως</i>	<i>Ισχύουσα διαδικασία</i>
Συνήθης νομοθετική διαδικασία	
Διαδικασίες ελέγχου των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων (Άρθρο I-36)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 202 ΣΕΚ)
Εσωτερική αγορά - μέτρα κοινωνικής ασφάλειας για τους κοινοτικούς διακινούμενους εργαζόμενους (Άρθρο III-18)	Συναπόφαση - το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα (Άρθρο 42 ΣΕΚ)
Εξαιρέση, σε ένα κράτος μέλος, ορισμένων δραστηριοτήτων από το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων σχετικά με το δικαίωμα εγκατάστασης (Άρθρο III-21, δεύτερο εδάφιο)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου (Άρθρο 45, δεύτερο εδάφιο ΣΕΚ)
Συντονισμός των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ανάληψη και άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων, εφόσον πρόκειται για το συντονισμό των ισχυουσών νομοθετικών αρχών του καθεστώτος των επαγγελματιών όσον αφορά την κατάρτιση και τους όρους πρόσβασης των φυσικών προσώπων (Άρθρο III-23)	Συναπόφαση - το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα (Άρθρο 47 ΣΕΚ)
Επέκταση του ευεργετήματος των διατάξεων που αφορούν την παροχή υπηρεσιών στους υπηκόους τρίτου κράτους που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα (Άρθρο III-26, δεύτερο εδάφιο)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου (Άρθρο 49, δεύτερο εδάφιο ΣΕΚ)
Ελευθέρωση των υπηρεσιών (Άρθρο III-29)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 52, παράγραφος 1, ΣΕΚ)
Θέσπιση άλλων μέτρων σχετικών με τις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες (Άρθρο III-43, παράγραφος 2)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου (Άρθρο 57, παράγραφος 2, πρώτο μέρος ΣΕΚ)

<i>Νομικές βάσεις για τις οποίες αλλάζει η διαδικασία λήψεως αποφάσεως</i>	<i>Ισχύουσα διαδικασία</i>
Πνευματική ιδιοκτησία (Άρθρο III-65)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 308 ΣΕΚ)
Πολυμελής εποπτεία (Άρθρο III-68, παράγραφος 6)	Διαδικασία συνεργασίας (Άρθρο 99, παράγραφος 5 ΣΕΚ)
Ειδικά καθήκοντα της ΕΚΤ (Άρθρο III-74, παράγραφος 6)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και σύμφωνη γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 105, παράγραφος 6 ΣΕΚ)
Τροποποίηση του πρωτοκόλλου για το καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ βάσει συστάσεως της ΕΚΤ ή της Επιτροπής (Άρθρο III-76, παράγραφος 5)	Ειδική πλειοψηφία ή ομοφωνία του Συμβουλίου και σύμφωνη γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 107, παράγραφος 5 ΣΕΚ)
Μέτρα που απαιτούνται για τη χρήση του ευρώ (Άρθρο III-80)	(νέο)
Κοινωνική πολιτική, στοιχεία : δ) προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, στ) εκπροσώπηση και συλλογική υπεράσπιση και ζ) συνθήκες απασχόλησης των υπηκόων τρίτων χωρών (Άρθρο III-99, παράγραφοι 1 και 2)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 137 ΣΕΚ) (Σύμφωνα με την ισχύουσα συνθήκη, οι εν λόγω πτυχές θα μπορούσαν να υπόκεινται στη διαδικασία συναπόφασης μετά από ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου)
Διαρθρωτικά Ταμεία και Ταμείο Συνοχής - από το 2007 (Άρθρο III-114)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου από το 2007 (σήμερα : ομοφωνία) και σύμφωνη γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 161 ΣΕΚ)
Εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού στην κοινή γεωργική πολιτική (Άρθρο III-121, παράγραφος 1)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 37, παράγραφος 2 ΣΕΚ)
Νομοθεσία που αφορά την κοινή γεωργική πολιτική (Άρθρο III-122, παράγραφος 2)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 37, παράγραφος 2 ΣΕΚ)
Ενέργεια (Άρθρο III-152)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 308 ΣΕΚ)
Έλεγχος των προσώπων στα σύνορα (Άρθρο III-161)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 67 ΣΕΚ) <i>(συναπόφαση μετά από ομόφωνη απόφαση σχετικά με την αλλαγή διαδικασίας)</i>
Άσυλο (Άρθρο III-162)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 67 ΣΕΚ)
Μετανάστευση (Άρθρο III-163)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 67 ΣΕΚ)

<i>Νομικές βάσεις για τις οποίες αλλάζει η διαδικασία λήψεως αποφάσεως</i>	<i>Ισχύουσα διαδικασία</i>
Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις - διαδικασίες, συνεργασία, κατάρτιση και ελάχιστοι κανόνες (Άρθρο III-166)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 31 ΣΕΕ)
Στοιχειώδεις κανόνες για τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και των κυρώσεων σε τομείς σοβαρής εγκληματικότητας (Άρθρο III-167)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 31 ΣΕΕ)
Μέτρα στήριξης στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος (Άρθρο III-168)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 31 ΣΕΕ)
Eurojust (Άρθρο III-169)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 31 ΣΕΕ)
Αστυνομική συνεργασία (ορισμένες πτυχές) (Άρθρο III-171, παράγραφος 1)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 30 ΣΕΕ)
Ευρωπόλ (Άρθρο III-172)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 30 ΣΕΕ)
Πολιτισμός (πλην των συστάσεων) (Άρθρο III-176)	Συναπόφαση - το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα (Άρθρο 151 ΣΕΚ)
Πολιτική προστασία (Άρθρο III-179)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 308 ΣΕΚ)
Εμπορική πολιτική - μέτρα για την υλοποίηση (Άρθρο III-212, παράγραφος 2)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου (Άρθρο 133 ΣΕΚ)
Οικονομική, χρηματοοικονομική και τεχνική συνεργασία με τρίτες χώρες (Άρθρο III-216, παράγραφος 2)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 181Α ΣΕΚ)
Δημιουργία ειδικών δικαστηρίων (Άρθρο III-260)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 225Α ΣΕΚ)
Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου σε θέματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας (Άρθρο III-265)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου και εθνική επικύρωση (Άρθρο 229Α ΣΕΚ)
Τροποποίηση του οργανισμού του Δικαστηρίου (πλην του Τίτλου Ι) (Άρθρο III-285)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 245 ΣΕΚ)
Τροποποίηση ορισμένων άρθρων του Πρωτοκόλλου για το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (Άρθρο III-295, τρίτο εδάφιο)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 266 ΣΕΚ)

<i>Νομικές βάσεις για τις οποίες αλλάζει η διαδικασία λήψεως αποφάσεως</i>	<i>Ισχύουσα διαδικασία</i>
Έκδοση των δημοσιονομικών κανόνων - από το 2007 - (Άρθρο III-314)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 279, παράγραφος 1 ΣΕΚ)
Θέσπιση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ένωσης και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ένωσης (Άρθρο III-329)	Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 283 ΣΕΚ)

Ειδικές νομοθετικές διαδικασίες	
Ίδιοι πόροι - πρακτικές ρυθμίσεις (Άρθρο I-53, παράγραφος 4) Νόμος του Συμβουλίου που εκδίδεται με ειδική πλειοψηφία - έγκριση του Κοινοβουλίου	Ομοφωνία του Συμβουλίου - απλή γνώμη του Κοινοβουλίου - εθνικές επικυρώσεις (Άρθρο 269 ΣΕΚ)
Πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (Άρθρο I-54) Νόμος του Συμβουλίου που εκδίδεται με ειδική πλειοψηφία - έγκριση του Κοινοβουλίου	Διοργανική συμφωνία
Θέσπιση μέτρων σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων από ή προς τρίτες χώρες, που συνιστούν οπισθοδρόμηση του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά την ελευθέρωση (Άρθρο III-43) Νόμος του Συμβουλίου που εκδίδεται ομόφωνα - διαβούλευση με το Κοινοβούλιο	Ομοφωνία του Συμβουλίου χωρίς γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 57, παράγραφος 2 της ΣΕΚ στο τέλος)
Μέτρα για την εναρμόνιση της φορολογίας όσον αφορά τη διοικητική συνεργασία ή την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής (κατόπιν ομόφωνης απόφασης του Συμβουλίου) (Άρθρο III-59, παράγραφος 2) Νόμος του Συμβουλίου που εκδίδεται με ειδική πλειοψηφία - διαβούλευση με το Κοινοβούλιο	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 93 ΣΕΚ)
Μέτρα για τη φορολογία των επιχειρήσεων όσον αφορά τη διοικητική συνεργασία ή την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής εφόσον είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλιστεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού (κατόπιν ομόφωνης απόφασης του Συμβουλίου) (Άρθρο III-60) Νόμος του Συμβουλίου που εκδίδεται με ειδική πλειοψηφία - διαβούλευση με το Κοινοβούλιο	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 93 ΣΕΚ)
Λεπτομερείς διατάξεις άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων (Άρθρο III-230) - Νόμος του Κοινοβουλίου - έγκριση του Συμβουλίου και γνώμη της Επιτροπής	Κοινή συμφωνία του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (Άρθρο 193 ΣΕΚ)
Ετήσιος προϋπολογισμός (Άρθρο III-306) Νόμος που εκδίδεται με ad hoc διαδικασία	Ad hoc διαδικασία (Άρθρο 272 ΣΕΚ)

Μη νομοθετικές πράξεις	
Εφαρμογή της απαγόρευσης προνομιακής πρόσβασης (Άρθρο ΙΙΙ-71, παράγραφος 2) Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου - διαβούλευση με το Κοινοβούλιο	Διαδικασία συνεργασίας (Άρθρο 102, παράγραφος 2 ΣΕΚ)
Εφαρμογή της απαγόρευσης ανάληψης υποχρεώσεων και υπερεναλήψεων (Άρθρο ΙΙΙ-72, παράγραφος 2) Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου-διαβούλευση με το Κοινοβούλιο	Διαδικασία συνεργασίας (Άρθρο 103, παράγραφος 2 ΣΕΚ)
Μέτρα εναρμόνισης της ονομαστικής αξίας και των τεχνικών προδιαγραφών των κερμάτων (Άρθρο ΙΙΙ-75, παράγραφος 2) Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου - διαβούλευση με το Κοινοβούλιο	Διαδικασία συνεργασίας (Άρθρο 106, παράγραφος 2 ΣΕΚ)
Διοικητική συνεργασία όσον αφορά το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης (Άρθρο ΙΙΙ-159)	Ομοφωνία του Συμβουλίου και απλή γνώμη του Κοινοβουλίου (Άρθρο 66 ΣΕΚ και 30 και 31 ΣΕΕ)
Συστάσεις στον τομέα του πολιτισμού (Άρθρο ΙΙΙ-176) Πλειοψηφία του Συμβουλίου	Ομοφωνία του Συμβουλίου (Άρθρο 151, παράγραφος 5, δεύτερη περίπτωση ΣΕΚ)
Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία στον τομέα της ΚΕΠΠΑ, όταν λαμβάνει απόφαση με πρωτοβουλία του Υπουργού Εξωτερικών, κατ' αίτηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (Άρθρο ΙΙΙ-196)	(Τίτλος V ΣΕΕ)
Επείγουσα παροχή χρηματοοικονομικής συνδρομής σε τρίτες χώρες (Άρθρο ΙΙΙ-217) Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου	Ομοφωνία του Συμβουλίου (Άρθρο 308 ΣΕΚ)
Προσωρινά δωδεκατημόρια (Άρθρο ΙΙΙ-307) Ad hoc διαδικασία	Ad hoc διαδικασία (Άρθρο 273 ΣΕΚ)
Διαδικασία διάθεσης των ιδίων πόρων (Άρθρο ΙΙΙ-314, παράγραφος 2) Ειδική πλειοψηφία του Συμβουλίου - διαβούλευση με το Κοινοβούλιο	Ομοφωνία του Συμβουλίου (Άρθρο 279, παράγραφος 2 ΣΕΚ)